Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Genealogie der Habsburger - Cod. St. Blasien 53

Rauscher, Johann Martin

[Tübingen], [vor 1737]

urn:nbn:de:bsz:31-50195

Visual Library

St. Blasien
53

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

S. Blasien 53

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

St. Blasien 53

Joannis Martini Rauscheri

Vera Origo Domus Austriae

A veteri Regum Francorum Stirpe

Non intercisa Serie

Ad nostram usque aetatem deducta.

Ad Ferdinandum III. Habspurgo-Austrium,

Ungariae & Bohemiae Regem

Potentissimum.

Ex autographo et Schedis Autoris

colleg[illegible]it

Joannes Ulricus Pregizer D.

Consiliar. Wirtemb. et Dicasterij Aulici

Assessor

Anno MDCCV.

G. H. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

III

III

IV

SERENISSIMO
POTENTISSIMO,
UNGARIAE, BOHEMIAE, DALMATIAE,
CROATIAE, SLAVONIAE
REGI,
FERDINANDO III.
ARCHIDUCI AUSTRIAE
DUCI BURGUNDIAE, STYRIAE, CARINTHIAE,
CARNIOLAE, LUCENBURGI, WIRTENBERGAE,
ET SILESIAE
MARCHIONI MORAVIAE,
COMITI HABSPURGI,
TYROLIS ET GORITIAE
ETC. ETC.
GENERALISSIMO
REGI, PRINCIPI, VICTORI, DOMINO,
Domino clementissimo.

AUGUSTA DOMUS TUA, Serenissime REX tanto plures sui primordii investigatores habuit, quanto omnes omnium aetatum Familias Imperiis & Majestate praecessit. Ipsorum etiam Principum impulsu & favore, quibus hoc studium Cunabula sua quaerendi, primo in delectationem, postea in cupidinem abiit. Verum ex Scriptoribus plerisque diversam viam incessere, majorem credo assensum venati, quo inter sese magis discordarent, aut prisca & amoena memorantes, ad nova Originum & incomperta ingeniosius eniterentur. Mihi, postquam Illustriores Principum Magnatumque Familias stilo signa-

VI

tas publico dare constitui, seria cura fuit, discordes aliorum sentes as ad libel-
lam veritatis exigere, & discussa errorum foecunda illa messe, ex fide quan-
tum liceret, omnia narrare. Inter hujus laboris mei auspicia, Austriae Arch-
Majores Tui, Rex Auguste, memorati sunt quoque. Clari profecto & inter
Germaniæ Proceres facile PRIMI. Eo consilio potissimum, partim ut Heroes in
summo culmini debiti destinatique, inter caeteros Megistanes suum etiam locum o-
cuparent, partim a fabulis & injuriis, quas ex vanitate magis quam vero illis
Scriptorum saevitas aspersit, vindicarentur. Hanc opellam MAJESTATI
TUÆ offero dedicoque. Utrumque ex merito, sive argumentum intueor sive TE Ipsum.
Stemma hoc, ut vides, DOMUS AUSTRIAE est: at Tu juxta cum AUGUSTIS-
SIMO PATRE, DOMUS AUSTRIAE Caput & Columen. Dignum Munus TE,
Quia Majores TUI sunt, per quorum Imagines & Decora Domestica nam-
bulans serio triumphare potes: Raro Divinitatis privilegio tot tam Illustri Vir-
tute Principes Genti Vestræ obtigisse. Quid enim Werneris religiosius, ma-
gnificentius? Quid Adelbertis constantius, bellacius? Quid Rudolfis generosius,
fortunatius? Quid Maximilianis fortius, prudentius? Quid Ferdinandis cle-
mentius, mansuetius, victoriosius? Verbo dicam: Nulla enituit Familia toto Or-
be Europaeo horum omnium generum clarior exemplis: Ut per hos veluti gra-
dus ad supremum in his terris fastigium viam sibi muniisse merito credatur.
Sed ea praecellentium Principum Decora & monimenta dubito, laudemne velut ra-
ra & insolita: An in TE potius admiror suspicioque tanquam insita & exercita?
Philippum Alexandri Patrem vulnus in femur acceptum quoties gradiebatur
Virtutis admonebat: Laconem aliquem promissa Barba, ne quid canis istis com-
mitteret indignum. Quos Tibi putemne, Gloriosissime Rex, ad virtutes stimulos
didisse tantam Majorum Gloriam, tantam Augusti Patris? Non referam pulc-
errimum earum in TE concentum, quas inter facilitas, comitas, castitas aliis exem-
plo sunt. Ita enim TE geris quales illi, qui nihil sibi licere amplius putant qua
privatis. Omitto probitatem, clementiam, magnanimitatem, beneficentiam propria
& perpetua Domus Austriæ Bona & Insignia. Taceo, quo humanitatis vis
Hominum amorem vincias, ab omni fastu, sed & suspicione ejus alienus, quem ii
relinquendum putas, quibus inter arcana Principatus habetur nemini Oris sui no-
tiam pandere. Tantum potest recta institutio Virtutis, qua ita excellis ut
qui TE superet neminem, quos Tu, plurimos monstrare possimus. Gaudet fac-
tis maximus Genitor, quem honestissima, ipsisque maxime Patribus amabi-
æmulatione aut aequare aut superare contendis. Ab aliis ægre vincimur: Dul-
cis est tamen jactura palmae, quam suus cuique sanguis praeripit. Verum
in Laudum Tuarum Mare non ingredior, & silentio venerari benignitatem
malo, quam frigido encomio magnitudinem violare. Facundus erit, qui cessit

Gloriae Tuae, & stupore confitetur, Eloquentiam posse vinci. Quis
enim incredibilem ac prope Divinam in administratione Civilis rei & mili
taris prudentiam stilo assequatur? Haeret cum stupore Orbis, quid in Vi
ctoria illa Nördlingensi prius admiretur. An velocitatem qua brevissimo tem
pore cum Hoste Tuo transegisti, vicisti. Et quidem hostem talem, qui ex
Aquilonis glacie, e nive, e frigoribus ex ipsis rupibus ac ferro concretus cu
armis, & inter arma natus videbatur. An fortitudinem, quam adversa
riis castris ita mascule opposuisti, ut iis fusis, caesis, profligatis pra
cium operae tot oppida, tot urbes vix celerius adires quam intrares. An
Numinis favorem, quod in partibus Tuis stetisse hactenus visum est. Vix
purpuram injecisti, & paludamentum Te accepit, cui brevi momento pal
matam tunicam superinduisti. Vix Bohemia & Austria Tua egressum
Terra Imperii TE accepit: Et venientem, videntem, vincentem admisit.
Ne laudi Tuae materiem refferata Ratisbona fortitudinis Tibi experi
mentum non relinqueret, alterum intra mensem armis Tuis succubuit.
Mox de Danubii Insula cogitabas, cum a Tuis tridui spatio occupa
tam accepisti. Iter Tuum morari Nördlinga videbatur, sed & ipsam
post fusum fugatumque hostem, & captum Militiae expertem Ducem,
Generositatis Tuae miraculum ita attonuit, ut Aquilis Tuis animum
cum horrore ac mentem mox submitteret. Quid ego hic praelia & velita
tiones Tuas memorem, cum militaribus turmis Regium pulverem sudo
remque misceres? Quid Tuorum animos, quos praesentia ac vultu sic in
flammasti, ut praesente TE nec mortem metuerent, nec sentirent, qui pro
TE caderent: Magis etiam metuendi, quod terrorem adversae parti, non
victoriam reliquerunt? Quid armorum & Belli Socios cum in una
Tecum acie starent, Ferdinandus Hispaniarum Princeps, & Matthias
Mediceus, Magni Etruriae Ducis Frater, Consobrini, Carolus item
Lotharingiae, & Borsus Atestinus Mutinae Duces, magna Bellatorum
nomina, nec exiguum tantae Victoriae momentum? Quid animi Tui ma
gnitudinem, cui praesenti Ope fortuna quoque militavit? Dicam quod
omne prodigium omnem longe excedit admirationem. Steterat in media
acie juxta Majestatem Tuam Ajatius Pedemontanus Militum Ductor,
& cum majoribus tibiis classicum Hostis caneret, ferrea grandioris fistulae
pila ad latus Tuum trajectus, Corpus pariter cum vita in terram abjece
rat. At nondum Tu invicti animi generositatem, quam scopulorum
instar ac rupium immotum Hosti Tuo objecisti: Cum inter Sclopporum
fulmina ac tonitrua, inter aeneam grandinem, & sulphureas nubes, inter

VIII

tubarum horrorem, & ferale tormentorum carmen, nihilominus Tuis mandata & animos adderes, ac manu, voce, vultu singulis praeeundo fiduciam afflares. O inaccessa Regii Pectoris virtutem, mortem videre nec horrere: Periculum sentire, nec pavere. A quo tempore ne victoriarum cursus interjungeretur, Hostem Tuum ubiq; persecutus, ubiq; profligasti; qui & nervos sibi incidi expertus est, cum invictum illud Philippici Castri munimentum urbe nobilissima ac parvo milite bruma media de nocte expugnasti. Ita parvo compendio tot locorum Victor, tot urbium Domitor, metum ac terrorem per Germaniam circumtulisti. Sed de TE, Rex Victoriose, haec in praesens pauca: cujus gesta grandiori calamo reservantur. Tu patere, Majestatem oculorum subire hanc opellam, quae Tuorum est, & tutela Austriaci nominis muniri, quia Austriacos repraesentat. Admitte affectum illius, qui Illustri Famae Tuae miraculo excitatus silentii vinculis teneri ultra se non patitur; Sed levidense munus hoc devoti animi tesseram esse cupit hac publica allocutione: Quae ut verborum ambitu atq; apparatu non exprimitur, sed subducitur; ita sese totam immortalitati Tuae cum te pariter autore prolixissimo studio dedicat, consecrat, addicit. Vale, vive Inclyte REX, & ostende Orbi, fata mortalium Tua Virtute ad Pacem publicam, & salutem Generis Humani porro temperari. Tubingae Cal. Julii Juliani. Anno Daemonicidae CIƆ ICC XXXV.

MAIESTATI VESTRAE REGIAE

devotissimus servus

Joannes Martinus Rauscher,
in Academia Tubingensi Professor
publicus.

Austriae Archiduces ex Aniciis.
Secundum quosdam.

Anicius Petrus Leo
Flavii Anicii Leonis Celsibii Olybrii filius.

Magnus Flavius Anicius Petrus Leo Gordianus
Senator amplissimus, Romanorum Patritius.
uxor Flavia Anicia Gordiana obyt 722.

Flavius Anicius Frangipanis Petrus Leo.

Maximus Petrus Leo Frangepanis Anicius
Tertullus Gordianus.

Leo Petrus Leo Anicius
Comes Montis Aventini.

Maxima Anicia uxor Lucii Statii
Diodori Frangipanis Antonii filii defuncta 891.

Maximus Petrus Leo, cuius potentiam et zelum in sedem
Apostolicam prodit Platina in vita Paschalis II. et Gelasii II.
Sigonius de Regno Italiae lib. 10. Baronius Tom. 12.
Obyt Roma 13. April. an. 1162. sepultus maioribus Ecclesiae
S. Alexii in monte Aventino. Dictus etiam Leo de Maximis.

Petrus. Obiit cui filii Petrus et Gratianus.

Stephanus Petrus Leo.

N. soror Leo.

Leo Petrus Leo

Petrus Leonis Stephani nepos.

Petrus Leo Maximi pronepos.

Leo Maximus Petrus Leo

Albertus Dives. Rudolfus.

Rudolfus Taciturnus.
Habspurgi Comes.

Albertus Sapiens
Habspurgi Comes.

Rudolfus I. Imp.

2

XI. Demonstrare satagit Gentem Habsburgensem non solum Aniciana Stirpis germen esse sed etiam nullam in urbe et orbe ante mille et amplius annos fuisse familiam quæ generis claritudine et antiquitate potuerit se Anicia anteferre. Item Perleones Habspurgiorum Maiores Aniciorum posteros esse: Anicios autem ex Aenea descendere. Et hoc de Gente sua persuasum habuisse Maximilianum I. Imp. Carolum V. et Sigismundum Austrium.

Item Autor a C. Anicio Praenestino qui Anno Urbis Conditae 450. Aedilis Curulis fuit per Aniciam, Probam Olibriam et Perleoniam nobilissimas Romae familias gradum facit ad Habspurgicam: Item Stumpfium profiteri ingenue ait a tempore Rudolfi I. usq. ad Maximilianum I. hanc sententiam omnium Historicorum suffragiis fuisse celebratam calculisq. confirmatam: qui Stumpffius sigillat Gebwilerum quod figmentis

Jovius, et Hieronymus Rubeus Ravennas aiunt, asseverare solitum Maximilianum I. Imp. Austriaca domus nobilitatem Romani sanguinis stirpem respicere perducto stemmate a Perleonum familia. Lucas Contilis tradit Carolum V. Romae Imperatorem constitutum percunctatum fuisse an adhuc aliquæ reliquiæ familiæ Frangipaniæ, seu Perleoniæ in urbe extarent: ubi illi exhibita est ex eadem stirpe oriunda valde venerabilis persona superstes.

c excogitant, cum Caroli Quinti progenitores eruditos historiographos habuerint qui omnes ad nobilissimam Romanæ Urbis stirpem generis eorum originem retulerunt.

Ulricus Krigius Nobilis Tigurinus, ut refert Stumpffius in maioribus Helvetiorum Annalibus, circa annum 1268. floruit, et proinde tempore Rudolfi Comitis Habspurgici antequam ad culmen Romani Imperij fuit evectus, eiusdem ætatis Historiam scripsit. Hic asseverat Rudolfum, necdum Imperatorem in castro Habspurg prope oppidum Bruck habitasse eiusq. progenitores nobili ac vetere Romanorum gente oriundos esse.

quare cum hic Ulricus aetate aequalis fuerit Rudolpho
eo tempore fuisse certam & vulgatam & receptam ab
universis.

Magister Albertus Argentinensis, quem Cuspinianus
diligentissimum annalium Scriptorem ~~[illegible]~~ appellat
vixit tempore Benedicti XII. Pontificis apud quem pro Episco-
po Argentinensi legatione functus est, Rudolphi temporibus
proximus fuit. Is Chronicon suum ita orditur: Rudolfus
Comes ab Habspurg ex antiquis progenitoribus ab Urbe
Roma traxit originem. Olim namque duobus fratribus pro-
pter potentis Romani occisionem eliminatis ab Urbe,
pater eorum nobilis Romanus dans cuilibet eorum im-
mensam pecuniam, ipsos iussit abire in partes remotas,
qui se in superiori Alemannia receperunt. Patre autem
eorum post aliquot annos filios visitante, cum vidisset
senioris praedia ab eo empta, eius prudentiam commendavit
Requirens de iuniore, quid egisset, illum se in fortissimam
quandam munitionem se collocasse vidit, et iussis omnibus
vasallis suis cum eorum liberis masculis optime armatis
venire ad montem ubi Habspurg est collocatum, illuc patrem
adducens illam fortium multitudinem ostendit, quos &
omnes eorum posteros masculini sexus suae posteritati
fideles fore speravit. In illius ergo animosa nobilitate
avitus pater magnum thesaurum destinavit eidem.
Ex his autem duobus fratribus omnes de Habspurg postea
processerunt. Hactenus Albertus Argentinensis, quem vera
et comperta scripsisse omnino persuadent et dominis dignitas
qua fungebatur, et doctrina qua pollebat, et patria in
qua haec scribebat, et ipsa aetas, qua recentem Rudolfi memori-
am fovebat.

4.

Eandem de Habspurgiorum origine sententiam habet Ulricus de Clingenberg, qui vixit circa annum 1388. Et Albertus Baro a Bonstetten qui floruit anno 1486. Item Doctor Josephus Grünpeck Mathematicus Friderici IV. Imp. in oratione vernacula lingua habita in funere eiusdem Augusti, quae habetur manuscripta in Bibliotheca Caesarea Viennae.

Raphael Volaterranus consentit, qui etiam refert Matthaeum quendam de origine primorum Ducum Austriae Ottonem Frisingensem in Commentariis, Jordanum Osnaburgium de irruptione Gothica, Hermannum de Sulgow in Chronographia et Henricum Constantiensem idem sensisse et scripsisse.

Item Paulus Jovius, Hieronymus Rubeus, Henricus Gundelfingensis artium Magister et Ecclesiae Friburgensis Sacellanus qui floruit circa annum 1476. cuius verba ad Sigismundum Austriacum ita habent: Relegatis ac deportatis ob potentis Genitoris trucidationem duobus fratribus praeclara Romanorum familia Petraleonis dicta de Aventino monte a Julii Caesaris familia descendentibus, ipsisque ad Alpium iuga venientibus, ubi nunc castrum Habsburg Lucernensem circa lacum cernitur. Senior adeptus praedia et possessiones, iunior ingentia Vasallorum praedia, de quibus posteri descenderunt Comites.

Sententiam autem eorum qui a Perleonibus derivant Habspurgios Comites, refutat Guillemannus.

Gallici vero universi Trithemius, Pierspordius Secretarius Archiducum aetatis, a Francorum et Austrasiae Burgundiaeque Regibus Merovingicis deducunt eorum Comitum originem.

Tertiam opinionem solus Guillemannus in Habspurgicis sibi praescripsit quam sequitur Caspar Scioppius in Consilio Regio, sed magna cum ratione refutatur a Pierspordio.

Item Pierspordium quoad primum fontem sequitur Rauscherus, in caeteris Guillemannum ut exactissimum harum rerum descriptorem. Nam Insignia quae Chlodomirus Burgundiae Rex usurpavit, nempe Leonem coronatum eadem fuerunt Habspurgicis comitibus antiquioribus.

Stemma Habspurgicum
Austriae Archiducum
e quibus
Imperatores Reges Germaniae, Hispaniae, Hungariae et Bohemiae.

et primo
De Opibus & Potentia Familiae Austriacae

Hujus Augustissimae Stirpis quae Romano Imperio decem Caesares dedit cum duo sint Palmites, alter Austrio-Hispanicus vel Burgundicus, alter Austrio-Germanicus: Ille a Carolo V. Hic a Ferdinando I. Imperatoribus, Philippi I. Regis Hispaniarum, & Archiducis Austriae Filiis protrusus, utriusque ramorum suorum Vigorem late spargentis Opes & Potentiam Fortunae favor in tam sublime fastigium extulit, ut altius progredi posse vix videatur: certe nulla alia Familia est, quae tot humano generi Principes, Reges, Imperatores procreavit, qui longius latiusque potentia, fama, gestis, gloria penetrarint, qui tot Nationibus, Regnis, Provinciis imperitarint, ut prius terra quae hos Principes capiat deficere videatur, quam Gentis istius magnitudo animi quae eandem moderatur. Qui Hispaniarum Regis Potentiam metiuntur, illi Regnorum, Principatuum & Provinciarum vix numerum inveniunt, nos perfunctorie ea recensebimus.

Possidet igitur hoc aevo Domus Austrio-Hispanica Regnum Castiliae, Aragoniae, Portugalliae.

Castilia complectitur Biscajam sive Cantabriam, Legionem, Asturiam, Galaciam, Extremaduram, Andalusiam, Granatam, Murciam, Castiliam utramque, & Regnum Navarrenum.

Et hoc Castellanum Regnum devenit ad Hispaniae Reges per Ferdinandum Castellae Regem qui unicum habebat Filium Joannem, cui nupserat Margaretha Maximiliani I. Imperatoris Filia. Cum autem Joannes sine Liberis ante Parentem Ferdinandum Catholicum moreretur, adoptavit hic Filium Maximiliani I. Imp. Philippum, eique Filiam Joannam in Matrimonium dedit: Ex qua procreati Carolus V. Imperator & Ferdinandus I. Imp. atque ita ad Carolum V. recidit Regnum Castellae.

Regnum Navarrenum autem Ferdinandus Catholicus Castiliae Rex armis occupatum suo Imperio adjecit Anno 1505. Occasionem vide apud Thuanum l. 2. Histor: & de singulis late Münsterum.

Aragoniæ subjacent Catalonia, Valencia, Insulae Baleares, quæ alias Majorica, Minorica dicuntur.

Hoc Regnum Ferdinandus Aragonius Castellæ & Navarrae Rex, per Matrimonium conjunxit Castellæ.

Rossilionis & Ceritaniæ Principatus Anno 1493. idem Ferdinandus Catholicus Castellæ Rex a Carolo VIII. Francorum Rege recepit, oppignoratum Ludovico a Patre Joanne ante Annos

Portugalliæ subsunt ipsa Portugallia, Algarbia, Guinea, Aethiopia, India Orientalis, Brasilia, Insulæ Moluccæ.

Hoc Regnum ultimo Rege Sebastiano in expeditione Africana caso Philippus II. Hispaniarum Rex Ditioni suæ Jure Successionis adjunxit.

Referunt nonnulli Ducem Brigantinum tertiam partem Regni hujus obtinere.

Quo Jure Regna Neapolis Siciliae & Sardiniæ possideat Rex Hispaniarum, vide Thuanum l. 1. Histor. & de reditibus Regni Neapolitani Megiserum in Descriptione hujus Regni.

Ducatus Mediolanensis ejectis inde Gallis accessit Hispanico imperio; quod quo pacto factum sit, docet Thuanus quoque l. 1. Histor.

Belgium Europae non contemnenda Pars variis olim Principibus subditum, Matrimoniis mox conjunctum obtigit Carolo Bellicoso, Burgundiae Dominatori, qui Filiam reliquit Mariam, Maximiliano I. Imperatori desponsatam, Septendecim in hoc tractu Provinciarum, & liberi Comitatus Burgundici Carolesiique, inter Ligerim & Ararim fluvios siti, nec non Dominii Salinarum Heredem unicam.

Quam lautam hæc Virgo dotem acceperit docet Ludovicus Guicciardinus in Descriptione Belgii: Nimirum in Septendecim illis Provinciis numerari ducenta & octo oppida muris cincta, tum centum & quinquaginta circiter Loca, quæ ob egregias suas qualitates habeantur pro oppidis, & iisdem cum illis gaudeant immunitatibus. Præterea sexies mille trecentos, & quod excurrit

Pagos, turrib9 & campanis insignes, prater ignobiliores vicules, infinitas Principis atqs Toparcharum, & aliorum Nobilium Dynastias, deniqs sexaginta arces, validaqs adversq hostiles insultus munita propugnacula.

Harum Provinciarum annuum Proventum, quacunqs arte quaesitum, vix explere argenti milliones undecim, illas autem bello sustentando annis singulis argenti millionib9 quindecim indigere Pont. Christian9 sive Scribani9 l. 1. c. 42. refert.

Nobilissima autem hac Regio bellis diuturnis attrita Civilib9 non tota ampliq Hispaniae imperium agnoscit: Excussere enim Jugum tres Gelria portiones, Velavia, in qua Harderwick, Arnhemium & Elburgum: Betavia, in qua Comitatus Buren & Kulenburg, Bomelia, Noviomagus. Comitatus Zutphaniensis, qui unam per se condidit Provinciam: Item Hollandia & Zeelandia: Ultrajectensis Provincia, Transisalania, Groninga & Omelandia Provincia, & Frisia Occidentalis.

Regis ditioni paret illa Pars Gelria, in qua sita Gelria, Venloo, Ruremonda &. Item Brabantiae, Lucemburgi & Limburgi Ducatus; Flandria, Hannonia, Artesia, Namurcum, Mechliniae Dynastia, Marchionatus S. R. J. in ditione Riensi, cuiq Caput Antverpia.

Praefati Belli Civilis tempore refert Scribani9 loco cit. p. 287. Batavos in sola Bredana obsidione supra viginti florenorum milliones prodegisse; vid. Verdicq Belgicq, & Meterang.

Quid in Africa, Asiaqs & India possideat Hispaniarum Rex vid. Archontolog. Cosmica pag. 169. & segq. Geographia Fabronii p. 328. Scribani9, Ponty Christian9 l. 1. p. 292. c. 42. & p. 278.

De Societate Occidentali-Indica vid. Autores citati & alii. in cuiq Societatis aerarium impensas sexaginta Millionum factas constat. A Sinensib9 vero & Indiarum Regib9 per quindecim annos minimum supra centum millionum reditq extortos esse notum ibidem. vid. Meterang in fronte. Dissert. Nicol. Belli, Vernulejq in Orat. Mathinetiq in Elect. Ferdinandi p. 30.

8.

Atq. mnc vide mihi amplitudinem alterius ex hac domo Lineæ Germano Austriaca. Subiacent enim illius dominio:

~~Ditiones Archiducum Austriae~~.

~~Hae inter~~ sunt. 1. Archiducatus Austriae, qui continet Tractum supra-Anisanum, in quo septem Civitates, Linzium, Lauream sive Ens, [F] Weltium ad Draunum, Vecklapruck, ~~Stein~~ Stonam Gamund ~~Gmünd~~, Freistadium ~~Freistatt~~: Et tractum infra-Anisanum, qui habet Metropolin Viennam [F], & praeterea ops, Tuln, Grems, Mautern, Dirnstein, Zwettel Weidhofen, Eiserdorf, Retz, Horn, Melck, Eggenberg, Korn Neuburg, Enserdorf, Pelte, Neustatt, Marebeck, Gremberg, Pruck, Eisenstatt, Ebersdorf, Weitrach, Stain, Matthausen, Ebenfurt, Gens, Drundorf, Closter Neuenstein.

2. Ducatus Stiriæ, ab Ottocaro Bohemiæ Rege et primo duce Styriæ ~~...~~ Leopoldo II. Austriæ Duci socero suo ante obitum donatus est: qui eundem a Styriæ ~~qui in Matrimonio habebat Filiam Ottocari Styriæ~~ provincialibus exigua argenti summa redemit. Megiser lib. 7. cap. 65. Chronic. Carint.

3. Ducatus Carinthiæ ~~& Carniolæ~~. Cum Henricus Dux Carinthiæ Comes Tirolis & Goritiæ obiisset, relicta unica filia Margaretha, a repandi Oris vitio Maultasch dicta Ducatus hic recidisse ad Margaretham ejusq. Maritum Joannem Henricum, Joannis Bohemiae Regis Filium videbatur. Sed quia Ludovicus Bavarus Imp. offensus erat Joanni Regi, ideo Ducatum Carinthiae velut Imperiale Feudum Ottoni I. Jocoso Austriae Duci, & Alberti II. Cæsaris filio contulit, relicto Principatu Tirolensi Margarethæ.

#

Ducatus Sueviæ. Hunc Anno 1282 in Comitiis Augustanis Rudolfus I. Imperator contulit filio Rudolfo, quem Ducem Sueviæ, Landgravium Alsatiæ Superioris, & Comitem Ergoviæ declaravit. vid. Gerardus de Roo.

Landgraviatus Alsatiæ. Hunc Rudolphus I. Imp. Jure Hereditario accepit a Patre Alberto, cum hic eundem per matrimonium Conjugis suæ Annæ anno 1200 velut dotalitium nactus esset. Münsterus l. 5. cap. 122.

Marca Tarvisina. Hæc Henrico Goritiæ Comiti ab Imperatore in feudum collata fuit, quam Henricus Dux Leopoldo Austriaco qui ~~...~~ filiam ejus Elisabetham in matrimonio habebat, tradidit Anno 1333. vid. Gerardus de Roo lib. 3.

Carniola Ducatus per matrimonium Ottonis cum Anna Joannis Bohemiæ Regis filia contractum Austriacæ ditioni adjectus est. Theodoric. Pierspeckius et Megiserus in Carinthia lib. 9. cap. 1.

Carolus IV imperator comiti de Helfenstein in remunerationem officiorum sibi praestitorum pro 8000 [illegible] in pignus dedit dynastiam in [illegible] vulgo Landvogtea in Suevia una officio amanatus seu praetoris vulgo Amman [illegible] in pago Altorff [illegible] Bucoltzhaim cum [illegible] ordinaria imperio alias praestanda [illegible]

F a Stephano Pighio in Hercule Prodicio descriptum

F ocellum urbium olim Vindobonnæ, postea Flavianæ nomine insignitam: quam Solymannus Turcarum Imperator teste Augerio Busbequio Epist. 4. non alio nomine quam Beczuw et ignominiam suam designare solebat.

Item ops quod Bilibaldus Pirckheimerus Maximiliani I. Imp. consiliarius Gesodunum: Melck quod Claudinum: Neostadium quod Augustum. Stain quod Sabanam appellavit. praeterea Tuln, Crembsium, Mautern, Thierstein, Zwetel, Weidhofen, Eisgdorf, Retzium, Hornum, Eggenburg, Corneuburg, Enserdorf, S. Pelten, Marbeck, Haimburg, Pruck, Eisenstatt, Ebersdorf, Paeblarn, Baden, Weitrach, Gyns, Chemberg, Mattbausen, Ebenfurt, Drunsdorf, Closter Neuenstein et alia oppida nonnulla.

Olim Marchionatus fuit quem a Bavariæ Ducibus Austriæ Marchiones beneficiario iure accipere solebant, evectus anno Christi 1156 a Friderico Imp. in Ducatum quem ut magis illustraret utriusq. cis et ultra Anisum Austriæ dominationem in unum contulit principatum eiusq. sub duobus vexillis Henricum ex Marchione Ducem nominavit: cuius pronepos Fridericus Bellicosus Austriæ Dux cum mortem obiisset Sororius Ottocarus Bohemiæ Rex Austriam occupavit: quo omnis ejecto a Rudolfo I. Imp. gloriosissimo filio Alberto in Comitiis Augustanis [illegible] suum suffragio cessit.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

alijs vicis et pagis, penes Lindavia et Leutkirchia Dr. Tolschgmann, vigore liter. pignorat. dat ~~post~~ d. ca. mensur ~~mathei~~ post festu Mathei 1364 Brexellijssot post festu Exalt. S. crucis Franckofurti 1466 pignus autem fuit per revers. ita ut summa devenit ad 20 m. flo. et 3000 lb.

+ comite ± ao 1473 titulo emptionis **Comitatus Veldkirchensis**, vel Vetavius una cum arce & oppido Veltcovij. Hunc Leopoldus Probus Austriacus a Rudolfo juniore Montfortio Comite pro 36000 ~~florenis~~ aureis emit, Anno 1376 quidem oppidum et castrum pludonense sicut & Sanenetum oppidum et montem Sanctum ab Alberto + Werdenbergico acquisivit ± Fortunatus Sprecherus in pallade Rhaetica et Stumpfius lib. 10. cap. 26. in Helvetia. et alij plures

, Fridericus vulgo mit d. leeren Tasch genannt emit Bludentinum a comite Albrechto de Werdenberg.

± et hunc confirmavit dux Fridericus cum novo ... ita gratia Bludentinum semper ... 1420

1. **Comitatus Hohenbergicus.** Hic iure Matrimonii pervenit ad Austrios. Rudolphus enim I. Imp. Anno 1240. uxorem duxit Annam Burcardi Hohenbergici Comitis filiam, quae Dotis loco ei attulit Comitatum hunc, in quo sunt Fridingen, Horb, Rotenburg, Oberndorf, Benzdorf, Schemberg vid. Pirckheimer in Stemmat. Austr.

Haigerloch ist verpfändt worden den Grafen zu Zoller. Also auch Wildberg u. Nagolt den Grafen von Wirtenberg.

Marchionatus Burgoviae primavice pignoris loco ad domus austriacam devenit ao 1323. postea Boij in pignus acceperunt et ab altis ad capitulus cathedr. Ecc. augustanae ao 1414.

Marchionatus Burgoviae. Hic secundum Lazium octo milliaribus olim extentus fuit. ao 1492: cum onere ... ultro ... oppignorandi ... Navarus

2. **Tirolensis ~~Comitatus~~** principatus Cetias Fürstliche Grafschafft. Cum Margaretha Maultaschia Filio unico Meinhardo Tirolensi Comite orbata esset Anno 1363. suis Propinquis Rudolpho, Alberto & Leopoldo ArchiDucibus Austriae Comitatum hunc tradidit adhuc vivens. Lazius autem, Aventinus, Cuspinianus Sprecherus aliique male Rudolfum illius Margaretae maritum faciunt. vid. Rhao ad annum 1364 et plura in Genealogia Comitum Tirolensium. In hoc Comitatu sive mavis Principatu sunt Arx Tyrolis, unde nomen. Oenipontum Metropolis. Bozen Emporium Celeberrimum. Hall im Innthal, Salinis nota. Merania civitas ad Athesin. Rotenberg Kufstein, Luenz, Trient quod subjectum Comitibus Tyrolensibus ratione der Landsfürstl. Obrigkeit, sicut & Brixen. Schwaz und Kitzpichel. Sterzingen, Caseis melitum.

Inter Monasteria hujus Comitatus melita sunt Stams, Ordinis Cisterciensis, ubi Monumenta Comitum Tirolensium. Wilten Ordinis Praemonstratensis. Schnall, sive Mons omnium Angelorum Carthesiani Ordinis, cujus Prior est Capellanus Hereditarius Comitum Tyrolensium. Steinach ein Frawen Closter. Hall Closter zum Köngl. Crantz zu Inssprueck, Barfüsser Ordens.

Inter Pagos celebrantur Matran, Tramin, Vino nobilis, Rovereit. vid. descript. praemissa Comitibus Tirolensibus.

Comitatus Pfirretarum vel Ferretorum. Cum Albertus II. Alberti I. Imp. Filius, cognomento Sapiens, et Claudus in uxorem accepisset Joannam, Ulrici Ultimi Ferretæ Comitis Filiam, accrevit Comitatus hic Familiæ Austriacæ Anno 1338. (alii 1324) partim matrimonii, partim emtionis titulo. vid. Stumpf lib. 7. cap. 17. Munsterus lib. 5. cap. 354.

Comitatus Ciliæ. Cum Ulricus Ultimus Ciliæ Comes sine mascula prole discessisset, Fridericus III. Imp. Comitatum hunc ex alicujus Pacti antiqui occupavit, eumque Ducatui Stiriæ adjecit Anno 1458; olim inter quatuor opulentissimos Imperii Comitatus numeratum vid. ⌐

⌐ formula

Landgraviatus Nelenburgicus. Hic a Maximiliano I. Imp. emtus & Ditionibus Austriacis adjunctus est: vid. Piersporlius in Stemmate Austriæ Gentis.

⌐ Gerhardus de Roo lib. 6.

Comitatus Brigantinus. Hujus Comitatus partem dimidiam emit primo Sigismundus, Archidux Austriæ; Alteram partem deinde emtionis titulo quoque acquisivit Ferdinandus Archidux Austriæ, Infans Hispaniæ, à Monfortiis. vid. Münster lib. 5. cap. 260.

primam mediam partem emit à comite Montforto ex 1420 comites post Archidux Sigismundus. Hæc pars fuit nominata Pfannenberg̃ altera alteram partem emit archidux Ferdinandus 1523. [illegible]

Comitatus Kapperwillanus. Hic ad Lacum Tigurinum in Helvetia situs, Familiæ Austriacæ quoque accessit.

Comitatus Kyburgicus, Lenzburgensis & Badensis.

Hi tres Comitatus cum Sempaco, Sursejo & Tugio per Matrimonium Helwigis Ulrici Kyburgici Filiæ ~~[illegible]~~ accesserunt Habspurgicis. Illa enim Heres unica nupsit Alberto Habspurgico, Rudolfi I. Imp. Parenti. vid. Piersporl. l. c.

~~Alberto Habspurgico Comiti Rudolfi I. Imp. [illegible] elocata~~

Comitatus Sonnenbergicus. Hunc Sigismundus Austriacus emit pro ~~33000.~~ 35000 florenis ab Eberhardo Truchsessio a Waldpurg, qui Sonnenbergicus Comes factus Anno 1473.

ex 1475

Forum Julii, Tarvisium, Portus Naonis, Sera Valle, Belunum, Opitergium, Cordignianum, Motra, aliaque Loca adjacentia a Leopoldo Probo Austrio emta sunt Anno 1377. pro 100000. Hungaricis Ducatis: de quibus vid. Gerardus de Roo de Rebus Austriacis.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Comitatus Goritiæ. Cum Leonardus Goritiæ Comes Anno 1501. absque liberis decessisset, Comitatus hic ad Maximilianum I. Imp. cui ex parte oppignoratus fuerat, devolutus est: vid. Gerhardus de Roo lib. XI.

Comitatus Sonnebergicus. Hic permutationis titulo ad Domum Austriacam pervenit. Dynastia enim Holenhrommensis his Comitibus ab Austriacis data est, ubi in Austriam ferentes alterum Castrum Sonneberg extruxerunt. F Hujus Dominus Anno 1633. fuit Wolfgangus Georgius Gilleisy, L.B. in Sonnenberg, Rascha[la] & Ober Holenbrunn, Heres & filius unicus Wolfgangi Georgii Baronis in Sonnenberg & Raschala Cæsareorum sub Rudolfo II. Stipatorum quondam præfecti.

F prioris familiæ Comites

Est autem hic Comitatus cujus paulo antea mentio facta, a Friderico III. Imp. venditus Eberhardo, Dapifero Baroni Waldpurgio, qui se ideo Comitem Sonnebergicum scripsit. Sed Sigismundus Archidux Austriæ, Comitatum hunc iterum occupavit armis, & refuso in sumtus bellicos 35000 florenorum pretio sibi posterisque retinuit Tirolensi Comitatui agglutinatum: vid. Gelenius in Rhætia lib. 4.

De Regnis Bohemiæ & Ungariæ ad Familiam Austriacam quoque pertinentibus dicetur in hoc Opere suis locis.

Nimirum ita lubit in rebus humanis magnus ille Architectus: et quemadmodum in Coelo nunc siderum alia occultantur nunc alia emergunt: ita in hac mundi pila familiarum aliæ intereunt aliæ succrescunt et foecundo potentiæ incremento ad populorum salutem provehuntur, ut mirari inaccessam illius conditoris sapientiam liceat, rimari autem consilia nec per imbecillitatem possis, nec per religionem debeas.

Habspurgicorum autem Comitum a quibus Austriæ Archiduces originem petunt prædecessores Vindonissam tenuisse Helveticarum urbium caput et præsidiis Romanorum inclitam veritas obtinet. quam ab Alemannis eversam Constantius Cæsar in castrum nobile restituisse creditur vernaculo postea sermone ALTENBURG nuncupatum: unde gentilitium nomen ALTENBURGI Comites mutuati sunt, cum VINDONISSENSES ante dicerentur, donec tempus, quod omnia mutat voluntatem illorum

ad aliam agnominationem transit et HABSPURGENSES dici coepere ab arce HABSPURGO quam clementer edito colle prope Arulam vidi opere sed ad vim impenetrabili Radbotus Werneri fratris sumptu condidit.

Insignia huius Gentis pro diverso tempore diversa fuerunt: antiquissima tamen Leo coronatus: quem Clodomirus Burgundiae Rex usurpavit quoq: credo ut iis originem suam proderent. Rudolfi I. Imp. avus gestavit cum galea duplici Leonem cuius in tergo penna pavonina: in altera bina cygnorum colla quorum rostris annuli inserti. Ipse Rudolfus nondum ad regale fastigium ~~fastigium~~ Romani Imperii evectus Leonem corona insignitum usurpavit, additis cassidi ad Leonem similitudinem pavonum pinnulis quae ab antiquo non nisi Regum et Principum gestamina erant. Rex factus Imperatoriae Aquilae Leonem cum Alsatiae insignibus inclusit. Austriaci clypei recentioris et nunc usitati, purpurei cum fascia argentea quis auctor extiterit ambiguum facit Scriptorum dissensio: At Lipsius Centuria ad Germanos et Gallos Epistola 36. ex Cuspiniano, Aventino et Episcopo aliquo cuius scripta nondum vulgata, docet: Leopoldum quem male alii Ludovicum nominant expeditionis Asiaticae socium in expugnatione Ptolomaidis muros Acconis superasse albo paludamento, indutum quod totum hostili mox sanguine tinctum apparuit ea parte dempta qua baltheo tegebatur. Inde factum, ut area rubicans, cum fascia sive segmento albo mediam dirimente insigne deinceps Austriis esset. Sed ambigit cum Guillimanno idem tamen Lipsius et in caligine ista non absurde censet, auctorem primum colore illo duplici belli et pacis, significatum voluisse BELLO ET PACE se praestare. quo respexisse et nobis videtur elegantissimi Epigrammatis conditor, quod in Annalibus Austriacis Gerardi de Roo eiusdem domus armis gentilitiis subiunctum legitur:

Austriacus gemino distinguitur umbo ~~[illegible]~~ colore:
Albicat hinc niveus, sanguinat inde ruber.
Expressere istum nimirum bella ruborem
Sparsere optatam parta Trophaea nivem.
Durate o socii per secula mille colores
Alternate pios et sine fraude vices.
Sic erit in clypeo probitas quod diligat isto;
Sic etiam Improbitas quod vereatur habet.

Referunt alij, Albertum Rudolfi I Imp. filium praelio illo contra Ottocarum memorabili sane nostri clypei gloriam peperisse vexillo quod portabat candidum toto sanguine adsperso et cruento. Utut sit, Albertum eo praelio patris vexillo praefuisse nec minus strenue rem gessisse, denique bacante omnes insignia celebrasse satis inquirium est: ut eorum si non auctor, conservator tamen videri non immerito possit.

Caeterum augustissimae huius Familiae origines nonnullis avi nostri Scriptoribus per fabulas deducere libuit: communi contagiola et hic, quae pene omnium gentium historias inquinavit, cum nulla satis illustris, satis laudata videretur nisi incunabula sua e coelo repeteret, et inter Maiores aliquot semideos numeraret. Itine nostratibus familiarum conditoribus contigit ut poetice magis, quam historice loquerentur. Et profecto immanem confidentiam alunt, qui ab Arca Noe primordia Habspurgensium advocant, et in Armeniae montibus quaerunt, ubi liceat mendacio pedem figere. qui ab Iliensium Rege Priamo, et nescio quo Antonio Sugambrorum Regulo hanc progeniem derivant, magno molimine magnas nugas agunt. Inter plures tamen tres maxime sententiae multorum Scriptorum autoritate nituntur.

Prima est eorum, qui a Romanis per leonibus ortos celebrarunt veluti Albertus Argentinensis, Raphael Volaterranus, Hieronymus Rubeus Ravennatis Historiae conditor, Richardus Bartolinus, Thomas Bozius, Paulus Jovius, Arnoldus Vion, Felix Hemmerlinus alijque: quos vanitatis arguit Franciscus Guillimannus in suo Habspurgiaco. Alteram ipse Guillimannus sibi praescripsit quem sequitur Caspar Scioppius in Consilio Regio, qui primum huius generis autorem statuunt Wilibaldum patricium Transjuranum seu minoris Burgundiae Praefectum generis nobilitate et opum affluentia clarum circa annum 636. quos non sine firma ratione confutat Theodoricus Piespordius.

Tertia eorum est, qui Habspurgienses Francorum Regum

aut Principum prosapiam credidere, ut Jacobus Manlius,
Joannes Aventinus, Tritthemius, Joannes Stabius, Ladislaus
Suntheimius, Gebwilerus, Jacobus Spiegelius, Pontus Heuterus,
Reusnerus, Henninges, Joannes Rasius, Michael Eitzinger
Gerardus de Roo, Valentinus Rotmanus, Joannes Engenhus,
Hieronymus Megiserus, Theodoricus Piespordius, Wolfgangus
Lazius, Abrahamus Hosmannus, quorum hic Rudolpho II. Imp.
magnopere probatus: iste Caroli V. Augusti mandato diligenti
inquisitione habita ex tumulorum pervestigatione, annalibus etiam
fide dignis et diplomatibus pervetustis genealogiam suam con-
cinnavit: ille Alberti et Isabellae Serenissimorum Belgii Princi-
pum Secretarius non ita pridem vetustissimis Tabulis Austriacae
Gentis originem omniumque in ea Principum seriem luculenter
expressit et illustravit. Nos hunc ipsum qui veritatem sequitur
quoad ipsum fontem sequemur; in caeteris Guillimanno ut
exactissimo harum rerum scriptori adstipulantes.

Stemma vero est tale.

Stemma Habspurgicum
Austriae Archiducum.

14

aut Principum prosapiam credidere, ut Jacobus ...
Joannes Aventinus, Trithemius, Joannes Stabi...
Trithemius, Gebwilerus, Jacobus Spiegelius, Pont...
Reusnerus, Henninges, Joannes Rasius, Michael ...
Gerardus de Roo, Valentinus Rotmarus, Joanne...
Hieronymus Megiserus, Theodoricus Piespordi...
Lazius, Abrahamus Hosmannus, quorum hic Rud...
magnopere probatus: iste Caroli V. Augusti man...
inquisitione habita ex tumulorum pervestigatione ...
fide lapidis, et diplomatibus pervetustis genealogiam ...
cinnavit: ille Alberti et Isabellae Serenissimorum ...
pum Secretarius non ita pridem venustissimis Tab...
Gentis originem, omniumque in ea Principum Serien...
expressit et illustravit. Nos hunc ipsum qui ver...
quoad ipsum fontem sequemur: in caeteris Guillim...
exactissimo harum rerum Scriptori adstipulantes.

Stemma vero est tale.

Stemma Habspurgicum
Austriae Archiducum.

14

aut Principum prosapiam credidere, ut Jacobus
Joannes Aventinus, Trithemius, Joannes Stabi
Trithemius, Gebwilerus, Jacobus Spiegelius, Pont
Reusnerus, Henninges, Joannes Rasius, Michael
Gerardus de Rhoo, Valentinus Rotmanus, Joanne
Hieronymus Megiserus, Theodoricus Piespordi
Lazius, Abrahamus Hosmannus, quorum hic Rud
magnopere probatus: iste Caroli V. Augusti man
inquisitione habita ex tumulorum pervestigatione
fide dignis, et diplomatibus pervetustis genealogiam
cinnavit: ille Alberti et Isabellae Serenissimorum
pum Secretarius non ita pridem venustissimis Ta
Gentis originem, omniumque in ea Principum Series
expressit et illustravit. Nos hunc ipsum qui ver
quoad ipsum fontem sequemur; in caeteris Guillim
exactissimo harum rerum Scriptori adstipulantes.

Stemma vero est tale.

15

Stemma Habspurgicum
Austriae Archiducum.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

V

Sigebertus Austrasius.

Cognomento Exul. Theodeberti filius
Childeberti nepos Childeberti Austrasiæ
Regis pronepos abnepos Lotharij I.
A Lothario II. Dux Alemanniæ vel Trans-
juranus constitutus est, ea lege ut renunciato
titulo et Corona Regia, ipse et posteri
Francorum Regibus subessent.
Comprehendebantur autem in isto tractu
inter alia ad Rhenum loca Alsatica,
nempe superior quam adhuc tenent,
et Helvetia in qua Vindonissa
ac Vindonissensis ille aut Altenburgicus
Habspurgicusve in Ergovia tractus.
Uxor Engeltrudis, filia Heriberti
Franciæ Orientalis Ducis.
Obijt anno Christi 656.

Sigebertus continens Dux Alemanniæ et Transiuranus.
Conditor arcis Altenburgicæ et veteris Habspurgicæ.
uxor Luitberga filia Gunzonis Suevorum Ducis cumqua
Landgraviatum Neomagensem, quo nomine nunc Brisgoia
a Numaga amne appellatur in dotem accepit.
Luitbergam hanc alij Fridbergam vocant: forte nominis illa
allusione decepti. Hanc Luitbergam B. Gallus Lacus
Podmanici Apostolus dæmonio liberasse traditur.

Theodebertus à quo Salinarum et Burgundiæ Principes descendere quidam perhibent.

Ottobertus Princeps Alemanniæ
Altenburgi et Habspurgi Comes
Alsatiæ et Brisiacæ Landgravius:
a quo recta deinceps series de qua
inter Historicos plerosq convenit.
Altenburgi habitavit. Hercyniam
sylvam et adiacentia quædam loca
sua virtute consecutus. Conditor
Monasterij S. Trudberti qui Ruperti
Archiepiscopi Salisburgensis frater fuit.
Nomen dedit valli Alsatiæ dictæ
Ollbrechtsthal: obijt anno 720.
De uxore variant.

Theobertus cujus sarcophagus in templo S. Trudberti monstratur.

Ruthardus Alsatiæ Dux.
uxor Ermintrudis(?) a
Schwartzenbach et
Weissenburg.

Etho ex Abbate Augiensi
Episcopus Argentinensis, renovator Coenobij quod dicitur
ab ipso Ethonis Monasterium
obijt 773.

Babo vel Bebo Altenburgi
et Habspurgi Comes, Alsatiæ et Brisiacæ Landgravius
cognomento gratus. Ab
illo condita in Alsatia Boben
beim Babenweiller Beben,
hausen et Bebdorf.
uxorem illius Casoniam esse
volunt Francorum Ducis filiam.

Beatrix
secundum
Petrum
Matthæi.

Martinus
Dux
Mosellanus
occisus an.
720.

Hiltrudis
uxor Luitfrali
Suntgovij Comitis.

Ambertus vel Ampringus
Conditor arcis Ampringesburg
in Brisiaca.

Rotherius aut Rothardus sive Rotbertus
Altenburgi et Habspurgi Comes Alsatiæ et
Brisiacæ Landgravius. cui uxor filia Gembrij
Comitis in Allobrogibus.

Gebbo obijt in flore iuventutis
hunc alij Rothardi filium statuunt.

Hettopertus Altenburgi et Habspurgi Comes Landgravius
Alsatiæ et Brisiacæ. Uxor Burgundiæ Comitis filia. S. Trudberti
monasterium sua liberalitate in splendorem provexit. Obijt in bello
Alemanico, quod gestum a Martello in Landfeld in Suevia decem

18

Luitfridus Habspurgicus cui uxor Luitgardis, ex qua geniti

Gebbo. de quo Guillimannus et Megisenus.

Rampertus Altenburgi et Habspurgi Comes Alsatiæ Landgravius dictus grattosque, ampliator Monasterii S. Trudberti.

Hunfridus si Henningo fi[...] pater Leutha[...] Radepotonis et Betzlonis, cui uxor ex Italia

Ermentrudis. nupta Conrado Stattlingensi Burgundiæ Duci.

Regina. uxor Comitis Tockenburgii.

Eusebaldus

Luitgardis. Habspurgica.

Hedwigis uxor Rudolfi Burgundiæ Regis.

Egino agrum ad Rhenum cum fratribus sortitus ubi Eginesheim regiam a suo nomine construxit unde posteri Comites Egisheimenses.

Geabilo Habspurgicus. Osterberegam et Franckenbergam in hereditatem accepit.

Gontramus sive Guntramus cognomento fortissimus Altenburgi et Habspurgi Comes Landgravius Alsatiæ fundator arcis Scharfenstein obiit 824.

Hugo Habspurgicus

Luitbardus Altenburgi et Habspurgi Comes Landgravius Alsatiæ et Brisiacæ cognomento Religiosus. uxor Irmentrudis Franciæ Comitissa. Henningus dubitat an Bertha Lotharingica Rogneri filia ipsi coniugata fuerit, vitam fecit 855.

Otto Episcopus Argentinensis alias Ottobertus an. 906. trucidatus in arce Rotenburgica subornatis sicariis a plebe Argentinensi an. 913.

Hugo Comes Numagensis in Brisgoia cui uxor Mauritia nissa in Rampergi. obiit 939.

Luitfridus aut Luitbardus Comes Habspurg Altenburg. Landgravius Alsatiæ cognomento laudatissimus locupletator S. Trudberti Monasterii. De anno obitus non constat.

Ermentruda Conrado Burgundiæ Comiti nupta Rudolphum primum sua stirpis Regem Burgundiæ genuit.

Luitfridus II. cuius extat diploma in quo vocatur Comes Illustris: quem alii Suntgoviæ et Mortenaviæ Comitem appellant. occubuit an. 938. ad vicum Huningen infra Basileam cum Hungaris Alsatiam vastantibus pugnans.

Hunfridus Comes Altenburgi et Habspurgi Landgravius Alsatiæ et Brisiacæ Kinigshoven in Nordgovia Abbatiæ S. Trudberti dedit. uxor Anastasia Rampergi in Suevia Mauritio nissa

Hugo Comes Egenesheimensis et Dexbergensis, conditor Monasterii ordinis S. Benedicti in valle Villeriana prope Selestadium dictum Hugeshoven.

Eberhardus Habspurgicus Brisgoviæ Comes conspirans cum Giselberto Lotharingiæ Duce contra Ottonem I Imp. in aheno submergitur an. 946. Ab hoc Lapius Zeringicos Duces ducit sed male. Nam qui Berchtoldum I. Barbatum ipsius filium esse statuunt eumq. an. 1078. defunctum esse volunt, errant: fuisset enim annus ab Eberhardi morte 130. quod tempora non ferunt.

Gontramus sive Guntramus a patrui Luitfridi cæde ditionum et opum Habspurgicarum solus heres Divitis cognomentum habuit. Limites potentiæ suæ habuit ab Ergovia usq. ad lacum Brigantinum et hinc ultra in Harciniam silvam indeq. in Helvetiorum interiores agros. Ab hoc aliqui præcedentibus omnibus neglectis Habspurgicorum seriem ordiuntur. Quasi vero cæteri Principes e saxis Deucalionis profluxerint: certior tamen de hinc series habitur. Uxores illi duas assignant alteram Itam Adalberonis Calwensis filiam et ante hanc N. Brigantinam ex Montfortibus. obiit 946. 7. Cal. April.

Rothardus Habspurgicus cui filius attribuitur

Albertus.

Birthilo sive Berthilo dictus. Dynasta in Straßburg et Scharfenstein conditor Coenobij Vestalium in nigra Sylva ad Elsæ ripam Waldkirch: conditor item monasterij Sultzburgensis cum fratre. Sliengam vicum Brisiacæ donavit Hildebaldo Wormatiensi Episcopo 990. sepultus in Coenobio Sultzburgensi obiit 1008. Fundavit etiam Monasterium Margaritæ Waldkirchij ad Harciniam.

Bezo sive Bezelinus, qui idem Landolinus et Landolus Guillimano dicitur Comes de Vindonissa Ungaros per Alemanniam irruentes ad Sanctionem vulgo Seckingen magna clade affecit: obiit 4 Non. April. 991. sepultus in Monasterio Sulzburg quod cum fratre Birthilone in honorem S. Cyriaci condidit: ibidem eius imago cum hoc elogio: Graf Bezo von Hasßburg S. Maria bitt Gott für mich. Uxorem illi tribuunt historici Luitgardam cuiusdam Eberhardi filiam.

Gebizo qui et Gebhardus et Gebezo conditor arcis Giltzenburg item Coenobij Albæ Augiæ sive Weissenau et Sulzbergensis alterius Coenobij Sanctimonialium in Brisgoia fundator ubi et sepultus an. 1008. avus et autor Zæringensium Ducum et Marchionum Hochbergensium.

Cunzelinus sive Guntzelinus Ergoviæ Comes Coenobium Sulzbergense cum fratribus condidit, cui uxor filia Comitis Sonnebergici. Hunc Henningus facit patrem Razolonis et Rudolfi sed perperam. reclamat fides.

Radboto Comes Habspurgi et Ergoviæ Landgravius Alsatiæ cognomento Constans arcem Scharfenstein ubi nunc Marienberg et novam arcem Habspurgi cum condidit anno 1026. Sic dictam quod in hoc castrum constituendum omnem suam habentiam conferre destinarat: cuius situm Guillimannus describit lib. 4. c. 3. Traditur aliam hoc nomine arcem extruxisse Sigebertus exul sitam infra Vogesi montana unde priores Habspurgi Comites non longe à Mosella citra thermas Plumerianas. Uxorem habuit Radboto an. 1009 Itam Friderici Lotharingiæ Ducis ad Mosellam ex Hedwige Francica filiam Adalbergi Metensis Episcopi sororem. Fundavit Murense Monasterium item claustrum ano 1027.

Wernerus Episcopus Argentinensis decem annis in summi Templi fabrica exercuit centum fabros, quam cæmento immortali compaginavit: ea post trecentos ferme annos pulchritudine sua crescentem ut orbis inter miracula nominari possit. Conditor etiam Monasterij Murensis in honorem D. Martini. Hunc male Scriptores confundunt cum agnomine Episcopo Argentinensi Wernero II. qui istius propinquus fuit, sed non sanguinis Habspurgensis. Obijt Constantinopoli ad cuius Imperatorem missus fuit a Conrado Salico Imp. anno 1027. In eius honorem simul et commisionem omnes Radbotonis posteri sese Habspurgi Comites cognominarunt.

Rudolfus I. Alsatiæ Landgravius et Sequanorum Comes quæ ditiones illi in divisione obvenerunt. Uxorem habuit Gertrudim alijs Adelhaidin Adalberonis Comitis Froburgensis filiam cuius precibus Monialium Monasterium honori Deiparæ Virginis in vico Alsatiæ Ottmarsheim fundavit. Fratri Radbotoni bellum intulit et in illo conatu obijt 1013.

Landolus iunior qui et Landolinus et Bezeling in divisione Brisiacam obtinuit. Eques factus ab Henrico II. Imp. Coenobij Montis Olivarum prope Reinfeldam Conditor. Coniugem habuit Annam Comitem de Rupe Burgundam.

Richensa nupta Ulrico Lenzburgi Comiti quæ peperit illi Ulricum Rudolfum et Arnoldum quorum Ulricus plerumque Badæ morabatur cum fratres Lenzburgi agitarent: unde ortum error qui eam alteri Lenzburgico alteri Badensi collocatam ferunt. Ex Arnoldo Richensæ obijt 1084. Ex Arnoldo Richensæ filio nata est neptis Richensa Lenzburgica quæ elocata Hermanno Kiburgensi Comiti, per quod matrimonium Comitatus Lenzburg et Badensis cum oppido Sempach, Sursee et Regione ad Kiburgenses pervenerunt. Ex hoc Hermanno genitus est Ulricus Kiburgi Comes qui suscepit ex Elisabetha Hugonis Burgundiæ Palatini filia Hailwigem sive HedWigem matrem Rudolfi I. Habspurgici et Imperatoris, heredem Comitatus Kiburgensis et Lenzburgensis. Unde hæ ditiones ad Habspurgicos pervenerunt.

Otto quindecim annorum fuit dum pater moreretur, occisus a nobili quodam Ehrenlier sepultus Argentinæ ante altare S. Laurentij. Hoc et Alberto fratre mortuo Wernerus in hereditatem concessit ut testatur Acto, rium Murensium conditor et pro eius anima Monasterio Murensi dedit predium in Oberach.

Albertus I. Habspurgicus Comes intermisso Altenburgensi titulo obijt Honingæ et sepultus Muri an. 1056. quo una cum corpore eius pervenit candelabrum magnum et sericum pallium quod in festivis diebus iacet super altare B. Mariæ Virginis.

Wernerus, qui et Werenwarius et Vernarius, post fratrem primus se Habspurgi Comitem scripsit Landgravius Alsatiæ, cognomento Liberalis. Rudolfi Rhinfeldensis Romanorum Regis materteris partes cum Bertholdo Zeringio Burcardo et Eberhardo Nellenburgi Comitibus multisque alijs contra Henricum IV. Imp. acerrime tetatus est. obijt 1090 ætatis 79. Lazius, Heuterus, et alij illi uxorem attribuunt Hildegardim Ferretensem. Sed cum fide probat Guillimannus fuisse Regulindam illi Coniugem Burcardi Nellenburgici Comitis filiam quæ expresse ipsius uxor in exemplo protectionis Apostolicæ super manumissione Monasterij Murensis factæ nominatur. Vana etiam est eorum opinio qui eum Wettingensis Coenobij auctorem faciunt compertum quippe centum viginti post annis de illa Wettingensi fabrica dotatum: eamque positam ab Henrico Rapersville in Helvetia Comite

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Otto II. Habspurgicus Comes et Ergoviæ Landgravius Alsatiæ interfectus ab Hessone nobili viro de Ussenberg in Alsatia in arce Butenheim anno 1109. uxor Hilla sive Sibylla Comitissa Ferretana.

Itta uxor Rudolfi non Bernardi Comitis a Thierstein.

Albertus II. obijt improlis anno 1141. post fratrem Ottonem Advocatus Murensis Monasterij. uxor Julenta.

Wernerus ab alijs his accensetur qui Lotharingiæ Dux Asiæ iure nominari voluit, obijt 1076.

Wernerus II. Comes Habspurgi et Ergoviæ sub tutela Patrui Alberti post mortem patris fuit. Obijt 1153. Murense Monasterium Caroris protectioni commisit. Cui uxor Ita Werneri Hombergensis Comitis filia: quod Homberg in valle Friccensi situm est, et ad differentiam novæ Hombergensis arcis sinistro Jurassi latere e regione castri Froburg positi nomen accepit.

Adelheidis Habspurgica nupta ut geneses volunt Murenses Ernichoni quem Mentires Guilielmum vocat Comiti ab Huneberg et Fricktall.

Rudolfus II. Habspurgicus obijt absq. liberis.

Wernerus III. Comes Habspurgi, Landgravius Alsatiæ de cuius gestis altum in Habspurgicis silentium est genesibus, obijt anno 1163. Cui uxorem tribuunt Gertrudin Starckenbergicam Baronissam. Dictus est pater pauperum.

Rudolfus III. brevi post patrem obijt.

Albertus III. unicus filius Comes Habspurgicus et Landgravius Alsatiæ cognomento Dives. cui uxor Ita filia Rudolfi Pfullendorffij et Brigantij Comitis ultimi in Syria defuncti, et heres unica neptis ex sorore Henrici nigri Welphonis Ducis Bavariæ. Anno 1163. cum Berchtoldo Zeringiæ Duce item Rudolfo Socero alijsq. Principibus Welphonis (qui fuit frater Henrici Nigri et avunculus Itæ uxoris) partes contra Hugonem Palatinum Tubingensem tutatus est. Unde oppidum et arx Tubingæ 8. Id. Septemb. obsessa. postea in campo extra urbem prælium commissum in quo tormentis ex urbe missilibusq. Guelfo pulsus captis pene nongentis prope vicum Derndingam. Ingens præda in potestatem Hugonis redacta. De quo vid. Crus. sub hunc annum et Guillemann. lib. 6. cap. 1. Habspurg. Hic Albertus anno 1188. pro uxoris hereditate paterna accepit ab Imp. Friderico Tietechum Slierum et Altdorffum vicos aliaq. successionis Lentzburgicæ. Multa præclare gessit in Palæstina ad Tyrum et Ptolemaidem. Conditor oppidi et arcis Waldshuet. obijt anno 1199.

Richensa Habspurgica nupta Joanni quem alij Theobaldum vocant Comiti Ferretano.

Gertrudis Habspurgica uxor Theodorici Montisbelicardi Comitis qui interfuit anno 1144 Comitijs a Conrado Imp. Argentinæ celebratis.

22

Rudolfus IV. Senior Habspurgi Comes et Ergoviæ Landgravius Alsatiæ, quem plerique omittunt aut cum filio agnomine confundunt. Forte dum ab extrema Nova arca Habspurgenses abstrahuntur iste per viam perlitus est. Anno 1209. ab Ottone IV. Imp. præfectus Uraniæ, Suitiæ et Sylvaniæ constituitur, quas ab illius postea iurisdictione Henricus IV. anno 1231. iterum exemit et Rudolfo contra alia maioris momenti contulit, inter quæ Comitatus Rheinfeldensis fuisse creditur. In Instrumento Monasterii Montis Angelorum Landgravius Alsatiæ et Princeps appellatur. Eodem titulo citatur a Friderico II. intertestes anno 1212. quo Ottocaro Regi Bohemiæ privilegia confirmavit. obijt anno 1232. Uxor Agnes filia Gotfridi Comitis ab Hohenstauffen quod inter Wormatiam et Spiram situm est.

Ita quam male alij Magdalenam vocant nupta Henrico Leiningæ Comiti.

Albertus frater cui uxorem assignant Neapolitanorum Ducum sanguine oriundam.

Albertus IV. cognomento Sapiens et exulator Habspurgi Comes Landgravius Alsatiæ in divisione Comitatum Vindonissæ et Alsatiæ potiorem sortitus est partem. Anno 1228 ab Episcopo et urbe Argentinensi contra Ferretæ et Friburgi Comites aliasque urbes confœderatas supremus militiæ Dux constitutus hostes duobus prælijs fudit vicitque. Theobaldum Navarræ et Richardum Angliæ Reges in Palæstinam secutus Rudolfo fratri liberorum tutelam commisit anno 1240: ubi postfactas cum Saladino Damasci principe inducias ægritudine confectus vitam exuit. Uxor Hailwigis Ulrici Kiburgensis ex Elisabetha Burgundica filia neptis Hartmanni Lenzburgensis, qua ratione post Kiburgensium omnium interitum Kiburgum Lenzburgum et alia ad Habspurgicos pervenere.

Huius posteros vide infra sub lit. A.

Wernerus Habspurgicus obijt in adolescentia.

Hailwigis quæ et Hedwigis uxor Hermanni Comitis de Froburg Landgravij in Brisgaw fratris Ludovici qui Sororem Hailwigis duxit.

Gertrudis consors Ludovici Comitis de Froburg, cuius frater Hermannus Gertrudæ Sororem in matrimonio habuit.

Rudolfus cui Taciturni cognomentum fuit Lauffenbergam arcem et oppidum cum advocatione Seckingensis Monasterij item Waldshutum arcem et oppidum nec non Comitatum Kleckgoviæ circa Hercyniam in divisione hereditatis nactus. Huius posteri se Habspurgi Comites et Lauffenbergæ Dominos dixere. Galea quoque insignia divisa. Albertus Leone dimidiato: Rudolfus frater eorundem collis geminatis usus est. Obijt anno 1247. Sepultus Seckingæ sive Sanctione. Uxor Gertrudis Luitholdi Regensperga Baronis filia.

Hermannus obiit absq. progenie.

Wernerus. Discessit impubes. Sepultus Wettingæ.

Otto impubes.

Rudolfus Præpositus Basileensis et Episcopus Constantiensis * hæreditarius 20. obiit 1294.

Gotfridus indole et virtute bellica potens Comes Habspurgi Dominus in Laufenberg. Bernenses magna clade affecit, ditionem suam infestantes. Excessit vita an. 1271. 3. Cal. Octob. sepultus Wettingæ. Uxor Elisabetha Ochsensteinia.

Eberhardus I. Comes Habspurgicus, Dominus Laufenbergæ et Burgdorffi. Sed Laufenbergæ titulum item Habspurgici Comitis postbabuit et a Coniuge se Kiburgi Comitem nominavit. Fuit enim illi Coniux Anna Hartmanni iunioris Comitis Kiburgici filia unica et heres. Nam Kiburgenses ante Zeringensium interitum Burgdorfi nihil habuerunt, quibus extinctis Comitatum Burgdorfensem et deniq. ultimis eius Comitibus defunctis Thunensem et deniq. Friburgum in Aventicis obtinuerunt per Annam Bertholdi V. Zeringiæ Ducis ultimi filiam Wernero Kiburgi Comiti nuptam hereditatem. Moritur 1281. Sepultus Burgdorfi.

Gotfridus primo post patrem anno moritur.

Rudolfus Comes Habspurgi Laufenbergæ Dominus Alberti Austriaci Cæsaris propinqui sui bellis interfuit. Ab Henrico VII. Præfectus Imperialis Turgoviæ Argoviæ Rhenanarum et Acromianarum urbium factus, sed invidia et criminationibus ab ea præfectura remotus, in Galliam secessit, ubi Monspessuli obiit anno 1314. Uxor Elisabetha Rudolfi Rapersvilæ Comitis ultimi soror, Ludovici Hombergensis Comitis vidua.

Eberhardus II. Comes Kiburgicus, non usus titulo Comitis Habspurgici. Habitabat Burgdorfi, turbulenti et inquieti vir animi. Fuit primo Canonicus Basileensis, postea duxit uxorem Bertham filiam Comitis Henrici à Boica vulgo Buoche, quæ Comitatum Boicæ, et Landgraviatum Burgundiæ ad maritum attulit. Arx Buchseck destructa est a Bernatibus. Obiit hic Hermanni fratris interfector an. 1361.

Hermannus occisus an. 1332. per Eberhardi fratris sicarios Thuni residens. Uxor Margaretha.

Elisabetha Monialis S. Claræ Friburgi.

Catharina uxor Alberti Comitis Werdenbergici.

Joannes Comes Laufenburgi et Rapersvilæ bellum cum Comitibus Toggenburgicis gessit: quem primo fundit fugat et Comitem capit Diethelmum, sed a Tigurinis auxilio venientibus prælium restauratur. Joannes ingenti hostium strage facta occumbit, cuius cæde efferati qui prælio evaserant Comitem Toggenburgium membratim conciderunt captivum anno 1331. Uxor Agnes Joannis Alsatiæ inferioris Landgravii et Comitis Oetingani filia.

Rudolfus Comes Habspurgicus, Dominus in Rapersvilla quem Comitatum in divisione accepit anno 1315. in prælio Moragartensi interfectus Wettingæ sepultus reliquit heredem Comitatus Rapersvilani fratrem Joannem.

Rudolfus Comes Kiburgi et Landgravius Burgundiæ. Cui uxor Anna Rudolfi Comitis Nidovii soror, quo defuncto Pironesca vulgo Bewren oppido rupta Solodurum Comitatum Nidoviensem Rudolfus occupavit cum Comite a Falckenstein qui alteram Nidovii sororem in matrimonio habebat: mox eum quia gravi ære opprimebatur Leopoldo II. Austrio vendidit. Postea implicitis Bernensibus Burgdorfum obsidentibus, dum auxilia et nummos cogit Basileæ moritur anno 1383.

Hartmannus Dominus Thuni Eques Hierosolymitanus Teutonicus.

Joannes Præpositus Ecclesiæ Cathedralis Argentinensis.

Bertholdus Comes Kiburgi Eques Hierosolymitanus Ordinis Teutonici.

Eberhardus Canonicus Basileensis.

Gotfridus. Habspurgi Comes habitans Laufenbergæ possedit Landgraviatum Clettoviæ quem vendidit fratri Rudolpho pro mille aureis an. 1365. obyt an. 1375. 3 Idus Julij feriatur, in Wettingæ humatus.

Rudolfus Habspurgi Comes Laufenbergæ Dominus Præfectus Monasterij S. Galli item Principum Austriacorum per Argoviam et Turgoviam an. 1374 constitutus obyt 1378.

Joannes II. Comes Habspurgi et Laufenbergæ Dominus Rapersvilæ, ubi sedem habuit. Tigurum per proditionem capere conatus ipse captivus: cuius captivitate intellecta fratres bellum Tigurinis movent, quo utraque Rapersvila excisa est, tractus propinquorum miseratione Albertus Austriaco cognomento Sapiens, bello Tigurinos persequitur: Tigurum obsidet urbem. Tandem an. 1352. multis conditionibus pax facta est et Joannes liberatus. Obyt an. 1387. cum Rapersvillæ Comitatum Alberto memorato vendidisset qui etiamque Rapersvilam restituit. Uxor Elisabetha Nidovia Comitissa quem Comitatum solia Bernenses possident.

Verena uxor Friderici Comitis Zollerani cognomento Mulle.

Henricus.

Berchtoldus. pacem fecit cum Solodurensibus Diemum et Burgdorfum Bernensibus tradidit pro 57707. aureorum.

Eggo Comes Kiburgi et Landgravius Burgundiæ vendidit dominia Signoviense et Uspurense Friburgensibus pro 1400. Interfuit concilio Constantiensi cum fratre Henrico. Uxor Anna a Beesburo et Falckenstein: ultimus stirpis Habspurgo-Laufenbergicæ quæ a Gotfrido Eberhardi fratre descendit.

Joannes Comes Habspurgi et Laufenbergæ Dominus interfuit prælio Sempacensi anno 1386. Dein Austriæ Principum palatio præfectum egit. quorum commissu Argoviam et Turgoviam urbesque vicinas rexit an. 1398. Interfuit concilio Constantiensi. Duxit uxorem Agnetem nobilem ab Hohenlandenberg ultimus huius familiæ Habspurgo Landenbergicæ quæ ab Eberhardo I. descendit. Hoc Joanne in mascula proble extincto Laufenbergam Principes Austriæ accepere.

Adelheidis Habspurgo Laufenbergica nupta Henrico Comiti Monfortio.

Verena, ~~unica~~ al. Ursula filia Alrico Comiti Sulzensi nupta: unde ad Sulzenses Comitatum Lacobrigum sive Cleegoviæ et Balmense dominium e conspectu Rheinaugiæ transtulit.

A

Albertus sapiens, et exultor, cui uxor Hailwigis Kiburgica.

Bertha. uxor primum Emerij Comitis Strasbergensis in Brisgovia ... quorum praede... cessores olim Comites Avel... ani dicti: secundo nupsit Ottoni Ochsen steinio, ex quo genitus Otto Ochsensteinius Alberti I. Imp. in praelio, quo Adolfus cecidit, vexillarius.

Carolus. Canonicus Basileensis.

Hartmannus Canonicus Basileensis.

Martha vixit Adelshusae in Coenobio virginum.

Elisabetha iuncta Friderico Zollerano Comiti, ex qua Burggravij Norinbergenses et Brandenburgici Electores.

Albertus V. Canonicus Basileae. Friderico II. Imp. in Italiam cum Rudolfo fratre comitatus est. obijt in carcere ibidem an. 1257. Hunc alij Constantiensem alij Argentinensem Canonicum faciunt.

Rudolfus, cognomento Magnus, Comes Habspurgicus Landgravius Alsatiae natus anno 1218. Cal. Maij à Friderico II. Imp. e sacro fonte susceptus. Hic primus est qui Imperatoriae dignitatis fasces in hanc familiam intulit. De quo cum passim multa literarum monumentis tradita sint, praestat silere, quam non pro dignitate loqui. Aetatis anno 18. Fridericum Imp. in Italiam comitatus maximum rei bellicae studium prodidit. Sueviae aliquot Comites InterRegni tempore impunitatis licentia ferociores repressit. Baronem a Tuffenstein Hugonem arce eius intercepta obtruncavit. Patruum Rudolfum ob curatelam iniquius praestitam bello et copijs invasit.

Anno 1273 unanimi Electorum calculo Imperatorium culmen ascendit: in quo Principe vetustissima nobilissimaque Francorum Merovaeorum domus regalibus fascibus est restituta. Hartmanno Seniore avunculo mortuo hereditatem Kiburgicam adijt. Sicut et anno 1277. ab Eberhardo Habspurgico Friburgum Aventicorum precio 4000 marcarum sibi et posteris vindicavit. Quo anno Ottocarum Regem Bohemiae memorabili praelio fudit et vita exturbavit octodecim vulneribus confossum, Herboto Fullensteinio necem Caesari hasta intentante, occiso quem inserto per galeae commissuram gladio fortiter traiecit. Vixit annos 73. menses duos dies 15. et Spiram divertens in oppido Germersheim febri sublatus est. Sepultus Spirae in templo Cathedrali iuxta Philippum Suevum Barbarossae filium Princeps incomparabilis, quatuordecim conflictibus victoriosus. Uxorem primam anno 1240 duxit Annam ut Rhoo vult Alberti aut Burcardi Hohenbergici sive ut Guillimannus, Gertrudam Ludovici Froburgici filiam. Uxorem alteram iuvenculam admodum Basileae in magna Principum frequentia duxit anno 1284. Agnetem alijs Elisabetham Ottonis Burgundiae Comitis filiam virginem formosissimam e qua nulla illi proles. Ex prima sequentes sunt liberi

1. Rudolfus annorum duo de cim adolescens obyt.

7. Carolus in vere iuventutis obyt et Basileæ tumulatus est.

9. Agnes nupta Alberto Saxoniæ Duci sepulta Witebergæ apud Franciscanos.

11 Catharina vixit in Coniugio primo Ottonis Bavari Hungariæ Regis.

13. Juta Wenceslai Bohemiæ Regis uxor in cuius nuptys centum millia hominum quotidianis epulis excepta.

2. Albertus cognomento Triumphator Habspurgicus Romanorum Imperator hoc nomine primus a patre in Comitys Augustæ 1282. celebratis frequenti Principum consessu Austriæ Exarchatum cum Ducatu Styriæ atq. Carniolæ nec non Dominio Marcæ Sclavonicæ atq. Portus Naonis consecutus est. post cuius excessum Imperii Romani axioma affectavit sed Moguntini calliditate prælatus est ipsi Adolfus Nassovius contra quem tamen postea e solio deturbatum anno 1298. Cæsar designatus bellum movit et in campis Vangionum imperio et vita exuit. Duodecies, non tamen pari semper fortuna conflixit. In ordinem redegit Electores infulatos et socios in se confoederatos. Viennæ in palatio suo cuius fraude ignotum ferculo petitus venenato alterius oculi usuram amisit. A Joanne fratris Rudolfi filio Rhinfeldam ad Coniugem iturus prope Vindonissam altera Rusæ (olim Ursæ) fluminis ripa auxilio coniuratorum nefarie iugulatus est anno 1308. Tria hominum genera impense coluit pudicas foeminas devotum clerum strenuos milites. uxor Elisabetha filia Meinhardi Comitis Tyrolis et Goritiæ postea Ducis Carinthiæ Coenobij Königsfeldensis, in quo Monachis Moniales sociatæ convivebant fundatrix et Salinarum in Austria prope Gamundiam repertrix. Tumulatus est Albertus vix palmo ab Adolpho Nassovio Spiræ ut qui animis in vita longissime dissidebant in una corporibus proxime iungerentur. Habuit pro Symbolo manum ferratam sceptro decoram et altera geren olivæ ramum cum epigrapha UTRUM LUBET.

3. Hermannus Tulnæ in Coenobio Monialium sepultus, a patre fundato. Hic alys quoq. Hartmannus dicitur.

8. Mechtildis nupta Ludovico Bavariæ Electori Palatino mater Ludovici Bavari Imp.

10 Hedwigis Coniux Ottonis parvi Marchionis et Electoris Brandeburgici.

12. Clementia Carolo Martello Neapolis et Hungariæ Regi nupta.

14. Euphemia Monialium Antistita in Coenobio Tulnensi.

4. Fridericus puer obyt in eodem Monialium Coenobio sepultus.

5 Rudolfus Sueviæ Dux Alsatiæ Landgravius Comes Ergoviæ ad Bohemiæ Regnum vocatus quod ingressus cum fortiores aliquot Proceres ad Imperium revocaturus Horadistium obsideret morbo an veneno incertum, periit 1307. Pragæ sepultus. uxor Agnes Ottocari Bohemiæ Regis filia.

Joannes dictus Cæsaricida eo quod sub tutela Alberti patrui educatus et Kiburgici Comitatus repulsam passus auxilio coniuratorum ipsum Cæsarem patruum summa perfidia peremit. Unde dire exul Pisæ tandem Augustini cucullam indutus obyt anno 1313.

6. Hartmannus eximiæ indolis adolescens dum ad patrem profecturus in inferiore Turgovia prope Rheinaugiam anno 1282. Rhenum trayicit nave mersa cum tredecim adolescentibus infeliciter periit, cui pater Anglorum Regis filiam in Coniugium destinarat. Eius monumentum Basileæ visitur iuxta tumulum maternum.

Rudolfus mitis anno 1300 nuptias celebravit cum Blanca Philippi III Regis Galliae [illegible] filia. qua defuncta copula[vit] sibi Wenceslai senioris viduam Elisabetham [...] Primislai Polo[niae] Regis filiam [1]306. Rex Bohe[mi]ae factus obijt 1308. [...]sic primus [Au]striae [Ar]chidux [a] Caesare [c]reatus [a]n. 1298.

Fridericus Pulcher Rex Romanorum electus contra Ludovicum Bavarum in proelio ad Muldorfum vincitur capiturque, postea pari iure cum ipso imperaturus libertati restituitur et a Ludovico diplomate superstite erectus Rex Romanorum confirmatur. Fridericus Tertius Imperator dicitur. Uxor Isabella Jacobi Aragonum Regis filia.

Leopoldus gloriosus seu gloria militum auratorum dictus paternae caedis vindex et Longobardiae praefectus [illegible]to in Helvetios movit et flore nobilitatis amisso aegre evasit. obijt Argentinae 1326. Uxor ei ducta Basileae anno 1316 Catharina Amadei Sabaudiae Comitis filia. Philadelphi nomen meruit quod a tempore captivitatis fraternae nullum tota vita laetitiae signum dedit.

Albertus II Archidux Austriae Dux Stiriae, Carinthiae Carniolae Princeps Sueviae Marchio Burgoviae Landgravius Alsatiae Comes Habspurgi Kiburgi Lenzburgi Badae et Rheinfeldae dictus Sapiens et Contractus, sacris initiatus Passaviensem et [...]nensem Canonicatum primo egit. Fratribus deinde extinctis solus superstes Pontificis facultate in stirpis propagationem uxorem duxit Joannam Ulrici ultimi Ferretanum Comitis filiam numeratis alteri sorori Ursulae octo ducatorum millibus, comitatum illum cum tota Suntgovia adijt. Sub hoc Principe ingentes Helvetiorum fuerunt progressus. Perfecit Domum ante coeptum Gammingense Carthusianorum Coenobium. Rapperswillanum Comitatum a Johanne agnato emptum ditioni suae adiecit. Vitam posuit praelatus doctorum hominum amator an. 1358.

Henricus Placidus cognomento vixit Moguntiae Coadiutor datus Archiepiscopo eius Ecclesiae; in Italiam a fratre Friderico cum exercitu contra Gibellinos missus: postea cum eodem captus Joanni Bohemiae Regi traditur. a quo redditis aliquot Moraviae oppidis pro illo liberatur. Mortalitatem exuit anno 1327. Uxor Elisabetha Ruperti Comitis Virneburgici filia.

Otto facetus cognomento Ditionum Austriacarum cum Alberto fratre gubernator bello inter Fridericum fratrem et Bavaros ob contractam affinitatem abstinuit. obijt anno 1338. Fundator Novimontis Monasterij in Styria ordinis Bernardi. Genitor Friderici ex Elisabetha Stephani Bavariae Ducis filia in iuventute defuncti. Ex altera uxore Anna Joannis Lucemburgici Bohemiae Regis filia parens Elisabethae Edoardo Angliae Regi copulatae quae nuptias morte praevenit et Leopoldi in infantia mortui.

Agnes. uxor Andreae Regis Ungariae a quo viduata Monasterium Campi-Regij ingressa est ibidem sepulta.

Elisabetha non Theodorico Lotharingiae Duci, sed Friderico eius filio copulata.

Anna nupta primo Hermanno Marchioni Brandenburgico: deinde Henrico VI. Duci Vratislaviensi.

Catharina uxor Caroli Calabriae Ducis.

Gutha vel Juta uxor Ludovici Comitis Oetingani.

Decem liberi in infantia excesserunt.

Fridericus puer extinctus.

Anna Poloniae Regis filio promissa postea nupta Ludovici Imp. filio Ludovico Romano: quam perperam Henninges illi desponsatam tantum essent.

Catharina nupta Baroni a Coucin Anglo mater Enguerami Coucini quem Frossardus circa annum 1375 cum maxima hominum colluvie in Alsatiam irruisse scribit. Vidua nupsit Henrico Duci Saganensi.

Agnes Austria nupta Bolesla Duci Suidnicio et Jauerensi in Silesia Vidua postea Ducatui praefuturus in annum 1392.

Rudolfus magnanimus
Ingeniosus, Fundator
appellatus ex patris vo-
luntate omnes Austria-
cas ditiones rexit in
quibus confirmatus fuit
a Carolo IV. Imp. anno
1360: interventu tamen
fratrum pro recepta tum
temporis in hac domo
consuetudine. Lacum Ti-
gurinum ponte 1850 pas-
suum stravit. Marchiam
Tarvisinam accepit beneficio
Caroli Imp. Tirolim et Regio-
nem Athesinam beneficio
et ~~[illegible]~~ donatione Mar-
garethae Maultaschiae accepit
factusq. est anno 1363. primus
Comes Tyrolensis. Primus
Caesarem in Italiam comitatus
obijt Mediolani año 1365.
uxorem habuit unicam Ca-
tharinam Caroli IV. Imp.
filiam. Vana igitur eorum
opinio, qui alteram ipsi
Margaretham a vitio pendi-
ois Maultasch dictam
attribuunt. Catharinam
quippe Rudolfus morte sua
praevertit. Et hoc docet
Margaretham in aliquot
literis a Rudolfo non Coniu-
gem sed agnatam appellari.
Ab hoc Principe Academia
Viennensis et Praepositura
S. Stephani eiusdemq. ~~turris~~
Templi turris fundata est.
Privilegium etiam a Socero
quo Imperialis Camerae
iudicio Archiduces eximun-
tur (causis facta pacis ex-
ceptis) impetravit.

Albertus III.
dictus cum Trica
mit dem Zopff
condidit cum fratre
Rudolfo Academi-
am Viennensem
cognomentum
Patriae patris
etiam adeptus:
dominatu Henrici
Schaunbergensis
Austriaci. Anno
1369 Schadinga
omnem de princi-
patu Tirolensi
controversiam
qua cum Ducibus
Bavariae inter-
cesserat Austrijs
composuit.
Arcem Laxenbur-
gicam cum amoe-
nissimo ferarum
vivario extruxit.
ibiq. dum ad bel-
lum Bohemicum
se accingit decessit
15. Cal. Septemb.
1389. uxor 1.
Elisabetha Lucem-
burgica Caroli IV.
Imp. filia. 2.
Beatrix filia Fride-
rici IV. Burggravij
Norimbergici. Trica
qua prolixiores ca-
pillis crines gestabat
innexos in arce
Laxenburg servari
perhibetur.
Nothum reliquit
Leopoldum de Austria
primum Mathema-
~~[illegible]~~ in Academia
Viennensi Professo-
rem cuius opus Astro-
nomicum ibidem
extare scribit
Henninges.

Leopoldus Austriae
Archidux, cognomento
Probus, Dux Stiriae
Carinthiae Carniolae
Marchio Burgoviae
Landgravius Al-
satiae, Comes Habs-
purgi Tirolis Ergo-
viae ditiones cum fratre
Alberto partitus est.
Ab Egone Advocatiam
Friburgi Brisgoviae, a
Montfortio Veldkirchij
Comitatum, a Werden-
bergico Pludenzium
oppidum Sarunctum
et Sacrum-Montem
coemit. Funestum
cum Helvetijs bellum
gessit ad Sempacum,
in quo cum flore
nobilitatis Germanicae
victus occubuit locumq.
istum cruenta clade
ut Romani olim
Cannas, nobilitavit.
7. Idus Julij anno
1386. uxor Viridis
filia Barnabonis
Ducis Mediola-
nensis.

Fridericus splendidus
in venatione a domino
de Pottendorf occisus
iuxta calculum Hen-
ningi Gebwileri Megi-
seri Hofmanni Reuche-
ri anno 1362. Ehoo
tradit interemtum
eo ipso anno quo Mar-
garetha fratribus
Tirolim transcripsit,
aetatis suae XV. Se-
pultus Viennae ad
D. Stephani in cuius
choro Rudolfus frater
cryptam sibi suisq.
commune se-
pulcrum extruxit.

Margaretha
Austriaca año
1354. Mein-
hardo Boiorum
Duci et Marchio-
ni Brandeburgico
desponsata
in flore iuven-
tutis ante nuptias
extincto Johanni
Moraviae Principi
elocata fuit
Caroli IV. Imp.
fratri.

Catharina
Austriaca
coelibatum
Viennae in
Vestalium
Coenobio
sub regulis
D. Clarae
viventium
professa
ibidem mortua
ubi et sepulta.

Albertus IV. Austriæ Archidux dictus patiens, et Mirabilia mundi voti reus in Palæstinam profectus sub ignoti habitu, donec voto absoluto Austriaca signa explicavit. In patriam reversus Joannam Alberti Bavariæ, Hollandiæ, ac Selandiæ Principis filiam matrimonio sibi iunxit. Znoymam Moraviæ oppidum a Procopio Lucemburgico Caroli IV. ex fratre nepote occupatum obsedit, ubi per malorum artium ministros venena ta exhibita potione soluto praeter vim veneni in dysenteriam ventre obiit anno 1404. sepultus Viennæ.

Guilielmus primogenitus cognomento Amicus in aula Ludovici Hungariæ et Poloniæ Regis educatus cuius Rex Hedwigin minorem filiam desponsavit, sed mortuo patre a Regni Proceribus repulsus est et Jagelloni copulata. Igitur Joannam Caroli Pacifici filiam Ladislai Hungariæ Regis sororem coniugem duxit. obiit anno 1407.

Leopoldus ab adipato corpore dictus Crassus et comitatu sc. Comitum ac Baronum in Comitiis Superbus. Et fistula in crure quam saniem fluentem habebat obducta discessit año 1442.

Fridericus dictus Senior Tirolensium Princeps in Constantiensi Concilio ab Imp. Sigismundo proscriptus ditionum fere omnium iacturam fecit. Historiam ordine recitat Rhoo. Hinc dictus ab aemulis Fridericus de vacua crumena Fridel mit der lären Taschen. obiit añ. 1439. uxor 1. Elisabetha Ruperti Rom. Regis filia. 2. Anna Friderici Ducis Brunswicensis filia.

Ernestus dictus ferreus Dux Stiriæ Carinthiæ Carniolæ obiit 1424. Ex posteriore Coniuge Cimburgi Zemoviti Massoviæ Ducis filia nullorum et priore Margaretha Stetinensis Ducis Bogislai filia pater multorum liberorum quos vide sub litera

A. infra pag. seq.

Elisabetha venustissima promissa Henrico Goritiæ Comiti sed morte nuptias antecessit.

Albertus V. honorificus der Ehrwürdig, Romanorum Imp. Rex Hungariæ Bohemiæque varia fortuna favente et fugaci, qua non diu in augusti sanguinis caduce ex unico herede stetit. anno 1422 gubernacula Austriæ Sigismundi obiit. Uxorem duxit Elisabetham Sigismundi Imp. filiam, socero defuncto Rex Romanorum, Hungariæ et Bohemiæ designatus Amurathem Turciæ Tyrannum fugavit. obiit ex ubi profluvio per nimium melonum pepon... comestionem contracto, añ. 1439. sepultus Albæ, vir admirandæ fortitudinis.

Joanna ut de Rhoo scribit Henrico Bavariæ Duci elocata. Sed cur eam nobilissimus Gewoldus Margaretam Friderici Austriæ filiam facit?

Sigismundus Archidux Austriæ Tyrolensium et Sueviæ Princeps Marchio Burgoviæ Landgravius Alsatiæ ablatas patri ab Helvetiis ditiones recuperare nequicquam conatus Carolo Audaci Burgundiæ Duci eas suas 70000 aureorum millibus vendidit. Et hæc est causa cur in Helvetios bello pertractus fuerit Carolus, bonis et vitæ ipsius tandem exitiosum. Friderico etiam Cæsari omnem quam in Austriam prætendebat actionem transcripsit et eundem successoremque omnium principatuum fecit Maximilianum I. Imp. reparata Comitatum Tigurinis Aventicum Burgdorfensemque Comitatum et Argoviam Bernatibus. Athiorsteinensem Aquensem Sundgoviam et Turgoviam aliis fœderatis Helvetiis sibi retinentibus. obiit 1497. sepultus in Monasterio Stamsiano. Sponsa eius fuit Radegundis Valesia filia Caroli VII. Francorum Regis cui funebrem facem accenderunt ante nuptialem. Coniux prior fuit Eleonora Scotorum Regis Jacobi filia ex qua unicus filius Wolfangus in cunis obiit. Altera Coniux Catharina Alberti Saxoniæ Ducis filia ætatem attigit octogesimam.

...islaus posthumus in arce ...nara natus ipso Pentecostes ...o 1440. Rex Hungariæ coronatus ...nis nondum semestris et forisque ...alibus involutus cui desponsa ...gdalena Caroli VII. Valesii Fran...m Regis filia. quæ dum añ. 1458. ...allia per legationem 700 Equitum ...oo Virginum accitur in nuptiarum ...parata morbo an veneno, dubium ...ga sublatus est iuvenis eximiæ inge... ...et mira corporis venustate capillitio ... amulis a natura donatus. obitus hi... ...gnarum motuum occasio fuit.

30.

A

* Ernestus Ferreus a torioso corporis habitu vocatus, et uxores hae Margaretha Pomeraniae Ducis, ac Cimburga Massoviae Ducis filia.

* Fridericus dictus Junior et Pacificus Romanorum Imperator hoc nomine III. aliis IV. Archidux Austriae Dux Stiriae, Carinthiae Carniolae Comes Habspurgi. Natus Oeniponti 1415. 9. Kal. Octobr. Anno 1440 post excessum Alberti Rex Romanorum declaratus, ob generosi animi indolem sapientiam et morum gravitatem. Bergium Atestinum Ducali honore decoravit. Comitatum Ciliae et Ortenburgi ditionibus suis adiecit. Multum negotii cum Matthia Hungariae Rege Alberto fratre, et Viennensibus habuit, ex quibus se generose expediit. Uxorem anno 1452 matrimonio sibi iunxit Eleonoram Edoardi I. Portugalliae Regis filiam quam solenni apparatu Senis excepit nuptiis paulo post Romae in D. Petri Basilica peractis. Obiit ex nimio melonum esu non factus cautior antecessoris sui exemplo, cui idem cibus exitium maturavit. Sepultus Viennae in fano D. Stephani 1493. Princeps magni animi, et ad Fabii exemplum cunctator.

Albertus VI. Austriacus cognomento prodigus et mitis, a Parentis excessu Brisiacam Sundgoviam et Comitatum Ferretanum accepit. Friderico Imperatore fratre totam haereditatem adeunte: unde bellum quod data pecuniae quadam summa pacatum est. Sed defuncto Ladislao posthumo Hungariae Rege bellum intestinum recruduit, nec finem nisi in vitae fine invenit. Decessit autem morbo subitaneo anno 1463. Fundator Academiae Friburgensis. Uxorem habuit Mechtildem Ludovici Barbati Palatini Electoris filiam et Matrem Eberhardi Barbati Ducis Wirtembergici.

Margaretha nupta Friderico II. Saxoniae Septemviro mortua anno 1486. sepulta Altenburgi

Catharina nupta Carolo Marchioni Badano cuius ex Alberto filio in Flandria occiso nepos fuit Bernhar. Dux Marchio Badanus, pater Edoar. di Fortunati et avus Guilielmi Marchionis iam viventis, qui a Caesare in ditiones avitas collocatus est.

Elisabetha nupta Hugoni Comiti Werdenbergico.

Ernestus II. Archidux Austriae. obiit puer.
Leopoldus V. obiit puer.
Rudolfus V. obiit puer.

Anna et Alexandra in aetate puellari defunctae et Neostadii in Austria in monasterio SS. Trinitatis sepultae.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Christophorus I.
Austriæ Archidux
natus anno 1455.
6. Decembr. obÿt
anno 1456. 21. Martÿ
sepultus cum matre
et sorore Neostadÿ.

Helena
nata an. 1461.
obÿt.

Cunigundis
nata an. 1465.
desponsata
Alberto Boiorum
Duci mater
Sabinæ Ulrico
Wirtembergico
Duci enuptæ.

Joannes II.
natus in vigilia
S. Laurentÿ
an. 1466.
obÿt anno
1476. 15. Febr.

Maximilianus I. Romanorum Imperator Rex Hungariæ Archidux Austriæ, et per matrimonium Mariæ Valesiæ Burgundiorum Belgarumque Princeps, Marchio Burgoviæ, Landgravius Alsatiæ Comes Habspurgi Tirolis Kiburgi, et Goritiæ natus anno 1459 in arce Carinthiæ Tanzenberga 22. Martÿ. Puer adhuc cum Parentibus Viennæ a civibus in captivitate detentus suorum perfidiam expertus est. Anno ætatis decimo octavo formæ et ætatis vigore excellentissimam virginem duxit Mariam Valesiam Caroli Bellicosi Burgundiæ Ducis filiam tot in Belgio Provinciarum unicam heredem quam Ludovicus Francorum Rex filio Delphino copulare et Provincias coronæ adiungere decreverat. Fuit plurimarum palmarum Princeps et maximis victorÿs inclitus, quas partim de Gallis Eburonibus Sicambris Batavis et Morinis partim Hungaris, Bohemis Turcis, Venetis Helvetÿs reportavit. In Belgio Geldriæ Ducem Adolphum cum Gallis conspirantem devicit ipso Duce ad Tornacum occumbente et fusis viginti millibus Gallorum Gelria in deditionem accepta. Belgas novi Principis imperium contumaciter detrectantes prælÿs et obsidionibus toto octennio attrivit, ut tot cladibus fatigati sponte tandem iugum subirent Anno 1478 prima aurei velleris Comitia Ordinis istius Princeps Brugis celebravit cuius civitatis infidam fidem post decennium sensit, cum officiariorum suorum publicos carceres et cædes ferre cogeretur: Exemplo Principibus notabili castiganda nimia largitio ne liberalitas pereat liberalitate. Anno 1482 Mariam Coniugem amisit asturcone cespitante eiusque ephippio male cincto delapsam & subiacenti arboris trunco impactam quæ fœtum gerens cum corporis internas partes esse læsas aut ignoraret aut ne marito mæstitiæ foret dissimularet apostemate lethali intus oborto post tres septimanas decessit. Inde animum ad Annam Francisci Britanniæ Ducis filiam unicam adÿciens rapta huius sponsa et Margarethæ filiæ repudio à Carolo VIII. Galliæ Rege gravi iniuria affectus est, cuius ultionem tamen ex animo dimisit. A patre Friderico Electorum suffragio designatus Romanorum Rex in Imperÿ consortium ascitus est anno 1486. Hinc alteris nuptÿs Blancam Mariam Galeacÿ Sfortiæ Mediolanensium Ducis filiam sibi coniugavit virginem gratiosissimæ venustatis. Mox de reprimendis Gallis qui in Italiam sese effuderant depopulationibus, consilium cepit quo eas potius quam armis retulit. Bellum Bavaricum quod adversus Rupertum Palatinum anno 1503. a Boiariæ Ducibus gestum est prudenter finÿt: et Venetos tertium arma capientes lentis actionibus ita constrinxit ut ipsa Respublica Imperatori auctoritas constaret. Cum Vladislao Poloniæ Rege de mutuo liberorum et nepotum coniugio et iure successionis in Regnis Hungariæ ac Bohemiæ Viennæ transegit. Anno 1519. Welsæ in Austria mortalitatem explevit cuius usque adeo semper meminerat ut aliquot ante mortem diebus solummodo Maximilianus appellari voluerit et feretrum capelam cistæ inclusum triennio secum ferri inter pretiosa iusserit, testamento cavens, ut exangue corpus nudi xilino involutum absque ulla exenteratione illi imponeretur naribus ore auribusque viva calce oppletis. Symbolum ipsi fuit Rota molaris in cuius parte superiore chrisomalum Imperÿ cum cruce inferiore malum Punicum cuius caule iuncta duo folia cum inscriptione: Per tot discrimina. Eorum ab ipso exantlatorum catalogum vide si libet apud Sebastianum Francum in Chronico.

Philippus I. Austrius cognomento Pulcher Rex Castellæ et Legionis, Burgundiæ et Belgarum Princeps: natus 10. Cal. Julij anno 1478. Ferdinandus Rex Catholicus filiam illi secundogenitam Joannam desponsavit cum dote Regnorum Castellæ Legionis Siculo ac Neapolitano. Anno 1502 Cæsaraugustæ ab Aragoniæ Ordinibus una cum uxore ipse ut maritus, illa ut heres iuramentum accepit. Post triennium ab exequijs Isabellæ socrus Rex Castellæ et Legionis proclamatur, caduceatore Palatino scipione in terram proiecto in publico conventu exclamante Vivat Philippus et Joanna Reges Castellæ Legionis et Granatæ. De controversijs quas cum Socero habuit videatur Joannes Mariana De rebus Hispanicis: quem Philippus tamen transactione placavit concessis in vitam supremis D. Jacobi, Calatravæ Alcantaræ magisterij et semisse omnium ex Indijs redituum cum viginti quinq. millibus Ducatorum annuorum: cum omnes fere Hispani Proceres Philippum assidue coluissent et unum velut orientem solem respicerent. Sed ille paucos post menses, cum hepar pilæ lusu calefactus frigidam avide bibisset febri ardentissima Burgis Castellæ urbe e vivis migravit anno Christi 1506. sepultus ad Miraflores Carthusios corde Brugas in conditorium maternum transmisso.

Franciscus. natus an. 1481. vix quatuor mensium infans obijt.

Georgius in infantia fatis concessit, qui tamen a nonnullis omittitur.

Margaretha nata Bruxellis an. 1480. despon sa an. 1483. Carolo Delphino Franciæ: in cuius aulam tenuis educata: sed coniugio hoc infortunata domum Patri remissa est. Postea Joanni Ferdinandi Catholici filio nupta primo nuptiarum anno maritum amisit: cumq. ex Philiberto Sabaudiæ Duce cui tertijs nuptijs iuncta erat immature mortuo nullam prolem suscepisset, a Patre Belgarum pro Carolo nepote Gubernatrix constituta est. Obijt Mechliniæ anno 1530.

Extra matrimonium geniti
ut perhibet Haraeus et Marchantius in Flandria

1. Georgius de Austria teste Haraeo in Brabantia Archiepiscopus Valentinus Episcopus Leodiensis, Dux Bullionis, Comes Lossensis, qui anno 1542. ex Hispania per Franciam in Belgium proficiscens a Franciæ Rege Ludovici in vincula coniectus est obijt anno 1557.
2. Christophorus Episcopus Brixiensis.
3. Cornelius.
4. Fridericus Maximilia[nus]
5. N. filia Rupifortio [C]omiti nupta cuius meminit Hubertus Leodius lib. 12. de vita Friderici Palatini.
6. N. nupta Erabilano Comiti.
7. N. nupta Ludovico Helfrico Helffenstenio Comiti.
8. N. uxor Francisci de Melodeno Comitis Espinoviæ Aurei Velleris Equitis.

Leonora
Hispaniarum
infans, nata
1498. olim Fri-
derici II. Palati-
ni Comitis amori
operam dabat.
illi praetulit ma-
trimonium Ema-
nuelis Portugalliae
Regis, a quo vidua
Francisco I. Regi
Francorum 1530.
nupsit. Vidua
cum fratrem
in Belgium rediit
cum quo in Hispa-
niam una etiam
eodemque cum illa
anno 1558. mense
Martio moritur,
pacem Augustam
[illegible] Badaios.

Isabella nata
Bruxellae an. 1501.
nupta Christiano
Daniae Regi per
Fridericum Pa-
truum ejecto.
[illegible]issima comes
exilii maritalis
et fidei Coniuga-
lis inter adversa
[illegible]bile exemplar.

Maria nata 13.
Sept. 1505. nupta
[illegible] Ludovico
Hungariae et Bo-
hemiae Regi quo
extincto in Bel-
gicae procuratio-
nem Margaritae
Amitae successit
de qua vide Mete-
[illegible]anum.

Catharina cum
Joanne III. Lusi-
taniae Rege foecun-
das nuptias con-
traxit cum antea
Friderico Saxoniae
Electori fuisset
desponsata.

Carolus V.
Roman. Imp.
agnomento
Maximus
quod illi
Paulus III.
Farnesius P. R.
publico diplo-
mate concessit
natus Gandavi
24. Febr. 1500.
Heres Hispania-
rum Indiarum
Occidentalium
utriusque Siciliae
Regnorum Bel-
garum Burgun-
dionum et In-
subriae Princeps.
de quo et poste-
ris eius plura
vide sub Regibus
Hispaniae.
Author enim est
Stirpis Austrio-
Burgundicae.

Ferdinandus I. Romanorum Imperator Rex Hungariae et Bohemiae, Hispaniarum Infans, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Stiriae, Carinthiae, Carniolae utriusque Silesiae et Wirtenbergae, Princeps Sueviae, Marchio Moraviae Lusatiae et Burgoviae, Landgravius Alsatiae, Comes Habspurgi, Kiburgi, Ferretae, Tirolis et Goritiae, Dominus Marchiae Sclavonicae, Portus Naonis &c. Natus Compluti veteris Castellae urbe 12. Martij anno 1503. et ab Francisco Ximenio Cardinale aquis lustralibus tinctus, aetatis anno duodevicesimo Lincij Austriae oppido uxorem duxit Annam Jagellonicam Ladislai Ungariae et Bohemiae Regis filiam ex partu mortuam. Socero defuncto Rex Hungariae a maxima multitudinis parte publica acclamatione salutatur. Quam solennitatem antecessit coronatio Bohemica: quorum Regnorum hereditariam successionem non modo ab hoc sed ulteriore etiam tempore Austriaci deducunt. Turcam Germaniae exitium molientem et Viennam obsidentem relicta Austria Pannoniaque Constantinopolim redire coegit. Anno 1531. Coloniae Romanorum Rex electus reclamante licet Electore Saxoniae, qui negabat Imperium ad externum transferri posse illaeso Aureae Bullae sacramento, Imperator factus 18. die Martij anno 1556 in Comitijs Francofurti quo Carolus Imperij Insignia miserat. Bohemorum seditiones sapienter composuit, Principum animos exulceratos sanavit, pacem Imperio donavit. Multa contra Turcas et Joannam de Zapolia eiusque filium Joannem Sigismundum Transylvaniae Regulum Solimani clientem bella fortiter gessit. Princeps iustitia mansuetudine liberalitate vigilantia et literarum peritia linguarumque, quarum octo tenuit nulli secundus in quo supra omnes virtutes pietatis et pacis studium in domo Dei constituenda emicuit. Qui crebris sermonibus usurpavit inter summa beneficia quae Deus in gubernatione Imperij concessisset, primum atque maximum vero animi iudicio optimaque conscientia &c. se ducere, quod ad sedandas discordias publicas animum adiecisset et tolerantiae in Religione formulam benignissimus Deus sibi in mentem dedisset. Obdormivit ipso D. Jacobi Apostoli anniversario festo Viennae, anno 1564. sepultus Pragae, cum uxore.

Elisabetha nata Lintij 10. Julij 1526. nupta Sigismundo Poloniæ Regi añ. 1543. post biennium Vilnæ decessit: femina omnibus virtutibus quæ hunc sexum ornant, conspicua.

Catharina nata Viennæ 1533. 25. Sept. nupta primum Francisco Gonzaga Duci Mantuæ: quo defuncto Sigismundo Augusto Poloniæ Regi conjugata sed ab eodem repudiata obijt 1572 Lintij.

Anna nata Pragæ nonis Quintil. 1528. octodecim annorum virgo nupsit Alberto Bavariæ Duci in Comitijs Ratisponensibus. obijt Monachij 1590. aut 1580.

Margaretha nata Oeniponti 16. Febr. 1536. obijt Halæ 12 Martij 1567.

Barbara nata Viennæ 30. April. 1539. nupta Alfonso II. Herculis filio Duci Ferrariæ.

Helena nata Viennæ 7. Jan. 1543. obijt Halæ ad Oenum in Coenobio novo pro sorore Magdalena extructo 1574.

Maria nata Pragæ 15 Maij 1531. conjux Wilhelmi Ducis Juliacensis et Clivensis cui Patruus Carolus V. Imp. in ipsis nuptiarum solennitatibus privilegium successionis concessit in casum quo heredes masculos non haberent.

Magdalena nata Oeniponti 24. Augusti 1532. Coenobium novum Halæ ad Oenum 1569 ingressa ubi Deo virginitatem vovit et obijt 1590.

Eleonora nata Viennæ 1534. consors Guilielmi Gonzagæ Ducis Mantuani, cujus frater Franciscus Eleonoræ sororem Catharinam duxit.

Joannes natus Pragæ 10. April. 1538. extinctus año sequente.

Ursula nata Neapoli Austriæ 24. Jul. 1541. obijt post biennium Oeniponti.

Joanna nata Pragæ 24. Jan. 1547. nupsit 1565. Francisco Duci Hetruriæ Cosmi filio mater Mariæ Mediceæ Gallorum Reginæ. obijt ex partu 1578.

Maximilianus II. Rom. Imperator Rex Ungariæ et Bohemiæ Archidux Austriæ præterquæ ex ~~testamento~~ patris Silesiam cum Lusatia accepit. Natus Viennæ 1. Augusti anno 1527. paternarum virtutum insignis æmulator magnus osor tyrannidis, quæ conscientijs infertur. Prima militiæ tyrocinia sub Cæsare patruo bello Smalcaldico auspicatus est duobus equitum millibus præfectus. Hispanias pro Philippo in Belgium evocato gubernavit, cujus etiam sororem et Caroli V Imp. patrui filiam Mariam uxorem duxit, anno 1603. in Hispania defunctam. Joannem Sigismundum Transylvaniæ Principem Ungariæ inhiantem regno expulit. Anno 1562. Rex Bohemiæ et Romanorum Imperator post semestre necnon sequente anno Posonij Rex Hungariæ inauguratur raro felicitatis exemplo tres unico anno vix exacto coronas ordine accepit. Bella quæ pro tutando Hungariæ Regno feliciter gessit orbi nota sunt. Post discessum Henrici Valesij ad Regnum Poloniæ vocatus, ob diversa Procerum studia illud adire recusavit. In negotio religionis eam rationem servavit ut cum a sacris maiorum suorum non recederet non propterea Protestantibus suspectus fuerit emendandæ religionis viam tota vita consectatus. cui etiam post Concilium Tridentinum institit impetrato duris calicis usu a Pontifice quem et pro sacerdotum Conjugio sæpius interpellavit, sed nullo exitu. Anno 1576. Ratisbonæ in Comitijs et quasi inter Ordinum Imperij manus animam Deo 12 Octobris reddidit. Princeps in quo nihil ad summam fortunam merito desideres, nisi ipsam fortunam et firmiorem valetudinem cum qua toto vitæ tempore conflictatus est. Sepultus Pragæ in Basilica cathedrali: ob singularem in Austriacos amorem *Amor et Delitiæ Patriæ* nominatus.

Ferdinandus de quo vide literam A.

Carolus de quo sub litera B.

Anna Austriaca nata Cigali in Regno Castellae 2. Nov. 1549. uxor quarta Philippi II. Regis Hispaniae avunculi sui: defuncta 27. Oct. 1580.

Ferdinandus natus Cigali 1551. 28 Mart. obyt Viennae 1552. sepultus ad S. Stephani.

Ernestus natus Viennae 15. Junij 1553. in Hispania aliquamdiu commoratus est cum fratre Rudolfo. A Sixto V. Pontifice propugnatoris Ecclesiae titulum et insignia accepit. Hungariae et Belgij aliquandiu gubernator. Anno 1595. dum animum ad pacificandos Belgas adjicit in ipso conatu obyt in castris ad Namurcum Princeps benignus et pacificus. J. Thuan. lib. 12.

Elisabetha nata Viennae 5 Junij 1554. nupta Spirae in Comitijs Carolo Valesio IX. Francorum Regi 1570. Anno post biennium defuncto in Austriam reversa Pragae condidit templum omnium Sanctorum et Viennae Coenobium Monialium D. Clarae sub instituto viventium. obyt anno 1592.

~~[illegible]~~ de

Rudolfus Archidux Austriae, hoc nomine VI. et Rom. Imp. II. natus Viennae 1552. Cal. Sextil. Juventutem cum Ernesto fratre in Aula Hispanica apud Avunculum Philippum II. transegit. Anno aetatis vigesimo Posonij in Regem Pannoniae inunctus, ac triennio post Bohemiae Rex et mox consentiente Electorum calculo Romanorum Rex salutatus est. Pacis studiosus vitam coelibem egit: Imperij limites adversus Turcam fortiter defendit, motusq. intestinos consilio potius quam armis composuit. Ungaricas illius victorias lege apud Hieronymum Ortelium in Chronico Hungariae. De Alba Regali, Buda, Pesta alijsq. Pannoniae propugnaculis vario Marte pugnatum est neq. unquam illi aut voluntas defuit aut consilium, fines Pannoniae defendendi, licet plerumq. Pragae ageret et Assyriorum Principum more maiestatem solitudini includeret. Wirtenbergiae Ducatum iure clientelari Austriacis obnoxium 1606. cum consensu Electorum et gentilium Principum ab onere sub-feudi Austriaci liberavit. Felix omnino nisi fratris arma expertus et in regia arce circumsessus esset: unde factum ut magna parte dominij patrimonialis se exuere et coronam Hungaricam fratri in manus consignare cogeretur. Fatis concessit 1612. 20 Febr. Pragae sepultus. vid. Orat. funebr. Ducis Brunsvic. Henrici Julij apud Unfrid.

Matthias. Rom. Imp. Rex Ungariae Bohemiae Archi Dux Austriae natus Viennae an. 1557. ipsa vigilia Matthiae Apostoli. A Statibus Antverpiam evocatus, quum se impatientem ferendis Hispanorum odijs videret, Belgij regendi cura abdicata in Austriam reversus est, et a Rudolfo fratre in Hungaria Austriaq. proRegnum surrogatus: Novigradum cepit, Sinanem purpuratum ad Comorram fugavit Strigoniensem arcem et Vicegradum subegit Budam magna virtute sed frustra oppugnavit: an. 1606. factionem Botschkaianam sedavit: post quadriennium Rex Hungariae et sequente anno Bohemiae salutatus An. 1612 ad culmen Romani Imperij evectus est. Uxorem habuit Annam filiam Ferdinandi Austriaci patrui sui ex matre Mantuana. Bohemorum defectionem vidit, praecipitatis per fenestras e regia arce praesidibus ingentis belli incendium exortum cuius strictura universam Germaniam perstrinxerunt. Obyt an. 1619. 20. Martij. Viennae, secutus conjugem eodem anno prius defunctam ex qua nullam susceperat prolem.

Maximilianus Archidux Austriae natus 13. Oct. 1558. Electus 1585 Administrator magni Magistratus Borussiae, Ordinisq. Teutonici per Germaniam et Italiam magnus magister. Postea Rex Poloniae electus Regnum quidem ingreditur sed a potentiore hoste captus parum aequum Martem habuit. Styriae aliquandiu praefuit. Petriniam Hatvanum Papam Turcis eripuit an. 1600. Alsatiam Tirolim caterasq. ditiones superioris et citerioris Austriae gubernandas accepit. Perturbatis Imperij rebus in emendationem incubuit et consilium de firmando Austriacorum Principum imperio conscripsit. Denatus Viennae Princeps sic pacificus 4. Non. Novemb. anno 1618.

Maria nata Viennae 27. Jul. 1555. obyt 1556. Linzij.

Maria altera nata Neostadij 1564. obyt anno eodem.

Wenceslaus natus Neapoli 1561. Ordinis Hierosol. Eques. Anno aetatis 11. profectus cum Anna sorore et Alberto fratre in Hispaniam. obyt 5. Non. Mart. 1578. Mantuae Carpentanorum.

Albertus Archi Dux Austriae, Burgundionum et Belgarum Princeps, natus an. 1559. 13. Nov. pueritiae formatorem habuit Augerium Gislenum Busbequium. An. 1577 à Gregorio XIII. P.R. in purpuratorum Patrum Collegium allectus cum titulo Cardinalis S. Crucis Hierosolymitanae. An. 1583. a Philippo II. Rege Hispaniae avunculo Lusitaniae praefectus Ulyssiponem contra Dracum defendit. An. 1594 Caspari Quiroga in Archiepiscopatu Toletano successit, mox Ernesto fratri in Belgij gubernatione summo cum imperio succenturiatus. Philippo Guilielmo Aurasici Principis primogenito 27. annis honesta in custodia habito in Hispania libertatem impetravit. Caletum expugnavit. Ardeam ad deditionem compulit. Hulstum Batavis eripuit. An. 1598. purpuram Pontifici resignavit, eaq. Hallis ad aram Deiparae posita gladio se accinxit. Anno sequente uxorem duxit Isabellam Claram Eugeniam, Philippi II. Hispan. Regis filiam, cum dote Belgicarum Provinciarum et Burgundiae Comitatus. In praelio Neoportano levi vulnere in facie perstrictus fortissimi Ducis specimen dedit. Ostendam illud Aquilonis et Austri commune sepulcrum triennali obsidione auspicijs Spinolae expugnavit. Basilicam Aspricollensem e candido lapide exstruxit, et Carmelitanis Monialibus regio sumptu Bruxellis Coenobium aedificavit. Post varias clades et victorias inducias cum Batavis an. 1609 pactus est. Rebus in Bohemia turbatis fratri Matthiae validis cum exercitibus auxilio venit.

Imperij

Carolus natus Viennae an. 1565. obyt anno nondum completo.

Fridericus natus Linzij 21. Junij 1562. obyt Oeniponti 1563. sepultus in Coenobio Stamsiano.

Margaretha nata Viennae 1567. festo conversionis Pauli Apostoli. Egit vitam in Monasterio Virginum Discalceatarum Mantuae Carpentanorum in Hispania et anno 1623. adhuc vixit.

Eleonora nata Viennae 1568. obyt virgo annorum undecim.

Imperij Romani coronam bis delatam raro exemplo reppuit. Tot Regna et principatus hereditario iure ad se devoluta Ferdinando II. Imperatori patrueli suo donatione inter vivos cessit, ac consignavit. Princeps fortitudine, constantia, justitia aliisq virtutibus toto vitæ decursu clarissimus. Incredibilem ipsius liberalitatem Templum Lauretanum sensit. Cum anno 1609 per Joannem Sylvam Lauretum misit dono Deiparæ Virgini vestem seu Chlamydem inauratam cui unum et viginti margaritarum millia præter bis mille, centum quinquaginta octo adamantes, mille centum amplius gemmas maiores erant intexta: cuius chlamydis æstimatio (nam taxari eam Paulus V. Pontifex iusserat) quatuor et triginta aureorum millia excessit. Obdormivit acerbissimis chiragræ ac podagræ doloribus demum exhaustus, pridie Idus Julias anno 1621.

A

Ferdinandus Ferdinandi I. Imperatoris filius, Archidux Austriæ, Marchio Burgoviæ, Landgravius Alsatiæ, natus anno 1529. 14. Julij. A morte patris Alsatiam, Burgoviam, Tirolim, aliosq. Principatus et ditiones per Sueviam, in Nigra Sylva, ad Rhenum sitas obtinuit. Bello Germanico Imperatori Carolo militavit. Bohemiam aliquot annos pro patre cum laude administravit. Bellicæ laudis gloriam bello Pannonico reportavit, in quo a Patre decem Equitum turmis præfectus fuit anno 1556. Uxorem sibi sociavit Philippinam Velseram eleganti ingenio et forma Virginem, patriciaq apud Augustanos familia prognatam cuius incomparabilem ista ætate venustatem orbis prædicavit. Hoc matrimonium Romæ pro legitimo reputatum fuit quod accedente Ecclesiastici ritus autoritate contractum esset: non perinde etiam in Germania: ideoq. liberi ex eo suscepti tantæ successionis capaces non habiti, fratrum filiis in ditiones succedentibus. vide Thuan. in fine libri 71. Defuncta est Philippina anno 1580. 24. Aprilis. Igitur ad alias nuptias animum applicavit Ferdinandus et Annam Catharinam Guilielmi Mantuæ Ducis, ac Eleonoræ sororis suæ filiam domum duxit. Vitam posuit hic Princeps toga ac sago inclitus anno 1595. Sepultus Oenoponte in Coenobio Nudipedum. Ab eius obitu ditiones omnes ad nepotes redierunt, excepta Burgovia, et Nellenburgico Landgraviatu.

Ex Velsera
prima Coniuge

Andreas de Austria
Ecclesiæ Romanæ Cardinalis
titulo S. Mariæ Novæ Episco,
pus Constantiensis et Brixiensis
Abbas Murbacensis et Luderensis
S. R. Imperij Marchio Burgoviæ,
ac Nellenburgi Landgravius.
Anno 1598. loco Alberti Archidu
cis absentis Belgicæ Gubernator
constitutus: qua præfectura
cum egregia moderationis ac
prudentiæ laude defunctus est.
Extruxit in propinquo Bomelæ
munitionem quinquangularem
cui propugnaculi Andreani nomen
fecit, opus mira arte et celeritate
perfectum. Anno 1600 ad partici,
pandam anni propitiatorij gratiam
Romam profectus, ubi subita febri
correptus 12. Novemb. vitam
cum morte commutavit. Sepultus
ibidem in templo S. Mariæ de
Anima.

Carolus de Austria
S. R. J. Marchio Burgoviæ
Comes Hohenbergæ, Dominus
Veleurij, Brigantij, et Hohen-
eccij. Imperatori Rudolfo in
Hungaria, Philippo II. Regi in
Belgio strenuam operam
navavit: cui etiam anno
1588 militavit, cum sub
Medinæ Sidoniæ Duce
immanis illa classis in
Angliam transfretaret.
Uxorem duxit Sibyllam
Guilhelmi Juliæ Cliviæ
et Bergensis Ducis filiam
quam Alexander Farnesius
filio Ranutio ambierat.
Unde anno 1609 inter Prin,
cipes successionis Juliacen
sis competitores etiam
numeratus est, libro quo
ius suum astruxerat publi,
cato. Obijt anno 1618.
quem in mortalitatis
tramite Coniux anno
1628. secuta est.

Ex Mantuana
secunda Coniuge.

Anna Eleonora
sive ut Megiserus
Anna Magdalena.

Maria Austriaca.

Anna nata anno
1585. mense Octobri:
nuptias Viennæ cele,
bravit anno 1611.
cum Mathia Rege
Hungariæ, postea
Romanorum Imperatore
vitam exuit anno
1619.

35

B.

Carolus Archidux Austriae II. Dux Stiriae, Carinthiae, Carniolae Comes Goritiae: natus Viennae anno 1540 3. Junij. In iuventute Italiam, Hispaniam cum fructu perlustravit. postea legationes aliquot a patre delatas obijt. Anno 1564. principatuum administrationem suscepit. Turcarum violentas invasiones repressit Mehemetem praepuratum infirmum Solymanni consilia virum ad Babozam vicit: cepitque qui 120000 aureorum pro redemptione sua obtulit. Qua victoria fructu capitalem Christiani nominis hostem a finibus ditionum, et cervicibus subditorum maxime avertit. Anno 1571. matrimonio sibi copulavit Mariam Alberti V. Bavariae Ducis filiam feminam virtutibus ac ~~flo~~ sobole florentem: quae 29. Aprilis anno Christi 1608 e vivis excessit. Gracij Styriae Metropoli Gregorij XIII. et Sixti V. Pontificum consensu Academiam postea etiam Caesareis decretis firmatam constituit et Patribus Societatis concredidit. Anno 1579. firmissimum in Slavorum tractu propugnaculum adversus Ottomannicae tyrannidis irruptiones extruxit, quod Carolopolin a suo nomine appellavit. Princeps variarum virtutum concentu inter primos spectabilis rerum experientia, justitiae moderationis et clementiae laude nulli secundus. Fuit mediocri corporis statura sed ad maiestatem composita: vultus vero gravitatem mansuetudine et benignitate temperabat. Explevit mortalitatem VI. Id. Quintil. an. 1590.

1. Ferdinandus V. Archi Dux Austriae natus Judenburgi 25. Julij 1572. obijt ibidem ultimo ejusdem mensis die sepultus in Coenobio Seccov.

2. Anna nata 16. Aug. 1573. paulo ante sextam matutinam sacro lavacro ablutaab Episcopo Seccoviensi Elocata Sigismundo III. Suecorum et Polonorum Regi 21. Maij anno 1592. comitante eam in Poloniam Alberto Racevillio Olicae Duce cum fratre Georgio Cardinale. E vivis decessit 1598. femina lectissima cui plus pudor muliebris incertum an ignarfortiori sexui prudentia dederit.

3. Maria Christierna in lucem edita 10. Nov. 1574. sacro fonte abluta ab Episcopo Gurcensi susceptoribus Archi Episcopo Salisburgensi, et Ferdinando Bavariae Duce ac eius matris Annae Ferdinandi I. Imp. filiae agente. Vixit in consortio Sigismundi Bathorij Transilvaniae Principis.

4. Catharina Renata lucem aspexit 4. Jan. 1576. pro qua ad sacrum fontem fideiussere Matthias et Maximilianus Austriae Archiduces, nomine Rudolfi II. Imp. et Sueicardus Helfensteinius Comes, nomine Renatae Lotharingicae Bavariae Ducissae. obijt 13. Maij 1580.

5. Elisabetha nata Gracij 13. Martij 1577. baptizata a Conrado Laibacensi Episcopo sponsoribus Regina Galliae Elisabeta et Seccoviensi Episcopo nomine Ordinum Provincialium Styriae Carinthiae Carniolae et Goritiae. valedixit terris 29. Jan. 1586. tumulata Seccoviae.

7. Carolus Archi Dux Austriae natus Gracij 17. Julij 1579. pro quo ad lustricum fontem fideiussere Maria Maximiliani II. Imp. vidua et Ferdinandus Bavariae Dux, obijt 13. Maij 1580.

8. Gregoria Maximiliana orbem salutat Gracij 22. Martij 1581. Ad sacrum fontem patrinos habuit Pontificem Rom. Gregorium XIII. cuius vicarium egit Nuncius Apostolicus Germanicus Malaspinaeus Marchio et Mariam Maximilianam Bavariae Ducissam. desponsa fuit Philippo II. Regi Hispan. sed nuptialem facem morte praevertit 1597. mense Sept.

9. Eleonora nata Gracij 25. Sept. 1582. sacro lore tincta a Christophero Andrea Episc. Gurcensi et levata a Georgio Nagarola Comite nomine Leonorae Mantuanae Principis et Wilhelmo ac Renata Boiorum ducibus.

10. Maximilianus cui in confirmatione Ernesti quoque nomen additum natus 17. Decemb. 1583. Princeps excellentissimus qui a Generali Capitulo Mergentheimii Maximiliano Ordinis Teutonici Magistro Magno Coadiutor datus fuerat. Symbolum illius fuit aqua e petra prosiliens cum epigraphe Hausta clarior. fatis concessit 1616. ipso quo lucem hausit die.

11. Margaretha Hispaniarum Regina nata 25. Decemb. 1584. quam e fonte regenerationis levavit Joannes Ambrosius Comes et Baro Tiburtianus nomine Ernesti Ducis Bavariae electi Archiepiscopi Coloniensis. Facta Coniux Philippi III. Hispan. et Indiarum Regis 1598 filiae cuius nuptiis Ferrariae regali apparatu celebratis et a Pontifice consecratis. Obijt 1611. in partu Alfonsi Mauritij Caroli 23. Octobr.

12. Leopoldus Archidux Austriae Dux Burgundiae Landgravius Alsatiae Comes Habspurgi Tirolis et Goritiae Episcopus Argentinensis et Passaviensis, Abbas Murbacensis et Luderensis de quo vid. sub litera C.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

13. Maria Magdalena

mundum ingressa
7. Octob. 1587.
sacro fonte inita,
ta per Nicolaum
Episcopum Terge,
stinum fideiussori
bus Wolfgango
Theodorico Archie,
piscopo Salisburgensi
et Jacoba Juliacensi
Duce. In manum
convenit 1608.
Cosmo Mediceo
Magno Hetruriæ
Duci solennibus
sponsalium Gratij
plomubo Paulo
Jordano Ursino
Bracciani Duce
ingenti plausu
celebratis: cui
domum ducta
tota Florentia
festis acclamationi,
bus obviam effusa,
insolita lætitia hila,
ritatem testabatur.
Anno 1631. cum
duobus filijs Florentiæ
Magnis Ducibus Vien,
nam ad fratrem Cæsa,
rem Augustissimum
profectura Batavia
improvviso morbo corri,
pitur et terris eripitur
sub initium Novemb.
tumulata Seccoviæ.

Constantia Poloniæ

Regina nata Græcij
24. Decemb. 1588.
pro qua ad lavacrum
regenerationis fide-
iussere Lotharingiæ
Dux Carolus et Ludovica
Henrici III. Galliæ Regis
Conjux. Hanc post ere,
ptam sibi Conjugem Annam
hereditate sua ultimam
Sarmatiæ populis Austriaco,
rum affinitatem deserere vide,
retur sibi iungit Sigismundus
Sueciæ et Poloniæ Rex 1605.
parens et illa quinque liberorum.
Ipsa obiit 1631.

15. Carolus Posthumus

Archidux Austriæ, Dux
Burgundiæ Styriæ, Carin,
thiæ Wirtenbergiæ Comes
Tyrolis Goritiæ feliciter
orbem salutavit 7. Aug.
1590. Ad Infulam Vratis,
laviensem et Brixiensem
evectus est 1608. Princeps
modestiæ prudentiæ et
humilitatis laude clarus,
eruditione autem inviden,
da praditus, animo com,
plexus universum illum
doctrinarum orbem:
nam mansuetiores seve,
rioresque Musas ingeniorum
hauserat altioraque facul,
tatum sacraria non per,
functorie obierat earum
sinu intimo excusso, ita
ut in eruditorum hominum
perspectus indoles non aliter
atque Albertus II. Imp. pene
haberit. Anno 1618. in locum
defuncti Maximiliani
Archiducis patruelis summo,
que Magister Magnus
Ordinis Teutonici
creatur communi Equi,
tum suffragatione non
ante tamen quam suscepta
cruce Ordinis illi Magnoque
Magistro cum spe succ,
cessionis Coadiutor datus.
Anno 1622. Ecclesiæ Colonien,
sis Metropolitanæ Chori
Episcopus electus est.
Magnus sic Princeps
exemplo posteris laudan,
do in Augusti Cæsaris defen,
sionem fraterna fide et affe,
ctu licet noctesque quà publice
quà privatim constanter
invigilavit: in qua cura etiam
ad extremum spiritum perseve,
ravit. An. 1624 cum per Italiam
in Hispaniam ad Regem profectus
et Mantua Carpetana in Regia
aula magno gaudio solennique obviam
tium Principum plausu exceptus
substitisset febri per iter longum
contracta correptus biduo ex adver
tu ingenti aula dolore 26. Decemb.
decessit. Cor Nissam in Silesiam
delatum caput in Escuriale apud
sodales Hieronymianos ubi Carolus
V. Imp. triennium privatus egit,
tumulatum est septimo a Madrito lapide.

6. Ferdinandus II. Imperator Habspurgo-Austriacus

Pius, Felix, Victor ac Triumphator semper Augustus. Magno
Parentum gaudio vitam hausit 9. Julij anno 1578. salutaribus
aquis ab Episcopo Seccoviensi abluendo fideiussores fuerunt
Rex et Regina Hispaniarum. Teneros annos in Aula Boica
egit et solidum quinquennium in celebri Ingolstadiensium
Athenaeo vixit Rectorate etiam Academico sibi solemniter delato.
Anno ætatis decimo octavo Rudolfi Imperatoris et Guil,
helmi Bavariæ Ducis tutela exijt et ditionum Styriæ
Carinthiæ, Carniolæ gubernacula adijt imperio iam maturus:
quod Ernestus et Maximilianus Archiduces vicario Tutorum
nomine aliquamdiu gesserant. Anno 1600. die 24.
in thalamum assumpsit Mariam Annam Guilhelmi
Boiorum Ducis ex Renata Lotharingica filiam Maxi,
miliani Electoris sororem feminam vitæ et morum
nobilitate fama communis calculo laudatam. Comitijs
Ratisbonæ anno 1608 celebratis Imperatorio nomine
præsedit: quorum sub finem matrem acerbo funere
abreptam doluit foeminam coeli et naturæ dotibus
excellentem. Anno 1610 a Rudolfo Imp. ad Conventum
Pragensem evocatus est ubi cum Electoribus Imperij
Moguntino, Coloniensi, Saxonico item Maximiliano
Archiduce patruele Henrico Julio Duce Brunopolitano
et Ludovico Hassiæ Landgravio totis viribus contendit
ut diffidentiæ semina quæ in augusta Austriadum
domo inter fratres discordia sparserat cum radice
tollerentur, sancita utrinque concordia qua opus erat maxime.
Anno 1616 quo amantissimam Conjugem ex conjugali thala,
mo in feralem tumulum extulit: bellum contra Venetos
acre gessit quod eo successu intra biennium terminavit
ut maris illos tam late dominos de ramo olivæ circum,
spicere et pensare pacem coegerit ipsismet hostibus
admirantibus unde illi tanta rerum gerendarum effulge,
ret felicitas. Intra triennium non integrum raro in
humanis exemplo tria Regnorum fastigia conscendit.
Anno 1617 Rex Bohemiæ renunciatus et festiva solennitate
coronatus est. Sequenti anno Posonij Hungariæ, et anno
1618. exempto rebus humanis Matthia Imp. Romanorum
Imperator Francofurti electus et inauguratus est. Quam
felicitatem interpellarunt motus Bohemici quibus faces
subjecerunt variæ turbonum factiones quæ totam Europam
in partes traxere Proceribus Regni per furorem abreptis
et ex alto per fenestras dejectis. Sumpsit ergo arma in
armatos qui Fridericum Palatinum ipso abdicato Regem
creaverant: cujus honori melius omnino consuluissent, si
nullum detulissent. Ferdinandus enim Imp. suis et auxilia,
ribus Alberti Archiducis sub Buquoio et Spinola copijs ut et
Poloniæ Regis Hetruriæ Magni Ducis et Maximiliani Boiorum Principis

succinctus

succinctus, non modo hostem Austria extraxit, sed Palatinum etiam ad Pragam memorabili clade concisum Regno eiecit. Postea ad altera vota progressus, anno 1622 in thorum adscivit Eleonoram Vincentij Mantuae et Montisferrati Ducis filiam feminam in quam coelestis benignitas animi et corporis dona admiranda largissime effudit, hymenaeo Oeniponte regali apparatu Februario mense celebrato. Hactenus plurima bella feliciter gessit, feliciter finijt. Ernestum Mansfeldium varios subinde aestus agitantem depressit. Georgium Fridericum Marchionem Badanum ad Wimpinam sub Joanne Tserclasio Tillij Comite et Ferdinando Consalvo Cordubensi Ductoribus cruenta pugna fudit, castrisq. et machinis nova arte fabricatis exuit. Christianum Ducem Brunsvicensem galeatum Halberstadensem Episcopum spolijs Paderbornensis spectabilem ad Höchstam Moguntini Archiepiscopales oppidum maiore exercitus parte mulctavit ipso Halberstadio cum paucis militibus beneficio pontis salutem a pernici equo petente decusso ut ferunt, per rapidum cursum pileo et summis Moeni undis fluitante. Eundem altera pugna valido exercitu subnixum ad Statloam in tractu Monasteriensi nobili clade anno 1623 profligatum debellavit qui pedum beneficio elapsus omnia impedimenta reliquit, captis in praelio Wilhelmo Saxoniae Duce Vinario et Friderico Saxoniae Duce Altenburgio Johanne Philippo Rheni Comite Sylvestri, Comitibus quoq. Levensteinio Isenburgico Witgensteinio Sliccio alijsq. multo numero magni nominis bellatoribus. Gabrielem Bethlenum Transylvaniae Principem Moraviae vastatorem et Hungariae incubum sub Hieronymo Montecuculi Comite a Pannonia submovit et pacem petere abiecta quam praeter fas sibi sumpserat corona coegit. Christianum Daniae Regem Ducatum Brunsvicensem praesidijs suis insidentem et arma late circumferentem primum prope Calenbergam felici Marte fudit liberato ab hostibus Friderico Saxoniae Duce Altenburgico et Michaele Obentrautio: rursus acerrimo praelio ad Lutteram haud procul Goslaria commisso ingenti strage concisum in fugam vertit ubi Hassiae Landgravius Philippus, et ordinum Ductor Fucksius occubuere. Tot praeclaris adoreis mactus alias mox palmas adtexuit: cum eodem Rege ex ipsa Holsatia Stormaria Slesvico Cimbrica Chersoneso omnibusq. circa Albim oris eiecto victrices Aquilas ad Oceanum usq. Germanicum moverit: ipsumq. tandem Regem tot adversi Martis calamitatibus fractum ad pacis conditiones compulit. Accessit his laureis novum laudis argumentum Sueciae Rex, quem a Lipsiensi clade tot victorijs florentem ad Lucenam armis aggressus non castris modo sed & vita exuit. Inter has palmas ~~autem~~ eius illa vere lemniscata est quod Serenissimi Hungariae Regis filij heroica virtute et generosi animi incitato instinctu Suecorum exercitum sub Bernhardo Saxoniae Duce militantem in eo ipso loco ad Nördlingam profligavit, quo augustissimus Imperator Carolus V. cum ipsius Bernhardi avo Johanne Friderico Saxoniae Electore annis bis et octoginta antea collatis signis gloriose conflixit. Hae sunt illae victoriae compendioso calamo scriptae quas invictus Caesar perfunctorio ferro peperit quarum tamen plures posteritas et Historicorum cura memorabit:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Nec silentio involvet ingentem Caesaris istius clementiam quae hoc divinitati proximum habet ut fortuna fracta miserta reis praeteritorum veniam concedat, et augustalis gratiae denuo fores aperiat. Sane invictissimus Princeps omnia hactenus egit ea prudentia ut nihil vellet quod non posset: eo successu ut ubiq. posset, quicquid vellet. Unus cuius hactenus fata omnia impenderunt. unus qui animo concepta ad exitum perducit: cuius etiam fama ita decreta Numinis favent ut uni vacare videantur cum omnia dispensent. Verum inaccessa immortalis gloria tot virtutes, inusitata benignitas, incredibilis solertia vigilantia indefessa rebus agendis divinitus adiuncta fortuna, illa autem numerum superressa victoria et tot lauri folia coelitum favore decerpta non egent styli mei tam indiserti penicillo, quae in tabulas aeternitatis relata facundi aliorum calami posteris narrabunt. Igitur aeternam Maximi Imperatoris gloriam religiose quod in sacris fieri amat, silentio venerabor qui universum terrarum orbem immortalibus beneficiis vectigalem facit, si attritae tot bellis Europae et inter Germanos armorum fluctus submersae aureum Pacis solem reddonaverit. Da Germaniae Pacem o Numen! da pacem Imperator! qua nisi mature feliciamur stare non possumus. Satis profusum sanguinis est, quem Servator Orbis suo sanguine redemit. Intuere ruinas urbium cadavera provinciarum. Reflecte serenos oculorum radios ad iacentes artes, quae munimenta sunt Regnorum: ad studia literarum ino-lescentibus per militarem licentiam vitiis et rerum potiunte barbarie in exilium relegata. Da pacem Ferdinande quia IMPERATOR es quia AUGUSTUS es quia CAESAR es. Da pacem quia AUSTRIACUS es, et ut efficacissimo nomine te compellem quia FERDINANDUS es.

Christina nata 25. Maij 1604. mox denata. **Joannes Carolus** natus Gracij 1. Nov. 1605. obijt maxima spei Princeps ferventibus belli Bohemici turbis 17. Dec. 1619. Gracij. **Maria Anna** matri cognominis lucem aspexit 13. Jan. 1610. Anno 1635. Boiorum Electori Maximiliano desponsata genialem thalamum ad ornavit Viennae 15. Julij superi stirpis ad posteros propaginem donent magno Principi quem ideo forte hactenus suspenderunt quod opere sumsit ipsius imaginem dare.

Caecilia Renata. 16. Julij 1611. mundum ingressa. 1637. Poloniae Regi Sigismundo Uladislao copulata Casimiro eius fratre Poloniae Principe fiduciarias nuptias Viennae Aug. celebrante. Episcopo comite et deducente Claudia Leopoldi ArchiD. vidua in Poloniam profecta est et Varsoviae nuptiis peractis augusto apparatu 12. Sept. Munera nuptialia accessere 4. aureorum milliones. Postero die in fano D. Joannis Regia corona praecincta fuit, ab Episcopo Varsaviensi obijt in puerperio 24. Martij 1644.

Leopoldus Gulielmus ArchiDux Austriae Dux Burgundiae Styriae Carinthiae Carniolae nascitur 6. Januarij 1614. Leopoldo Patruo in Episcopatu Argentinensi et Passaviensi nec non administratione praesulatus Luderensis et Murbacensis suffectus est. Anno 1625. datus est Coadiutor Eustachio a Westernach in magno Teutonicorum Equitum magisterio cum pensione annua 12000 aureorum usq. ad annum aetatis decimum octavum. Inde anno 1626. ad Episcopatum Halberstadiensem et Infulam Hirsfeldensem evectus hactenus aliarum Ecclesiarum mitras auctiam possidet, aut expectat Princeps ingenita naturae benignitate et egregijs animi dotibus in hoc iuventutis flore iam orbi notus. Anno 1637. 21. Novemb. ad Episcopatum Olomucensem evectus. Anno 1639. 22. Augusti a praedecessore suo Joanne Casparo Stadionio in magnum Teutonici Ordinis magistrum Viennae in fano Augustinianorum publica solennitate inauguratus est.

Ferdinandus Ernestus Rex Hungariae et Bohemiae Archidux Austriae Dux Burgun-
diae Styriae Carinthiae Carniolae Wirtembergae et Silesiae Marchio Moraviae, 13 Julij
diem ortu suo nobilitavit Anno 1608. qui pueritiam eo gessit illis potissimum
artibus vacavit quae magnorum Principum pectora implere solent. In patris Au-
gustissimi gremio educatus regendi disciplinam feliciter hausit, et ab exemplo
illius regias virtutes imbibit. Anno aetatis decimooctavo unanimi Pannoniae
Procerum consensu Rex Hungariae electus et 8. Decembr. 1625. publica solennitate
in praesentia Augustissimi Patris Soproniij coronatus est. quo tempore tres in coelo
soles conspecti (divinante D. Mannagetta) trium Regi sceptrorum augurium
dedere. Biennio post in Regni Bohemici solium evectus 25. Novembr. anno 1627
festiva inauguratione diadema accepit. Circa anni 1631. primordia fausto connubio
sibi iunxit Mariam Austriacam Philippi III. Potentissimi Hispaniarum et
Indiarum Monarchae filiam quae dolore partus enecta 13. Maij anno 1646. Lincij
in Austria fatis concessit, ingenti ipsius Augusti Ferdinandi moerore. Anno
1634. Caesarei exercitus moderator ab augustissimo Patre constitutus totius militiae
supremam praefecturam in humeros recepit. A quo tempore hostem suum quaerere
fugare caedere spolijs exuere castella oppida militi incessa rapere non cunctatus
est, Ratisbonam vix bimestri obsidione cinctam expugnavit. Paulo post ad
Nordlingam Imperiale oppidum collatis signis cum Suecico Bernhardi Ducis
Vinariensis et Gustavi Hornij exercitu congressus memorabilem illam, quam
omnis posteritas loquetur victoriam reportavit et sacratissimi Imperatoris
gloriam tot hactenus tropaeis inclitam nova immortalis lauri ~~a~~ accessione cumula-
vit. Ita cum omni ad Danubium tractu brevi momento transigens Sueviam invasit
et domuit, Wirtembergiam petijt, & subiecit. Franconiam adijt, et debellavit
Palatinatum occupavit et hostem ejecit: qui hoc ipso tempore armis et terrore
nominis ultra Rhenum prolatis gloriae suae augmento insistit. O sospitent Te
Numina Magne Rex et tot tropaeis cumulatus

Vive diu felix, factisque ingentibus orbem
Implens, Imperium profer, nomenque decusque

Ferdinandus Franciscus nascitur 8. Septembr. an. 1633. quem sacro baptismi fonte tinxit Franciscus Cardinalis et Princeps Dietrichsteinius Episcopus Olomucensis et Capellae Regiae Bohemicae Comes.

Maria Anna nata 24. Dec. 1634. renata per Franciscum Cardinalem et Principem Dietrichsteinium.

Philippus Augustinus natus 1637. die 5. Julij obijt 22. Junij 1639.

Maximilianus Thomas natus Viennae 21. Dec. st. n. 1638. obijt mense Julio 1639.

Leopoldus Ignatius Josephus Balthasar Franciscus Felicianus natus 9. Junij 1640.

C

Leopoldus Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Landgravius Alsatiæ, Comes Habspurgi, Tirolis, et Goritiæ, fausto sidere orbi se infudit 29. Septembr. stylo vet. Anno 1586. hora 10. minut. 41. ante merid. cuius in sacro regenerationis lavacro apud deum et Ecclesiam sponsor fuit et obses Matthias Archidux Austriæ, postea Imperator Romanus. In Collegijs Gracensi et superioris Styriæ Judenburgensi literas humaniores hausit: iudicij maturitate tempestivus, Passaviensis, et decimo post anno Argentinensis Ecclesiæ Episcopus factus est. qua infula exornatus Academiam Molsheimensem in Alsatia anno 1618. fundavit, constructa ibidem sacra æde magnifica et Seminario quod ab ipsius nomine vocatur Leopoldianum. Arcem Rubeaquensem a fundamentis erexit, et præclara munitione exornavit. Juliacensis belli gliscente flamma, legationem Cæsareo nomine suscepit, et equestri pedestriq conflato exercitu, Principum successionis iura prætendentium armis imperterrite se opposuit, et agnato Cæsari fidem ac magnanimitatem probavit. Solus autem tam validis Germanorum Principum Galliæ, et Angliæ Regum ac foederatorum Belgicæ ordinum armis impar provincia excessit. Bataviæ ad Danubij et Oeni confluentem Gymnasium a fundamentis extruxit. Selestadiensis Præpositura Divæ Fidei dicata iura constituendo Jesuitarum Collegio addixit. Haganoense Collegium cum eiusdem urbis Senatu fundavit. Murbacensis et Luderensis Monasteriorum administrationem singulari laude gessit. quorum præfecturam una cum infulis Episcopalibus anno 1625. Pontifici in manus consignavit, et Clericali militia solutus seculari nomen dedit. Sequenti anno in consortium vitæ adsivit Claudiam Mediceam Vincentij Hetruriæ Magni Ducis filiam Francisci Ubaldi Urbinatium Ducis viduam nuptijs Oenipontanis 19. April. regio apparatu celebratis, quas Paris Comes Ladronius Archiepiscopus Salisburgensis festo ritu consecravit. Ambo isti Coniuges Templum Oeniponte extruxere in honorem S.S. Trinitatis. Optimus Princeps amplissimam Tirolensium ditionem pacifice gubernavit cum cæteris provincijs nempe Landgraviatu Alsatiæ Brisiacorum tractu Marchionatu Burgoviæ, Comitatu Hohenbergensi et Dominijs alijs in Suevia et Alemannia. Grisonum quoq potentiam non parum labefactavit occupatis vallium faucibus et angustijs, per quas solas duntaxat transitus patebat. Anno 1628. in ordinem aurei velleris Equitum adlectus est in encænijs Salisburgensibus cum Archiepiscopus eius loci Templum Cathedrale magni moliminis opus ritu solenni Ruperto et Virgilio Divis Tutelaribus dedicaret, cuius ordinis insignia a Maximiliano Bavariæ Electore in conspectu tredecim Principum et viginti sex Infulatorum Antistitum solenni ritu 26. Septembr. accepit, eadem torque donatus, quam Guilhelmus Bavariæ Dux gestaverat. Obijt 17. Sept. 1632.

Maria Eleonora nata 9. Feb. 1627. baptizata .. Maij. quam ex salutari unda levavit Eleonora Ferdinandi Imp. uxor. obijt 1629. 6. Augusti.

Ferdinandus Carolus natus 17 Maij 1628. spondente ad sacrum fontem Cæsaris nomine Ferdinando Magno Hetruriæ Duce. Nuptias 10. Junij 1646 Oeniponte Anna Medicea Magni Ducis Hetruriæ Cosmi filia.

Clara Isabella nata 12 Aug. 1629. pro qua ad salutares aquas Albertus Bavariæ Dux et Maria Austria nomine Philippi IV. Regis Hispaniæ et Isabellæ Claræ Eugeniæ Belgarum Gubernatricis ...

Maria Urbanina Ferdinandina Leopoldina lucem aspexit 6. April anno 1632. hora 2. antelucana Sponsores ad baptismum Urbanus VIII. Pontifex et Ferdinandus II. Imp.

Sigismundus. Archidux Austriæ natus

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

LINEA AUSTRIO-HISPANICA.

Carolus V. Imperator Romanorum agnomento Maximus, quo illum Paulus III. Pontifex ex Cardinalium Senatusconsulto publico diplomate insignivit, Ferdinandi I. Imperatoris de quo supra frater, Hispaniarum et Indiarum Occidentalium utriusq. Siciliae Hierosolymorum Rex, Archidux Austriae, Belgarum Burgundionum et Insubriae Princeps, Gandavi Flandriae urbe natus anno 1500 qui fuit superioris Seculi primus, die Matthiae Apostolo sacro, Carolo Croio Chimaci Principe aulae iussu nomen imponente cum sacris undis tingeretur. Pueritiam illius direxerunt Margarita amita, Archiepiscopus Vesontinus Guilielmus Croius Arscotta Ceuriq. Regulus, et Hadrianus Florentius Ultraiectinus, qui postea ad pontificiam sedem evectus Hadriani VI. nomen tulit. Magnum Principem in tantam gloriae possessionem admisit non Ludovici XI. Galliarum Regis ab historia Cominaei aemulatio, ut Bodinus et Bellocarius asserunt quo Regem illum optimi Caesaris comparatione incessunt, sed cum incorrupta educatione illustria avorum qua paterni qua materni decora. Eamus breviter per vitae illius compendium. Hunc Belgicae Principatui inauguravit anno 1515: Regnis Hispaniae altero post anno Pinciae Carpetanorum in Templo Paulino. Anno 1520. Aquisgrani Caesar Romanorum inauguratus anno statim sequente ad bella se accinxit: quorum et numero et hostium viribus magna supra septuaginta ad optatum exitum perduxit: a veteri novoq. orbe suo suorumq. ductu quadraginta illustres victorias retulit, levioribus praeliis non computatis. Scribitur quoq. a Surbanio castella supra centum millia et decies octingentas urbes, navesq. supra decies et octingentas cepisse nunquam aut castris exutus aut acie victus. Hispanica bella quatuor gessit fortunate omnia, praesertim in eo quo Hispaniae proceres per Fridericum Henricum Velascum Conestabilem debellavit. Italica octo: inter quae nobilissima primum Insubricum cum Ducibus Prospero Columna et Ferdinando Davalo Piscario Marchione: Secundum Papiense ubi Ducibus Carolo Borbonio, Carolo Lanoio et Piscario die suo natali Franciscum I. Gallorum Regem cepit. Tertium in quo Franciscus Borbonius fani Pauli Comes ab Antonio Leva captus, Mediolanumq. non semel armis subactum et Ducibus suis restitutum. Neapolitana duo quorum praemium Regnum universum fuit. Hetrusca tria: Germanica sex inter quae eminent: Rusticum in quo intra dies quadraginta pugnatum septies centum et quadraginta millibus caesis. Secundum Smalcaldici foederis in quo centum et ~~viginti~~ quadraginta armatorum millia. Tertium Saxonicum in quo Johannes Fridericus Elector captus et mensibus non octo Germania domita Saxonicoq. bello finis impositus quod annis quadraginta Carolum Magnum exercuit. Quartum Viennense cum Solymannum nunc trecentis nunc prope sexcentis suorum millibus armatum solvere urbis obsidionem virtute Philippi Palatini coegit. Belgica novem:

Inter quæ præ cæteris illustria, primum apud Veromanduos Philiberto Sabaudiæ Duce
in qua pugna Comes Egmondanus audaci ferro feliciter viam aperuit: Secundum
apud Gravelinganos eiusdem Comitis ductu, et feliciter confectum: omnium vero Belgico-
rum bellorum tandem præmium fuit ditio Transisselana, Frisia, Groninga, Traiectum
Tornacum, Cameracum: in quibus urbes quinquaginta numerantur. Iuliacensia
septem, quibus Geldriam cum Zutphania Belgio suo adiecit, Guilhelmo Cliviæ Duci
novo possessori abstractam. Novi orbis. in quibus Ferdinando Cortesio et Francisco
Pizarro Ducibus Reges octodecim totidem prœliis domuit, e quibus Atabaliba Cusco-
rum Regum ultimus septuaginta aureorum milliones intra septuaginta dies se appensu-
rum receperat, si libertati restitueretur. Piratica plurima: quibus piratas
omnes mari Germanico, Britannico, Belgico, Celtico, Hispanico, Indico, Mediterraneo
eiecit. Epiroticum et Peloponesiacum in quibus prospere ab Andrea Auria
pugnatum. Tunetanum in quo urbem Africæ amplissimam quam Polybius Tunes
vocat et quindecim passuum millibus a Carthagine distare scribit eiq. annexum
Regnum Hariadeno Aenobarbo ereptum Muleio Hassanio Regi legitimo restituit
levissimo binorum falconum totidemq. pernicum equorum imposito tributo.
Africum in quo Aphrodisium captum Dracutes deturbatus mare pacatum.
Dalmaticum ab Auria et Ferdinando Gonzaga prospere gestum. Provinciale
eodem Gonzaga fausto Marte debellatum. Allobrogica tria in quibus ab Alfonso
Davalo Vastii Marchione optimo successu pugnatum. Bohemicum deniq. in quo
ad debitam Imperatori fidem Bohemi revocati. In his omnibus æternitate famæ
dignum est, quod ipse de se prædicare solitus: nunquam se ultro bellum intulisse
provocatum semper alienaq. non sua voluntate arma induisse. Inter virtutes
et domestica decora eius commendantur præ cæteris animus a prima ætate
compositus, et inter pericula Regum minas et orbis prope universi arma intrepidus.
Constantia insignis, quæ ad nullas calamitates expalluit. Fortitudini individuo nexu
iuncta felicitas: in moliendis perficiendisq. rebus celeritas qua singula transvolavit,
more fulminis: quod prius fecerit, quam tonuit. Singularis prudentia quam
admirari solitus Solymannus Turcarum Imperator. Mira in eo linguæ & mentis
concordia: Inusitata indulgentia in victos, clementia in omnes. Mirantibus quod
neminem a quo læsus fuerat, capite mulctasset cum Theodosio respondebat. Vellem
et mortuos in vitam revocare. Hic talis et tantus Princeps fratris Ferdinandi
et filii succedentis virtuti confisus rerum humanarum et sceptri tædio anno 1556.
Romanum Imperium et tot Regna abdicavit inde ex Flandria in Hispaniam traiecit
ubi Hieronymianum Sodalitium D. Iusti in Diœcesi Toletana privatæ vitæ delegit,
adiunctis tantum duodecim intra domesticos parietes familiaribus quibus serio mandavit
ut solummodo Carolum appellarent. Hic ille biennium exegit et paulo post expleta
mortalitate decessit. de quo vide plura apud Besoldum in Regibus Neapolitanis.

Princeps in quo merito obstupescas tot Regna hereditate tot victorias felicitate tot virtutes natura et institutione in unum hominem confluxisse. Deinde poten tissimum Imperatorem tantas dignitates et omne illud fortunae choragium solitaria vita constanter posthabuisse nullo exemplo nisi Diocletiani, non ut cum illo in patria et hortorum amoenitate secure viveret, sed pietati et Deo totus vacaret. Sepultus est Escuriali in Coenobio San-Laurentiano instituti Hieronymiani ubi templum aedesq. Monachis sumptuosissimas Philippus filius aedificavit. Statura erat mediocri valido nervorum nexu vultu ut Jovius depingit, argenteo, liniis oris, naso e medio clementer assurgente oculis coeruleis ac suavibus: mento ad exiguam venusti oris iniuriam paulo eminentiore, crispa flaventiq. barba convestito. Uxor illi fuit Isabella Emanuelis Lusitaniae Regis filia cui frater Joannes ut scribit Vasconcellus, pro dote assignavit decies centena millia aureorum: quae in partu defuncta Toleti Carpentanorum animam exhalavit 1. Maij anno 1539. Corpus defunctae Illiberim delatum, quae urbs Granatensis Regni caput, et avorum Isabellae sepulcris nobile.

Extra matrimonium nothi non ignoti.
vid. Famianum Stradam de bello Belgico pag. 50.

Margaretha nata ex Johanna Lovaniensi 28. Decemb. 1522. quae primis nuptiis Alexandro Medicaeo Hetruriae Principi alteris Octavio Farnesio Parmae Placentiaeq. Duci copulata fuit. Femina comitate et prudentia nulli sui sexus inferior. Unde eam Philippus II. Rex Hispan. ex Granvellani et Albani consilio Belgij gubernaculis praefecit. Obijt 1586. in urbe Aquila Aprutij, ubi sedem habuit dotalitiam, sub finem Januarij.

Margaretha altera nata ut Vernulaeus scribit Vienna 1533. quae Deo castitatem vovit et in regio Discalceatorum Coenobio religiosam vitam egit. Obijt centenaria 1633. ibidem.

Joannes de Austria natus ex Catharina Ratisbonensi ut Thuanus lib. 11. refert, sive ut Caesar Campana et Bulengerus lib. 5. Histor. ex Flandrica Domina Plombaana anno 1547. Strada aliter. Fuit hic Vir gloriae ingens, belli felix, consilij maturus: inprimis victoria Turcica ad Echinadas anno 1572. parta nobilitatus: in quo conflictu periere Turcarum viginti quinq. millia capti ter mille et quingenti liberata e Turcica servitute Christianorum viginti millia. Huius victoriae memoria Toleti anniversarijs sacris instauratur 7. Octobris die. Castellae Thalassiarcha et multa praeclara virtutis specimina dedit. post Mauros in Baetica rebellantes a se subiugatos, et classem illam apud Patras funditus deletam fugatamq. in Belgio ProRegem egit: quo a Rege fratre missus dissimulata veste Luxemburgam anno 1576 appulit. Biennio post anno scilicet 1578 postridie Cal. Octobr. in castris Bougranis iuxta Namurcum conti nua febre in ipso iuventutis flore sublatus est circa Calend. Octobr. quem licet thoro inferiore natum ante omnes alios suspexit Rex Philippus et in delicijs habuit: corpus eius myrrha et aromatibus conditum alii Cathedrali Namurci illatum inde in Hispaniam deportatum est. de eius liberis vid. Strada pag. 710. reliquit autem Joannes hic de Austria notham Joannam nuptam 1603. Principi Puderensi in Sicilia: et alteram Annam: de quibus vid. Stradam lib. 10. pag. 588.

Pyramus Conradus alter frater Joannis de quo vide Stradam pag. 714.

Ex Coniuge Isabella nati Carolo V. Imp.

Ferdinandus
Hispaniarum Infans.
in Hispania anno 1547.
obijt puer cum pater
abesset in Belgio: qui
audita morte filij inge-
muit et ad Belgica
proceres dixit: Ego
quidem lugeo filium,
at vos lugete amis-
sum iam dominum
et Regem vestrum.
Destinaverat enim
ex septendecim Belga-
rum Provincias
ab unius Regni
statum compin-
gere et hunc brevem
filium ijs Regem
dare.

Maria
Austriaca
Romanorum
Augusta Hunga-
riae ac Bohemiae
Regina qua nul-
lam in orbe maio-
rem et Regum
Caesarumque serie
augustiorem sol
illustravit alteram.
nata 21. Junij 1528.
una feminarum
in omni aevo Lam-
pido Lacedaemonia
reperitur quae Regis
uxor Regis filia
Regis mater fuit.
Haec nostra rarissimo
exemplo fuit abneptis
Friderici IV. Pacifici
neptis Maximilia-
ni I. filia Caroli V.
neptis Ferdinandi I.
uxor Maximiliani II.
mater Rudolfi II. et
Matthiae Imperatorum.
Edita Mantuae in Car-
petanis (Madriti)
nupsit Maximiliano II.
Imp. Vallisoleti 13. Oct.
1548. mater 16 liberorum.
Ab obitu mariti in Hispa-
niam profecta fratri
nepotique Regi dilectissima
soror et amita rarum
virtutum exemplar aevo
exhausta decessit Vallisо-
leti 1603. aetatis 75.

Joanna Austriaca
Hispaniarum Infans:
nupsit 1533 Joanni Portu-
galliae Principi mater
Sebastiani Regis qui
infausto Marte in Afri-
cam traijciens Barbarorum
terras sanguine suo imbuit.
Viduata a marito (quintum
annum aetatis 17. Regiam
Lusitaniae morte sua funе-
stavit) in Castellam redijt
regnumque Philippo fratre
in Belgio agente pari
cum Carolo Philippi filio
potestate administravit.
obijt anno 1578. Virginum
discalceatarum Madriti
fundatrix.

Isabella
vid. Strada.

Philippus II. Austriacus Hispaniarum et Indiarum
Monarcha utriusque Siciliae et Hierosolymarum Rex,
Burgundionum Belgarum et Insubrum Princeps, natus
Vallisoleti 21. Maij 1527. adolescentiae moderatorem habuit
Joannem Martinum Siliceum Hispaniae Primatem.
A Carolo patre in Belgium evocatus 5. Id. Julij 1549.
Lovanij Brabantiae Dux inauguratur cuius gubernacula
et universi Belgij septennio post adijt, regia pompa Antver-
piam ingressus. Postea cum instigatu Pauli IV. Pontificis
eiusque consiliorum Caroli Carafae Cardinalis ac Dianae Picta-
viensis Valentinae Principis concubinae Henricus II. Rex
Galliarum pactas armorum ferias interrumpens Franciscum
Guisiae ducem ad recuperandum Regnum Neapolitanum
ablegaret Philippus Albanum ipsi ducem in Italia opposuit:
ipse quindecim equitum et sexaginta peditum millibus
Veromanduos ingressus Verviнum diripuit et Gallos
ad Quintini fanum ingenti clade et sanguinaria profli-
gavit: qua tot prosperos Gallorum successus ac fere
totam Henrici fortunam non modo evertit sed fausta
principatus auspicia illustri laurea insignivit et por-
recti latius viribus Castelletum Hamumque occupavit
partaque ad Gravelingam nobilissima victoria Gallorum
calamitatem geminato infortunio cumulavit. Atque
ut prioris victoriae ad Quintinum Picardicae immortale
monumentum ad posteros extaret in Escuriali septimo
a Madrito lapide voti damnas Templum simul am-
plissimo sodalibus Hieronymianis coenobio constituto
aedificavit eique praeter admiranda naturae atque ingenij
opera Academiam instructissima Bibliotheca, quae uni
Vaticanae secunda esse dicitur decoratam sub D. Laurentij
tutela adiunxit. Molem insanae substructionis describit
Mariana in Regis Institut. lib. 3. cap. 10. Typum
Ortelius in Theatro repraesentat. Annum 1559 memora-
bili pace illustravit et Emanuelem Philibertum
Sabaudiae Pedemontiique cum patre eiectum avitis ditio-
nibus restituit. Fundavit Duaci Aduaticorum ad Scar-
pum amnem anno 1562 Academiam. Excessit e Flandria
caeteroque Belgio pace tuto et opulentia copiosis anno 1559.
postquam paternis manibus ingenti pompa Bruxellis paren-
tavit. Huius discessum motus Belgici excepere quorum primor-
dia et progressum historiae loquuntur experientia testatur.
Nostrorum annorum arma stilus et animus memoria adhuc
recens fugit nec opus ea diffundere quae iusta mecum reti-
nent qui seriem temporum tenent. Unica sed toto orbe
diffusa obsidio Ostendana testis esse potest. In quo oppido
septuaginta tria fere millia mortalium ceciderunt a parte
obsidentium numerus vix aliquanto brevior. Inter bella

Belgica quae et alibi arma gesserit, liquidum est. Anno 1565 Melitam Insulam ~~Patruo suo Henrico~~ sub Garsia ~~sub Regno~~ Toletano obsidione Turcica liberavit. Inde Maranos in Regno Granatensi tumultuantes armis oppressit. Anno 1580. patruo suo Henrico in Regno Lusitaniae successit, ad quod occupandum Ferdinandum Albae ducem cum numeroso exercitu terra validam autem classem mari Olysiponem misit eaque capta Antonium Regni insessorem exturbavit constituto ProRege Alberto Cardinali Archiduce consobrino. Alia praeterea admiranda gessit, quae huius chartae angustiis concludi nequeunt. Anno 1598. cum adolescenti filio tranquillitatem quam bellum relinquere mallet, pacem cum Galliarum Rege pepigit: abdicata etiam Belgii possessione, et in filiam Isabellam cui Albertum Archiducem maritum dedit, translata Philippum filium scripsit heredem in Regnis Castellae Aragoniae Portugalliae, Navarrae. Sub Castellensi complexus Legionis, Toleti Galeciae Hispalis, Granatae, Murciae Cordubae Jaeni Algarbii, Galliarum Regna: Insulas item Fortunatas, Indias Insulas et continentem maris Oceani maris Septentrionalis et Meridionalis, quae exploratae erant, et explorandae. Sub Aragonico Valentiae Cataloniae Neapolis, Siciliae, Sardiniae et Gymnesiarum Regna. Sub Portugallensi Algarbiam ditiones ac civitates in Africa, Insulas aliasque ditiones in mari Orientali. Praeterea eundem Philippum heredem instituit in Mediolanensi Principatu et terris Burgundicis. Paulo post die 22. Julii in ipso apparatu nuptiarum filiae viribus exhaustus et 72. annorum molestiis emaciatus fatali aegritudine corripitur et baiulorum humeris succollantibus ad regiam Escurialis defertur. Hic ingravescente morbo, dum chiragrae ac podagrae dolores novam febrium cohortem vi sua concitant, fati imminentis praescius ad illud itineris momentum se accinxit unde aeternitas dependet: advocatoque Philippo et Isabella heredibus corporis ulcerum tuberibus putridum ostenderit, in mundi fastus, et caducas sceptrorum spes peroravit: tandemque sacris debitis procuratus animam Domino suo reposcenti reddidit. annum mortis sequens Chronicon exprimit

OCCIDIt aC sVperest nato DoMInante phILIppVs
SIC CVbat atqVe orItVr phoebVs In orbe noVVs.

Statura fuit mediocri, sed venusta vultu gravi, sed iucundo: bene compactis membris lata fronte oculis pelitis [?] caesiisque barba spissa et flava valetudine firma et si Fridericum IV. Imp. excipias cunctos maiores suos longaevitate superavit. Coniuges ei fuerunt quatuor. 1. Maria Joannis III. Lusitaniae Regis filia quae 17. annos nata post editum Carolum primo puerperio obiit Vallisoleti 1544. II. Maria Angliae Regina Henrici VIII. filia quam per Lamorallium Egmondanum Gaverae Principem antea sibi desponsatam Wintoniae in thorum accepit regno Neapolis et Ducatu Mediolanensi a patre donatus: eadem nullo relicto semine festinanter terris excessit. III. Isabella Valesia Henrici II. Galliae Regis filia quam Hispani vulgo frenam [?] vocabant, quod pacis inter Gallos Hispanosque vinculum esset: attulit ei in dotem 400000 coronatos solatos, ~~nupta an. 1560 mortua 1568~~ IV. Anna Maximiliani II. Imp. filia nupta 1570. mortua 1580. Sepultus iacet Philippus Rex in regio illo ubi decessit D. Laurentii Coenobio, quod ab ipso extructum septem mundi miraculis octavum accensetur, trium aurique millionum impensis constitisse fama narrat, non relata in ratione sacra supellectile vasis aureis, argenteis et mundo illo templi. Huius palatii architectus fuit Ludovicus Toxius [?] Parisiensis.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Ex Maria Lusitana.

Carolus Austriacus Hispaniarum Infans cognomento Dentatus, vitam inchoavit Vallisoleti 8. Julij 1545. Eam posuit in vigilia D. Jacobi Apostoli 1568. Cum enim affectati imperij et rerum novarum suspicionem de se excitasset et manifesti alij indicia contra eos qui principem gratia locum apud Patrem tenebant prodidisset, mori tamen iussus est. Quo autem lethi genere sublatus sit, hactenus in occulto fuit. Thuanus ex ore Ludovici Foxij architecti historiam fusius recenset: negat Famianus Strada decade prima de bello Belgico. Annus mortis sequenti Ovidij disticho continetur.

FILIVs ante DIeM patrIos InqVIrIt In annos.

Corpus eius depositum est in Monasterio regio D. Dominici in urbe Mantua Carpetanorum.

Ex Isabella Valesia Francica.

Isabella Clara Eugenia Hispaniarum Infans Burgundionum et Belgarum Princeps, nata in nemore Segobiensi 12. Augusti in vigilia D. Clarae anno 1566. Patrinus fuit Carolus frater et susceptrix Joanna Austriaca Caroli V. Imp. filia baptizata a Nuncio Apostolico Joanne Baptista Castaneo, qui postea Urbani VII. nomine Romanam cathedram ascendit. Nomen primum Isabela matre Isabella alterum a die nativitatis tertium a S. Eugenio ArchiEpiscopo Toletano cuius festo aquis lustralibus tincta est. A Rudolfo II. in Coniugem expetita Ernesto a patre destinata Alberto Archiduci reservata cui Valentiae nupsit anno 1599 sponsalibus prius Ferrariae Pontifice Clemente VIII. sacra peragente celebratis: ubi simul et Margaretha Austria Philippo III. Regi in manum convenit. Ab obitu Serenissimi Mariti vidua mansit sacris potissimum operata: nam eodem quo maritum extulit anno sumpsit habitum monasticum tertij Ordinis Francisci fundatrix Coenobiorum Bruxellensium familijs Paulinorum Jesuitarum Nudipedum Carmelitarum discalceatorum Capuccinorum Augustinianorum et Annunciatae Virginis sodalium. Decessit ingens animi femina anno 1633. Cal. Decembr. cui sacro oleo iam delibutae Johannes Baptista Gaston Borbonius Dux Aureliani supremum vale dixit.

Catharina Austriaca Hispaniarum Infans nata Madriti 10. Octobr. anno 1567. Elocata Carolo Emanueli Emanuelis Philiberti ex Margaretha Francica filio Sabaudiae Duci, Caesaraugustae apud Aragones 10. Martij anno 1585. celebratis. cui solennitati praeter alios magno numero Principes interfuere Antonius Perenottus Granvellanus et Hispalensis Regionis Nuncius Apostolicus, Cardinales. Dote constituta 500000 ducatorum.

Ex Anna Austriaca.

Ferdinandus Austrius Hispaniarum Princeps natus 4. Decembr. D. Barbarae festo anno 1571. qui tamen minime vitalis intra aetatis annum quartum vita excessit, 18. Octobr. anno 1575. cum Regnum Lusitaniae illi pater destinasset. *

Jacobus Austrius, Hispanis Diegus, sive Didacus, nondum expletis
vitæ sui lustris 11. Cal. Decemb. anno 1582. immatura morte extinctus
est. Fuit hic primus, cui post adeptam Lusitaniam regni Ordines ut Principi
suo et futuro Regi anno 1581. mense Decembri, Thomarii vulgo Tomar
juramentum fidelitatis praestiterunt. Verum sequenti anno eius occasum
maestus parens et cum eo pellata Hispania luxit quod e puerili pectore
mentis quaedam canities se proderet et spe magna res maximas minaretur.

Laurentius Austriacus, paucis historicorum observatus hactenus
nisi quod Vasconcellium in Lusitania Historia illius meminisse memini
quem tamen intra pueritiæ annos constitutum vitam reliquisse memorat.

Maria Austriaca Hispaniarum Infans velut Solstitialis herba
parumper fuit repente occidit. Tenera enim infantiæ ætate defloruit.

Philippus III. Austriacus Hispaniarum et Indiarum Monarcha
utriusque Siciliæ Neapolis et Hierosolymorum Rex, Magnus Asiæ et Africæ
Dominator, Insubrium Dux. Mundum ingressus 14. April. 1578. et a
Wenceslao Cæsaris fratre qui in Hispaniam venerat apud avunculum
educandus e sacro fonte susceptus, ob pragravatam morbis valetudinem
minime vitalis credebatur sed superum beneficio in sceptra servatus est.
Ipse enim fratribus omnibus defunctis unicus superstes die 12 Novemb.
anno 1584. Mantuæ Carpetanorum verus germanusque paternorum diade-
matum successor publico sacramento cognitus dictusque est: sacra faciente
Gaspare Quiroga ArchiEpiscopo Toletano, praesentibus Granvellano Placen-
tiæ Salmanticæ Zamoræ Avilæ Segoviæ Conchanum Saguntii et Oxomæ
Episcopis necnon Japoniorum Regum legatis. Adolescentiam illius di-
rexit Petrus Faxardus Velesianum Marchio morum praefectus magnæ
autoritatis et prudentiæ singularis laude clarus. Amisso patre habenas
sibi commissas accepit illius Imperij, cui a condito mundo nulli Regum maius
contigisse scriptorum monumentis proditur, adeo ut quocunque se die noctuque
sol vertit nunquam in Philippico Regno cernere occasum semperque terram
aliquam Hispanicæ ditionis illustrare existimetur. Anno 1599. mense Aprili
die Dominica in Albis Valentiæ confirmatæ sunt nuptiæ coram Oratore Pon-
tificio et Roderico Castrensi Cardinale ArchiEpiscopo Hispalensi contractæ cum
Margaretha Austriaca Caroli Archiducis filia Ferdinandi II. Imp. Augusti sorore
natura coeliq. dotibus praecellente femina: quæ incredibili magnificentiâ peracta
tricies centenis aureorum millibus stetere: cum prius Tabulæ Dotales Græciæ confectæ
et manu Oratoris Hispanicæ Guilielmi de S. Clemente et Episcopi Lavantini sub-
scriptæ fuissent. Inter intimæ admissionis palatinos flagranti gratia Fran-
ciscum Sandovallium Lermæ ducem complexus est qui tamen ad extremum e summo
illo culmine delapsus, lubricæ in Aula fortunæ novam orbi fabulam dedit.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Anno 1609. Maranos et Maurorum reliquias, qui Turca in partes accito regno perniciem moliebantur, ex universa Hispania exturbavit, quorum nongenta millia capitum solum vertere, et in Africam traijcere coegit. Anno sequente 20. Novembr. Laracham Africae propugnaculum saepius a maioribus irrito conatu tentatum, incredibili Hispaniae commodo potestati suae subiecit. Hoc castellum in ora maris Africi non longe a Gaditano freto assurgit situ loci et flumine munitissimum, quod sinuosis flexibus et mansuta ~~[illegible]~~ satorum mole natura quoq. armavit et piratis ac latronibus receptaculum praebuit. Quo occupato tanto maius gaudium Hispania accepit, quanto graviorem fremens Turca dolorem quia et suis classibus quas in Lusitaniae fretum immittere constituebat, hybernacula pararet illud, suo imperio adiungere meditabatur. Sed et non procul inde in Oceanum se exonerat fluvius, cuius et marinorum fluctuum reciprocatione sinus efficitur capacissimus, qui omnium piratarum sentinam in Herculeum fretum confluentem in suum velut alveum excipiebat, Marmoram appellant: sane non modo fortiter expugnavit sed contra Turcarum ingentem classem anno 1614 sub ductu Ludovici Faiardi masculè defendit. In India Orientali memorabiles victorias reportavit: in quibus illa palmaris cum Andreas Furtadus de Mendoza famosum Tyrannum Cuntalem superavit et captivum Goam duxit ubi theatro publico scelerum poenas capite luit. Anno 1615. mutua cum Regibus Francorum iam ante pacta connubia liberorum consummavit: desponsata Anna Infante Hispaniarum Ludovico XIII. Regi Galliarum. Princeps mira naturae benignitate ad pietatem, moderationem, mansuetudinem et justitiam efformatus: quem immatura mors intercepit pridie Calend. Aprilis anno 1621. cum in monasterio Nudipedum febri correptus sacris ab Hieronymo de Florentia omnibus rite procuratus animam exhalasset. Eius obitum mira rerum in Hispania mutatio excepit, Seianis omnibus aula pulsis, qua de re videas Historicorum libros.

Anna Maria
Mauritia Hispa-
niarum Infans nata
2. Sept. die Mauritio
Martyri et comilitonibus
Thebanis sacro 1601.
Desponsata 1615. 18. Oct.
Burgis in Hispania Ludo-
vico XIII. Regi Galliarum
pronubo Christophoro
Sandovallio Uzedano Duce,
Lermaei Ducis filio. Eo-
dem die Burdegalae in Aqui-
tania fiduciarias nuptias
Philippus Hispaniarum Princeps
... cum Elisabetha Borbonia
Galliae Regis sorore contraxit,
per procuratorem suum
Carolum Lotharingum Guisae Ducem.

Maria
Austriaca
Hispaniarum
Infans vitam
auspicata est
Vallisoleti Cal.
Febr. 1603. sed
Cal. Martij
intra mensem
reliquit.

Maria
Austriaca
Hisp. Infans,
nata in Coenobio
D. Laurentij Escu-
riali 18. Aug. 1606.
Herois omni vir-
tutum concentu
spectabilis: cuius
matrimonium
tantopere ambijt
Carolus Walliae
Princeps Jacobi
M. Britanniae Regis
filius ut cum Georgio
Villierio Buckinghamiae
Duce Hispaniam peteret:
sed arcana coelestis provi-
dentiae arbitrio Ferdinandi
III. Hungar. et Bohem. Regis
thalamo destinata fuit. qui
eam ineunte anno 1631. so-
lemni ritu domum deduxit
hactenus binae prolis matrem.

Carolus Austrius Hispaniarum Infans
genitus est Mantuae Carpetanorum
15. Septembr. hora nona cum dimidia
post meridiem anno 1607. In aetatis
illo flore cum praeclara minaretur
et dignas regia indole virtutes adfecta-
ret vix annum vicesimum quintum atti-
gerat cum inter ipsa gloriae incrementa
maligna fati lege interceptus est
anno 1632 praecipiti iam in autumnum
aetate.

Ferdinandus Austriacus Hispan. Infans natus in Scuriaco D. Laurentij 16 Maij 1609. Ubi ad praetextatam aetatem venit, Archiepiscopus Toletanus factus est et Rom. Ecclesiae Cardinalis, titulo Diaconi S. Mariae in porticu: Hispaniae Primas, Magnus Castiliae Cancellarius, prior Ocratensis, et Abbas Alcobatiae. Superiore anno auxiliaribus Hispan. Regis copiis praefectus 16000 bellatorum in castra Caesaris deduxit et in societatem nobilis illius a Ferdinando Hungar. et Bohemiae Rege ad Nordlingam partae victoriae venit: Hinc in Belgium digressus Provincias Regi fratri subditas gubernandas suscepit, quas hodieq. contra Hollandicum Martem et hostes alios prudenti consilio et generosa virtute tuetur.

Margareta Alfonsa Austriaca Hisp. Infans nata Lermae veteris Castellae urbe 24. Maij h. 12. post merid. 1610. sed brevis aevi metam attigit.

Alfonsus Mauritius Hispan. Infans cognomento Carus quod matri carae steterit, quae illi pariendo vitam impendit, Rachelis fatum renovans. Sed nec ille tamen Beniamin fuit, ut postea qui 22. Sept. 1611. natus non longe a matris obitu decessit. Cur quartus hic Regis filius Meterano lib. 32. Histor. Amedeus nominetur, causam comminisci non possum.

Philippus Dominicus Victor, nonnullis Philippus Aurelius Eugenius dictus, qui nunc est Philippus IV. Hispaniarum et Indiarum Monarcha Catholicus, in lucem prodijt 8 die Aprilis feria sexta septimanae sanctae hora nona cum dimidia post meridiem anno 1605. pridie Pentecostes lustrico sacro ablutus est a Cardinali Toletano coram Burgensi et Pinciano Episcopis, in baptisterio, in quo D. Dominicus ablutus perhibetur, ferente puerum in ulnis Francisco Sandovallio Lermae Duce qui eum Victori Amadeo Sabaudiae Duci susceptori tradidit. Defuncto Patre Regni habenas anno aetatis XVI. suscepit, tanto populi applausu ut Deus ex machina videretur descendisse qui accisis Hispaniae rebus praesentem opem ferret. A quo tempore arma iterum induit, quae duodecennales bellorum furiae pausillo suspenderant contra Foederatos Belgas hactenus qua terra qua mari bellum gerens. Sub signis illius steterunt exercitus qui in Italia Germania Hungaria Bohemia Belgio militarunt. Intimi Consilij Directorem habuit Balthasarum de Zuniga virum gravitate et doctrina magnum, cuius vita functi in locum surrogavit Gasparum Gusmannum fani Luciferi Ducem Comitem Olivarae Hispaniae Grandem et supremum Stabuli praefectum. Ferdinandum Caesarem Augustum durante Germanicorum motuum aestu milite et auro liberalissime hactenus iuvit. Bredam firmissimis operibus munitum oppidum ductore Ambrosio Spinola admiranda inauditaq. circumvallationis instituta magnitudine expugnavit, quod ut obsidione liberarent Batavi supra viginti aureorum milliones nequicquam prodegerunt. Caetera quae tredecim ab hinc annis illius auspicijs passim gesta sunt bella, historicorum calamus stylo signavit. Supersedeo igitur scriptione ne actum agam: imo plus agam quam sit actum. Deum obtestamur ita porro faceat eos gerat, ut eo neq. maiorem neq. meliorem publicae felicitati recuperandae atq. stabiliendae sperari aut optari potuisse orbis intelligat. Vivit in eius consortio Elisabetha Henrici Magni Galliarum Regis filia anno 1615 desponsata denata anno 1644. 6. Novemb. Styl. nov.

Maria
Margaretha
nata 14. Aug.
621. denata
intra horas
viginti et
Escuriaci
sepulta.

Margaretha
Maria
Catharina
nomen sortita
ab Avia Regia
Infante sorore
Patris et Diva
Catharina
cuius festo aquis
salutaribus
tincta est.
vitam hausit
23. Novemb.
1623. quam
[…]ondum tri-
mestris reliquit.

Maria
Eugenia
nata 21. Novemb.
625 et sequenti
anno sacro fonte
lustrata: pro qua
[…]deiussit Franciscus
Barberinus Cardinalis
Urbani VIII. Pontificis
[…]atrui sui nomine,
et Maria Infans
Hispaniarum
Philippi IV. Regis
soror. obijt 20.
Julij an. 1627.

Isabella
Teresa
nata in
Profesto
omnium
Sanctorum
stylo novo
anno 1627.
sed brevis
vitae termi-
num emensa
fatis con-
cessit.

Maria
Anna
nascitur
17. Januar.
1636.
denascitur
8. Decemb.
anno
eodem.

Baltasar Carolus Dominicus.
Austriacus cuius natalis
incidit in diem 17. Octobris
anno 1629 qui festivo Hispaniae
laetantis applausu exceptus est,
institutis collucentium per noctem
ignium hilarijs: sequenti mense
Novembri sacro rore ablutus
est ab Antonio Zappata Cardinali.
Memini me alibi legere praeter
tria illa nomina Lucae quoq;
et Philippi ipsi indita esse:
de quo certi affirmare nihil
possum.

Extra matrimonium

Don Isidorus
de Austria.
qui iam magnus
in Castilia Ordinis
S. Joannis Hieroso-
lymitani Magister
designatus erat.
obijt anno salutis
1634. aetatis octavo.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Veteres Austriæ Marchiones et Duces.

Marchiones quos limitum et claustrorum Imperii defensores Tacitus vocat, olim Provinciam demandatam ab Incursionibus hostium tutabantur. Hos Carolus Magnus Saxonum et Vandalorum bellis occupatus, certis limitibus præfecit, arcendis hostium invasionibus. Dicti quasi limitum Judices; Fitq; eorum mentio in Constitutione Ludovici Pii Imp. quæ extat apud Goldastum tom. 2. Fuerunt autem adversus Bohemos constituti Marchiones Misniæ: Adversus Henetos et Obotricos, Brandenburgenses, Badenses, contra Gallos, quos Custodiam Rheni habuisse, alibi legimus. Rursum, qui in Norico Mediterraneo Sclavos à finibus prohibuerant, Marchiones Carinthiæ: qui Pannoniam ab Hunnis defenderant, Marchiones Austriæ dicebantur. Quam Terram Aventinus scribit partem esse Norici et Germaniæ magnæ ad utramq; Danubii ripam, antea Hunniam eandemq; Avariam vocatam: quò pulsis Hunnis excisisq; Avaribus Carolus M. colonias deduxerit, à quibus Osterricha atq; Osterlandia, i.e. Regnum atq; Terra Orientalis dicta sit, Unde Austriæ nomen Latinâ inde formatum sit. Primus huic limiti à Carolo M. præfectus fuit Geroldus, quem Annales Augienses, teste Radero, Bavariæ Comitem faciunt. Hic Hunnico bello cum Erico Forojuliensium duce mortem oppetiit, missili temerè effuso, incertum cujus manu, trajectus. Hunc subinde alii atq; alii excepere, donec Leopoldus I. Henrici Aucupis Imp. beneficio Provinciam hanc accepit: Cujus hîc Familiæ seriem attexiimus, quæ ex variis Autoribus congesta à Nobis est: Henrico Pantaleone tabellam eandem adumbrante, quamvis non ubiq; cum probatis Historicis conveniente. Cæterum Marchiones isti antiqui Alaudas quinq; aureas scuto cæruleo gessere, ut ex Guellimanno et Radero discere licet, quorum hic Mausolæi Leopoldo Pio erecti imaginem in Bavaria S. publicis dedit.

LEOPOLDUS, (ut Otto Frisingensis hujus Familiæ illustre Decus et Cuspinianus magnâ similitudine veri referunt:) Alberti Babenbergensis Comitis, qui ab Hattone Moguntino per fraudem ex arce sua ad Gladium extractus est, filius, insigni Animi et Corporis fortitudine præditus. Hic cum ephebus Henrico Aucupi venanti latus tegeret, accidit, ut Cæsari telum in feram libranti arcus rumperetur. Quod infortunium Leopoldus correxit suo arcu, ut erat intentus, tempestivè subjecto: quem cum in feram feliciter laxasset, laudata officiosi Juvenis dexteritate,

eidem pollicitus est, quæ prima Provinciarum Rectore orbaretur; illius Imperium navatæ
operæ præmium illi se potissimum concessurum. Igitur Anno 928. cum Rudigerus de
Pechlaria Orientali limiti Præfectus decessisset, Leopoldus promissi Cæsarem
communefacit, qui extemplo Competitoribus omnibus antelatum votis sui damnavit.
Constitutus ergo Marchio Austriæ Hungaros Mocotidem paludem trans-
gressos repressit, et Melicensem arcem /: ferreum castrum dictum :/ Hemori
Cognomento Hillæ ereptam in Templum commutavit: Cui D. Colomannus Hiber-
niæ Regum Sanguis apud Stockeraviam in Bojorum finibus pro exploratore
captus, et in arborem actus, ab Henrico Leopoldi filio postea illatus est.
De quo vide Brunnerum in Boicis solertem Historicum, et Martinum Zeile-
rum in itinerario. Habitavit in dicta arce Melicensi, et bissenos ibidem
Canonicos annuo proventu locupletavit, ut juventutem bonis artibus infor-
marent. Grandævus jam curas titulumque Marchionis Henrico filio transcripsit,
ut ex Literis intelligere est, quibus adhuc ipso Henrici nomen præscribitur. Annum
Leopoldi ultimum Ditmarus Merseburgensis Episcopus signat, nempe nongentesi-
mum nonagesimum quartum, quo illi mors acerba et indigna contigit. Apud
Berwardum Wirceburgensem Præsulem Patroni illius Ecclesiæ ferias VIII. Idus
Julias agentem, et pervigilio peracto liberali ludo vacantem Evergeri ab
Henrico Leopoldi Nepote ex oculati cliens, intentus in hunc ipsum Patroni sui
hostem præsentem arcu, exerrante sagitta, Leopoldus graviter icit, ex quo
vulnere VI. Idus Julii expiravit, bonorum omnium cum dolore, qui sublatam cum
eo virtutem et prudentiam, eximia in hoc viro ornamenta lamentaban-
tur. Uxor illi RICHARDIS illustri virtute fœmina, Ottonis Ducis Saxo-
niæ et Brunsvicensis filia. Soror Henrici I. Imp. cui inter paucos charus accer-
ptusque fuit. Testantur hoc præter Cuspinianum, Annales etiam Brunsvicenses.
Sepultus in medio Templi Melicensis, tumulo à terra altius elevato, ut intuentibus
in oculos magis incurrat. Liberi illius sequentes sunt: Licet Henningerillis
nullos, Reusnerus duos saltem attribuant; Alii autem planè seriem confun-
dunt.

POPPO ex Bambergensi Præposito Henrici II. Cæsaris electione et Cleri postulatione designatus
Archiepiscopus Trevirensis. Hujus virtuti tantum tribuit Cæsar ut Adelberoni palam affirmaverit
de eo, se Indomito domitorem invenisse: Cujus factionem non modo elisit, sed alterius cujusdam
etiam Adelberti, latrociniis infame Castellum Cruci Triumphanti Sacrum insigni Stratagemate
expugnavit: Cujus narrationem ex Joanne Bertelis suppeditat Andreas Brunner lib. 9.
Annal. Boicorum. p. 712.

Ob devotionem, qua loca Christi calcata vestigiis videre desiderabat, Palæstinam adiit; ex qua Simeonem Sinaitam Treverim usq; secum duxit. Ubi magnificum Templum in honorem Archangeli Michaëlis construxit: cui, cum Simeon ille defunctus fuisset, illatus paulatim ab ipso denominationem accepit. Quod et hodie Basilica Simeonis nuncupatur. Floruit etiam sanctitatis opinione, quoniam sepulcrum ejus à Danis religionis ergo ex voto frequentabatur: Cui etiam Maximilianus I. Imp. videndi desiderio captus Ao 1517. recluso tumulo mortuum invenit eodem situ jacere, quo ante annos quingentos, et quod excedit, in exciso è lapidea Templi mole sepulcro conditus fuerat, omni tabis et Vetustatis injuria superiorem, vestimentis integris et illæsis. Obiit Ao 1047. Quem malè pleriq; decennio ante 1037. defunctum scribunt. Poppo enim adhuc superfuit, cum Leopoldus Alberti filius, Pipponis ex Fratre Henrico pronepos terris valediceret.

ERNESTVS, Marchio Austriæ Dux Alemaniæ, quem Fabrici, aliiq; perperam Leopoldi Nepotem faciunt, cum Dietmarus, qui isto tempore vixit, disertè illius filium nominet. libr. 6. Chron. Successit Ao 1012. Hermanno III. Alemanniæ Duce Conjugis suæ fratri in Principatu Alemaniæ Henrico II. Rege inaugurante. Communem fermè cum Parente mortem tumulumq; sortitus est. Adalbero enim Comes eum telo in feram emisso stravit in Venatione. quod cum funestum sibi agnosceret, familiares rogavit, errorem hunc fortunæ, non Adalberoni imputarent: hunc se absolvere, illam non accusare. Imperata morte naturæ, et Deo satisfacturũ. Igitur cum Sacerdotis inopia premeretur noxas suas astantibus confessus, inter suorum Lachrymas ultimis ad Uxorem mandatis editis plenus spe immortalitatis beatè decessit pridie Cal. Junii Ao 1015. Tumulatus Herbipoli juxta Patrem, ut rogavit. Uxor GISELA filia Hermanni 2. Alemaniæ Ducis ex Gerbirga Rudolfi Burgundiæ Regis sorore filia, Vidua Brunonis Saxoniæ Palatini, quæ post mortem hujus Ernesti Conrado II. Imp. denuò nupsit. Guilliman. in Habsburg. ~~libr.~~ lib. 4.

ERNESTVS II. junior Dux Alemaniæ Goslariæ Imperatoris jussu 8. Julii renuntiatus Patris Successor Ao 1015. Decennio post cum Welfone Altorfi Comite contra Conradum II. Imp. Vitricum suum rebellavit. Quod cum denuò faceret, anno 1028 ducatu suo exutus, ad preces tamen GISELÆ Matris eodem iterum donatus est. Cum verò tertium rebellis, Conrado bellis Hungaricis Polonicisq; implicito Castrum Falcostenium ad Sylvam Herciniam Mangoldi Comitis Nellenburgensis cum suis foederatis obsideret, cum Mangoldo acie congressus occubuit. 16. Cal. Septemb. Ao 1030 Guillimañ. lib. 4. Habsburg. Uxor filii ERCKELGARIS Sifridi Palatini juxta Rheni, ut Fabricius, Reusnerus, et alii plures tradidere, sed Comitis ad Mosellam) Mosellani filia (ut rectè Pistorius, Raderus, Brunnerus solertè harum rerum scripsere) S. Cunigundis Soror.

HERMAÑUS cum Ernesto fratre gemellus. A cujus obitu Ducatum Alemanniæ à Conrado II. Imperatore suo Vitrico impetravit. Cœnobium [illegible]ense restaurasse scribitur. Comitatus est Vitricum hunc suum Imperatorem in Italiam Ao 1035. Quo per Adriatici Littoris oram in Germaniam redeunte, ipse Tridenti pestilentia laborantis exercitus contagio infectus, vitam exuit, ibiq; sepulcrum sortitus est. Quo defuncto Conradus Henrico filio Ducatum Alemanniæ commisit.

HENRICUS I. Marchio Austriæ, Cognomento Rebellis, quod diu Romani Imperii Obsequium detrectaret. Postea tamen Henrici V. Cæsaris viribus in Ordinem redactus, imperata obedienter fecit. Rexit Marchiam hanc Austriæ annis 35. Morte subita extinctus et in Cœnobio Mellicensi à Patre constructo cum Conjuge funeratus est Ao 1018. ut refert Cuspinianus. Dictus est etiam à robusto corpore Ferreus. Causa verò rebellionis in Imperatore fuisse traditur, quod Henricus Hezeloni fratri Conjugis suæ Cunegundis ducatum Bavariæ contulerat, quem sibi tanquam justo hæredi deberi affirmabat. Uxor SUENHILDIS, Matrona nobilissima, cujus familia hactenus investigari à Nemine potuit: Etsi nonnulli cujusdam Sueviæ ducis viduam fuisse memorent.

ALBERTVS Austriæ Marchio, cognomento, Victoriosus, quod Ovonem Hungarorum Regem, (ita eum nominat Hermanus Contractus) alii Abbam dictum Marchiæ Orientalis limites infestantem ingenti clade mulctasset, de quo vide memorabilia narrantem Brunnerum in Boicis Libr. 10. Rursum quod Hungaros, qui Petrum Regem ipsius generum excœcaverant, et Andream illi Suffecerant, collecta manu aggressus memorabili clade concidisset. Magnam ulterioris Austriæ portionem feudali titulo ab Imp. obtinuit. Conradum Bojariæ Ducem ab Henrico Imp. Principatu suo deturbatum et exauctoratum re et Consilio adjuvit.
Diem suum extremum clausit Ao 1056. Vitæ Consortem habuit ADELHEIDIM Petri Hungariæ Regis Sororem, quem auxilio Henrici III. Imp. devicto Ovone in Regnum reduxerat. Qua ratione Levir Alberti dictus fuit Petrus ob Sororem Giselam, quæ ex Caroli Magni familia traxit originem, affinitate S. Sigismundum Burgundionum Regem contingens.

HEMMA Radboti Comitis Andechsii et Sumontoriani " sive Hodenwarti " Conjux, cum quo celebre Superioris Bavariae Coenobium Thierhaubtense familiae Benedictinae liberaliter restauravit et adeo ut fundatorum nomina ambo meruerint. Etsi Thassilo Bavariae Dux illud primitus extruxerit.

LEOPOLDUS II. Marchio Austriae, cognomento Fulmen et Terror belli, (quem male pleriq; Alberti Victoriosi fratrem faciunt teste Hermanno Contractu) cum Patre in Hungaros movit, et Ovonem spectata virtute atq; incredibili felicitate profligavit, nec antea acquievit, quam Henricus Caesar venia Ovoni facta, regni partem cum illo pacisceretur. Atvero postea, dum Nuptiis, quibus Agnes Pictavorum Principis Guilielmi filia Henrico III. Caesari despondebatur, Ingelheimium evocatus interesset, ipso juventae flore, praematuro exitu raptus, destinatum Laetitiae diem luctu sui funeris abrupit. Corpus Treviros delatum, et ibidem tumulatum, cujus obitum Veteres Pastorum libri V. Iduum Decembr. A° 1043 consignarunt. Uxor FROWIZA Ottocari primi Styriae Principis filia.

Errat Wurfbeinius qui annum mortis 1060. ponit.

ERNESTUS Marchio Austriae dictus Strenuus, Item Romani Imperii miles. Cum enim illo aevo Ungari saepius fines Imperii incursarent, tanquam Strenuus bellator eos a finibus suis rejecit. Virtutis suae praemium hoc retulit, ut Advocatus Episcopatuum Laureacensis, Salisburgensis et Batavieusis constitueretur a Caesare Henrico IV. Qua[...] de suo in Caesarem studio nihil remittens, ejusdem partes contra Rudolffum Rhemfeldensem Alemaniae Ducem Socerum suum secutus est. Occubuit autem in praelio contra Saxones apud Ustrotum flumen commisso A° 1075. Uxorem habuit Mechtildem Rudolfi Rhemfeldensis electi Caesaris filiam, cum qua tumulatus in Melico quiescit.

JUDITHA, quam Pantaleon Agnetem facit, quae in flore Virginitatis mortalitatem explevit.

ALBERTUS cognomento Severus, Marchio Austriae, de quo nihil quae Caspinianus narrat, quem vide, si lubet. Uxor JUDITHA Bloniae Ducis filia: e qua nullos sustulit Liberos.

LEOPOLDUS III. Marchio Austriae, ob corporis proceritatem et morum Elegantiam dictus Pulcher: ab Imperatore praeclarissimus, nobilissimus et fidelissimus S. R. J. Princeps ac Dominus appellatus. Paternarum ditionum ex asse haeres: bello Uratislaum Bohemiae Regem, et Germanum ejus Conradum Moraviae Marchionem, in Austriae limitem sese effundentes fortiter gesto, Salomone Hungarorum Rege Exule in Regnum reducto, et Profectione cum Gotofredo Bullionio in Palestinam suscepta, famigeratus. Extruxit Templum in honorem SS. Philippi et Jacobi Apostolorum eo loco, quem hodie ab Azone Cognato Austriae Mareschallo ac Pincerna Azmansstiften quasi Azonis pratum, dicunt. Est hic Azo, qui nobilissimis in Austria familiis originem suam dedit. Nempe Küningiae, Sumenbergicae, Volckersdorfiae, Lichtensteiniae, Starckenbergicae, Puchbergicae, Hackenbergicae, Fursteiniae, Schonbergicae, Wittingavio, Bottendorfiae aliis, quae omnes veteres Austriae Marchiones propinquitate contingunt, ut docet Caspinianus in Austria. Caeterum Leopoldus Melico, expulsis Canonicis, Sodales S. Benedicti imposuit, et sub annum 1096. naturae debitum persolvit. Uxor ITHA Henrici III. Imp. filia IV. Henrici Soror, quae ab Expeditione Syriaca redux in Graecia decessit.

RICHARDA, Uxor Conradi Hirsuti Comitis Regensbergensis, quae vidua Henrico Ristenburgensi denupsit.

HILDBURGIS vel Heliopyrga nupta Borivvino Duci Bohemiae Uladislai Regis filio. Areppecius apud Raderum vocat eam Borsinoium.

N. Consors Alberti Comitis de la Arin.

ELISABETHA, Uxor Otochari Tauriscorum Reguli, quem Marchionem Styriae appellabant.

N. desponsata Leopoldo Marchioni Moraviae.

N. Sighardo Scharsach Comiti Lastiboriensi, cum qua Comitatum Schalanum in Austria accepit.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

LEOPOLDUS cognomento Pius, Marchio Austriæ, vulgò dictus Pater pauperum quem Caspinianus in Egenos liberalem, in oppressos clementem, in feroces severum fuisse refert. Patri vita functo juvenis admodum successit, et octennio post militaribus insignibus ornatus, Henrici IV. et V. Imperatorum patris cum nato, dissidio, patris partes primùm secutus, à filio postea Henrico V. spe nuptiarum Agnetis Sororis inductus, à Quarto ad Quintum se contulit. Matrimonio igitur sibi copulavit Aº 1106. AGNETEM Henrici IV. Imp. filiam, Henrici V. Sororem, quæ nonita priden a Friderico Suevorum Duce viduata fuerat. Suscepit ex ea Liberos denos octonos, quorum Septeni in Ephebis decessere, undecim superstites plerique omnes magnis rebus gestis posteritatis memoriam meruerunt. Geminas ab Hungaris retulit victorias, alteram à Rege Stephano II. Alteram cum ad Leita flumen, quod hodie Austriam ab Hungaria dispescit, eosdem fudisset. ipso Aº 1111. fundare cœpit præclarum illud Neuburgæ Claustris monasterium, quod Deiparæ Virgini sacrum Canonicis Secularibus primo commendavit, Ottone filio ejus loci postea præposito constituto. Canonicis postea remissius res suas agentibus, abrogatis, Regularibus B. Augustini sub ordine Canonicis illud concessit, cujus basilicam Aº 1131. 3. Cal. Conradus de Abensberg Archiepiscopus Salisburgensis, cum Synergis Bataviensi et Gurcensi Episcopis, dedicavit. Concessionis hujus diploma recitat ex Vito Arenpeccio M.S. Laderus in Bavaria S. Volum. 3. p. 14[illegible]. et seqq. Anno 1127. Alterum S. crucis monasterium duodecimo à Vienna Lapide in valle umbrosa condidit, et Liberalibus impensis dotatum, una cum domicilio D. Bernardi Alumnis Ordinis Cisterciensis, qui ad Claram vallem recens coaluerant, e Morimundo accitis consignavit. Defuncto Henrico V. Imp. inter Competitores Cæsarei Culminis, Conradum Sueviæ Ducem et Fridericum fratrem, nec non Carolum Flandriæ Comitem, Leopoldus fuit quoque. Sed prævaluit Electio Lotharii, cum quo in Italiam profectus est. Monasterium Mariæ-Collense et Melicense, in ruinas, vetustatem et egestatem versa reparavit et Censibus auxit. Mortem obiit inter fratrum Cisterciensium Lachrymas Aº 1136. die 15. Novembris. In censum Indigetum referri meruit ab Innocentio VIII. Pontifice, qui publicis tabulis anniversariam illius memoriæ hunc ipsum diem consecravit: Eo inter senes Austriæ Patronos tutelares religioso Austriaeorum cultu celebratur hodieque. Perperam illi Henninges alterum Conjugem attribuit, Annam Theodorici Ducis Lotharingiæ filiam: decessit enim ille superstite adhuc Agnete Conjuge prima.

I

BERCHTA desponsata Henrico Burggravio Ratisbonensi. ut scribit Joannes Enenchelius in libro Principum.

ELISABETHA nupta Hermanno Thuringiæ Landgravio. Henninges Ludovicum vocat. Sed recte Enenchelius Hermannum.

Septem alii liberi, duo Nobilioris, quinque sequioris Sexus in tenera ætate sublati, in Noviburgi Cœnobio juxta Parentes tumulati jacent.

AGNES elocata Boleslao Duci Poloniæ.

GUTHA juncta Montisferrati Marchioni, quem Cuspinianus Reinerum nominat. Enenchelius Rudgerum. Philippus Jacobus Bergomensis. Guilielmum II.

GERTRUDIS. Consors Uladislai Regis Bohemiæ, qui à fratre, veneno inter Mensa sacra propinato sublatus.

ALBERTUS Marchio Austriæ, cognomento devotus, advocatus Cenobiorum à Patre extructorum institutus, Ungaricis tropæis clarus. Patri ut primogenitus successit, sed in ipso flore juventæ, cum Bavaricum etiam Principatum administrasset, extinctus è. Uxor Belæ Caeci Hungariæ Regis Soror, Almi filia: ex qua nulla proles.

ERNESTUS Austriæ Marchio excellentissima forma adolescens: sed brevis ævi terminum anno ætatis decimo octavo absolvit.

CONRADUS ex Bataviensi Episcopo et S. crucis Præsule factus est Anno 1164. 3. Cal. Julii Archiepiscopus Juvaviensis Et ab Alexandro III. Pontifice pallio donatus. Fuit Vir doctus, probitate vitæ, et usu rerum clarissimus. Præfuit Salisburgensi sua Ecclesiæ annis ferè quinque, Mortuus A. 1168. Vide Metropolim Salisburgensem Wigulei Hundii.

OTTO Episcopus Frisingensis, virtute, ingenio, Religione, scriptis Nobilis, est ille quem Ottonem Frisingensem nominamus, qui res ab Orbe condito in Annos digessit, et Friderici Barbarossæ cujus patruus erat, acta in Literas misit. Fuit primò præpositus Neoburgi in Austria Monasterii à S. Leopoldo patre fundati. Postea Lutetiam Parisiorum missus, cum [illegible]

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

sodalibus Morimundense Cistertiensium Cœnobium ingressus Abbatis dignitatem gessit. A. 1138 ad Frisingensem Pontificatum provectus. Fundavit Monasterium Schefftlariense Anno 1140. Ordinis Præmonstratensium. Sequenti anno alterum ejusdem familiæ S. Petri in Nova Cella. A. 1147. Cum Imp. Conrado in expeditionem Hierosolymitanam profectus vix mortem evasit, De morte obitus variant Historici. Cuspinianus ponit annum 1158. Aventinus 1160. Radericus Frisingensis Canonicus, Ottoni familiaris, et ejusdem Continuator 1159. quem sequitur Baronius. Quæ sententia mihi propior vero videtur.

LEOPOLDUS V. Marchio Austriæ, Cognomento Largus, quem ob Amorem Pater Henricus majori filio in Provinciæ administratione præposuit. Hic à Conrado Romanorum Rege fratre uterino DUX BAVARIÆ creatus, sed ab Henrici Nigri filio Guelfo profligatus fuit, quam Cladem emendavit hostibus domitis et ad officium compulsis. Cœnobium S. Crucis à Parente fundatum vectigalibus, fundis, pratis egregiè locupletavit. Sub hoc Hadmarus de Chuenring cum Gertrude Conjuge Monasterium Zuetlense 1138. fundavit. Hominem exuit in Cœnobio inferioris Altaich Ordinis Benedictini ad Danubium sito. Corpus delatum est in Austriam, et in Monasterium S. Crucis sepultum A. 1142. Uxor MARIA Sobieslai Ducis Bohemiæ qui Uladislai Bohemiæ Regis natus fuit, filia. E qua filiam suscepisse author est Patricius, quæ Henrico Wethin et Zorbecæ Burggravio enupserit. qua de re ampliandum pronuncio. Cuspinianus nihil ex ea Liberorum tulisse memorat, quia paucis annis ei convixerit.

HENRICUS II. Austriæ Marchio, à proverbio, quod crebro in lingua habuit, Ja samer Gott (quasi dicas: ita me Deus amet.) Cognominatus vulgo. A Conrado III. Imp. post fratris obitum Bavariæ Dux creatur, quam annis quatuordecim gubernavit. Exorta inter eum postea et Henricum juniorem Saxoniæ Ducem gravi controversia: Ita eam Fridericus I. Imp. diremit: ut Henricus Marchio Ducatu Bojariæ cederet Henrico Duci Saxoniæ, ea Conditione, ut ipse Dux vicissim, juri, quod in nonnulla Austriæ loca habebat, præcipuè ab Anaso amne ad flumen usque Oeni, Ob der Enß quæ Marchia Superior vocabatur, et quam à Bojariæ Ducibus Austriæ Marchiones feudali titulo recognoscebant, renunciaret. Austriæ autem Principatum liberè Henricus et posteri possiderent. Hanc ut magis vel illustraret Fridericus Cæsar, vel Ditionum jacturam honoris prærogativa pensaret, utriusque Cis- et ultra Anassum Austriæ Dominationem in unum contulit, et ex iis conjunctis Ducatum sub duobus vexillis fecit, atque Henricum ex Marchione PRIMUM DUCEM nominavit, supra alios Imperii Principes magnis immunitatibus et Privilegiis donatum. Diploma recitat Franciscus Guillimannus in Habsburg. lib. 5. c. 4. Cæteras Austriæ Ducum nobiliores prærogativas sub Friderico ultimo infra memorabimus. Fuit vero Henricus princeps belli egregius, qui Marchioni Styriæ Ottocaro juniori arma intulit, et Geisæ Hungarorum Regis exercitum bis circa fluvium Leitam profligavit. Sobislaum Bohemiæ Regem bello attrivit. Ut nominis sui famam in memoriam posteritati mitteret Cœnobium Scotorum Viennæ Deipara Virgini et D. Gregorio dicatum, fundavit, quod Scotis, qui tum habebantur religiosiores sub S. Benedicti regula viventibus attribuit. Mortuus est ex lapsu equi, dum cum suis delicis voluptatis gratia in glacie obequitat anno 1172. Cal. Febr. Uxor I. GERTRUDIS Lothari Saxonis Imp. filia, vidua Henrici Superbi Saxoniæ et Bavariæ Ducis, quam altero anno Conjugii nullius prolis matrem amisit. II. THEODORA Emanuelis Imp. Constantinopolitani non filiam, ut Henninges et Reusnerus scribunt, sed ut Tyrius l. 17. ex fratre Isaacio neptis, quam Cuspinianus Emanuelis Consanguineam vocat.

AGNETA Stephano Hungariæ Regi primis nuptiis elocata. postea alterius Hermanno Carinthiæ Duci desponsata.

HENRICUS II. Dux Austriæ à burgo Medling, ubi habitabat Senior de Metling dictus: possessor Oppidorum inter Viennam et Neostadium villarumq; Dominus Medlingæ, Tres-Kirchæ, Salchenoniæ, Neudorfi, quas recenset Crenekelius in libro Principum. Uxor RICHSA Pannoniæ Regis filia. Obiit 1223.

Henricus junior de Metlinga decessit sine Liberis non longe post patrem. Uxor AGNES Hermanni Thuringiæ Landgravii filia, ut scribit Binhardus in Chron. Thuring. &c.

LEOPOLDUS VI. cognomento Virtuosus Dux Austriæ et Styriæ (quem perperam Reusnerus Ludovicum nominat.) Conditor Laureaci et Neostadii Civitatum. Vicesimum ætatis annum ingressus provinciæ Gubernacula adiit. Bohemos Austriam vastantes profligavit. Per matrimonium filiæ Cunegundis Styriam, Lambacum, Schardingam ditioni suæ adjecit. Rapatonem Comitem Ortenburgicum in Ordinem redegit. Ao 1187. in Syriam profectus ad Ptolomaidem strenue rem gessit, unde totius in Oriente belli Dux creatus, exercitus totius suffragio insignia nova rubro et albo colore interstricta in Domum Austriacam intulit. Cum enim muros civitatis Aconis, quam Lipsius Ptolomaidem vocat, primus occupasset, ante omnes cum hostibus confligens, album quo indutus erat paludamentum hostili Sanguine totum conspersit, solo spatio, quo baltheus medium hominem tegebat, immune relicto. Quare in tanti facinoris memoriam, rubrum clypeum cum linea candicante intersectum, prout hodie in Austriacorum armis gentilitiis cernitur, à Cæsare impetravit. cum antea alaudas quinq; aureas Scuto cœruleo usurpassent Austriaci, velut decimæ Legionis principes, quæ Stationem suam olim sub Romanis, eo, quo nunc Vienna est, loco habuit. Lipsius Epist. 36. Cent. ad German. et Gall. Richardum Angliæ Regem, qui suum unius capta Aconis decus esse voluit, et vexilla ab ipso in turribus defixa detrahi, et in terram abjecta calcari ignominiose jussit, in villa Erdburg prope Viennam, dum per Germaniam redit, in famulari habitu agnitum capit, et Hadmaro de Chuenring in Castro Thierenstein asservandum tradidit, nec nisi ducentis millibus aureorum promissis solutisq; dimisit. Hoc ære Styriæ Ducatum à Leopoldo emtum Henninges scribit, sed male: à genero Ottocaro, cum Neoburgo, Norbaco, et Lambaco postea ingentibus aliis exiguo precio vendidit. Pecunia vero illa Lytri nomine accepta in Constructionem urbium, potissimum in muros Viennenses et pomoerium conversa est. Tandem cum tertium in Palæstinam iter meditaretur, ex arce Græcensi descendens, casu equi decidit, natoq; juxta fracturam ossis apostemate ob dolorem amputare pedem coactus Monachum induit, et vitam A. 1195. exuit. Locupletator Cænobiorum S. Crucis et Gottwicensis. Uxor HELENA Geisæ II. Pannoniæ Regis filia, Soror Belæ III. Regis.

CUNIGUNDIS nuptum elocata Ottocaro Marchioni Styriæ, quæ sine Liberis ante Maritum discessit. Hanc Megiserus in Chron. Carinthiæ Agneten vocat.

FRIDERICUS Dux Austriæ dictus Catholicus quod gentes barbaras debellaturus in Hispaniam: Inde in Asiam profectus contra Saracenos mare trajecisset. Decessit tropaisclatus in expeditione Asiatica A. 1195. obtinuit in divisione Hæreditatis Austriam. Fuit ἄγαμος.

LEOPOLDUS VII. Dux Austriæ et Styriæ, cognomento Gloriosus s. honorabilis Friderici fratris Successor, insigni prudentia et altamente Princeps Viennæ plerumq; habitavit, ubi regiam illam arcem, quam Imp. Augustus hodie incolit, construxit. Veteri illa arce Carmelitanis in habitationem concessa. Ab expeditione in Palæstinam suscepta redux, ubi è faucibus Saracenorum urbem Damiatum eripuit, patriam pluribus arcibus propugnaculis munivit: Cænobium, quod Campum Liliorum dicunt D. Bernhardi Alumnis: Carthusiam Styriæ Geyrach dictam Brunonis Sodalibus, Xenodochium S. Spiritus de Saxia clinicis, partim eduxit à fundamentis, partim à ruina vindicavit. A. 1228. Ab Henrico Romanorum Rege Frid. II. Imp. filio, qui patre in Apulia agente, Imperio Romano præfuerat, privilegium Ethnigæ impetravit, ut feuda in equo residens recipiat, et in principali pileo regalis coronæ diadema ferat. Ab Ottocaro Styriorum regulo Styriam cum Neoburgo, Lambaco et Schoerding titulo Legati accepit. Adi Cuspinianum et Crusium: qui diploma recitant. Tandem cum animis inter Gregorium IX. Pontif. et Frideric. II. Imp. concordandis illaboraret, in Apuliam concessit, ubi ad fanum Germani fatis cessit. A. 1230. Corpus in Cænobio Campi Liliorum, quod fundavit, tumulatum est, intestinis in monte Cassino sepultis. Uxor THEODORA Alexii Imp. Constantinopolitani Consanguinea, sepulta in Cænobio Neoburgensi.

LEOPOLDUS insigni forma puer, per segnitiem Pædagogi ex arbore hortensi deciduus nono ætatis anno exspiravit.

CONSTANTIA nupta Henrico Illustri Misniæ Marchioni A. 1234. defuncta 1262.

AGNES. nupta primo, Bernhardo I. Duci Saxoniæ, Principi Anhaltino. postea Comiti ab Hamburg in Carinthia.

MARGARETHA Consors Henrici Regis Romanorum Frid. II. Imp. filii, illius, quem Leopoldo honorabili socero suo privilegia feudi in equo recipiendi, et regalem Coronam in pileo principali ferendi dedisse diximus. Nuptiæ Regali munificentia Noribergæ A. 1227. Hoc defuncto nupsit denuo Ottocaro Moraviæ Marchioni, qui deinde Bohemiæ Rex factus: qua ratione hic, Stirpe Austriaca deficiente, Austriam occupavit. Sed Septimo post Nuptias anno repudiata et Cremsiani in oppido collocata, sexto divortii anno, veneno [illegible] Maritum sublata est.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

GERTRUDIS matrimonio juncta Henrico Rasponi Thuringiæ et Hassiæ Landgravio, qui Ludovici Pii fratris Conjugem S. Elisabetham nimis duriter tractavit: qua de re Binhardus in Chronico Thuringiæ et Raderus in Bavar. S. volum. I. p. 141.

FRIDERICUS Dux Austriæ, cognomento Bellicosus, hujus stirpis ultimus thesauri paterni fures mulctavit, vicit Belam IV. Hungariæ Regem: Andream ejusdem regni Regem pacem petere coëgit. Hungaros præterea deliciis Austriæ inhiantes doctis dolis abegit. Postea cum Caenobiorum spoliis, et insolitis exactionibus gravatus, uxorem civis cujusdam Viennensis, quæ pulchra Braunhildis dicebatur impotenti amore abreptus per vim compressisset, tumultu concitato à civibus clam de muro demissus in arcem Starckenberg prope Neostadium se subduxit. Ob Conjugem custodiæ mancipatam et detrectatum obsequium à Friderico II. Imp. proscriptus, principes contra se missos, partim cepit, partim occidit, plures in fugam vertit. Itaque ipse Imp. Austriam ingressus Viennam occupat, totamque provinciam in potestatem redigit excepto Neostadio, Medlinga Oppido et arce Starckenberg. Sed cum Theodoricum Eberstenii Comitem Viennæ impositum Imp. discedens reliquisset, Fridericus à Calamitatibus factus animosior, Comitem prope Tulnam armis adortus cecidit, Viennam deditione cepit. Paulo post in gratiam recepto Imperator omnes provincias ablatas restituit concessitque, ut Crucem auream, qualem Cæsares in suis Coronis gestunt serto punices s. coronæ rostratæ et Diadematis s. circulo aureo prioribus Insignibus adjiciat; Quo par regiæ dignitati inter cæteros Imperii Duces velut Archidux, refulgeat. Diploma ex Archivo Austriaco et de Vineis memorat Cuspinianus. Carniolam ditionibus suis adjecit. Cumanos Hungariam duce Gothano vastantes repressit. Tartaros Austriam invadere parantes profligavit. Bohemiæ Regem cum Ulrico Carinthiæ Duce Austriam irrumpentem acie congressus, in fugam vertit, et Carinthiæ Ducem propria manu cepit, trucidatis 1700. Hungaris et totidem captis. In quo prælio juxta dextrum oculum lancea trajectus, et equo lapsus, incertum à suis an alienis contritus, occubuit 5. Junii A. 1246. Uxor I. GERTRUDIS Ducis Brunsvicensis, incertum cujus filia quam ob Sterilitatem repudiavit. II. AGNES Ottonis Senioris Meraviæ Ducis filia, itidem repudiata.

HENRICUS cognomento Crudelis. Dux de Metling contra Patrem et Matrem conspiravit, occupato castro Hennburg, idque Ottocari Styriæ Ducis consilio, apud quem etiam in exilio delituit. Obiit. 1227. Uxor RICHARDIS soror Ludovici Thuringiæ Landgravii, qui S. Elisabethæ Maritus fuit.

|

GERTRUDIS, desponsata Uladislao Marchioni Moraviæ, Bohemiæ Regis filio, qui ratione Conjugis hujus successit in Austriæ Ducatu. Quo defuncto nupsit Hermanno V. Marchioni Badano: Qui paucis Annis obtinuit Viennam aliaque Austriæ oppida et anno 1250 decessit. Tertiis nuptiis copulata fuit Romano Russorum Regi ut Enenckelius scribit: qui eam impraegnatam relinquens in Russiam abiit et nunquam redit.

|

FRIDERICUS ex Hermanno Badano genitus, Dux Austriæ et Marchio Badensis cum Conradino ultimo Sueviæ Duce in Italiam profectus et à Carolo Andegavensi post Commissum infausto Marte prælium captus, jussu Pontificis una cum Conradino capite truncatus in foro Neapolitano innocenti sanguine Carnificis gladium imbuit 7. Cal. Novemb. A. 1269. ut recte Crusius computavit.

AGNES ex Badano suscepta Ulrico Duci Carinthiæ nupsit: quo vidua, tam Ottocarus Bohemiæ Rex, ne sobolem ex aliquo Principe produceret, cui Austria olim legitime cederet, Alberto Starchantii et Hamburgi in Carinthia Comiti, ni familiæ dedecus, desponsavit. Megiserus in Carinthia. Ex hoc Comite nati sunt filii et filia, ex quibus orta est familia Comitum de Pfannenberg et Cilia. Quare cum nulla amplius proles superesset, Ottocarus brevi Austriam universam suæ ditioni subjecit, qui Imperio rebellis à Rudolpho I. Imp. Habsburgi Comite Ducatibus Austriæ, Styriæ, Carinthiæ et Carniolæ privatus fuit. Hic Alberto filio suo primogenito Ducatum Austriæ contulit: Qui hactenus in familia annos totos trecentos et sexaginta permansit. Factum id est anno 1280.

MARIA ex Russorum Rege concepta et nata Judenburgi nupsit Stephano de Sagatia, Capitaneo Stephani vel Hungarorum Regis.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

64

HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Pregiz... Ulric.
A.ltvi... Domus
...verno... ...

St. Blasien.

21 cm

1980, Kr.

aufgeklebter Rücken

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

VIII+64 S. 34 x 21 cm

restauriert Nov. 1980, Kr.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

9.

ahme

hört

ern
Zw
sic
lie
wi
Ue
Br
ber

Ber
solc
Ist
einig
der
besit
Bewa
dass
Welt

VIII+64

restauriert Nov. 1980, Kr.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg